

Onsdag den 13. juni 2001 kl. 16.00

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg kan – hvis der er stemning for det og der også er lydhørhed – lige orientere om, hvordan dagsordenen ser ud i aften. Der er modtaget afbud fra Naser Khader. Der er en dagsorden på 55 punkter til dette møde, der har mulighed for at strække sig over 2 dage, hvis der er stemning for det. Der er indkaldt til et møde, der starter i aften og slutter, når der er stemning for det. Det er aftalt på gruppeformandsmødet, at gruppeformændene taler sammen hen under kl. 23 for at vurdere, hvor langt man er nået i dagsordenen. Der er af de 55 punkter 6 sager på lukket dagsorden.

Jeg har modtaget en sag, der hedder 302/01, der under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Den handler om Arbejdernes Ligkistemagasin, kommissorium for advokatundersøgelse. Hvis det godkendes, at den optages på dagsordenen, vil jeg foreslå, at sag 302/01 bliver optaget efter punkt 49 på den udsendte dagsorden.

På økonomiudvalgsrådet i aften blev det besluttet, at sag 301/01, om Otto Baches Allé, sendes tilbage til Bygge- og Teknikudvalget. Det er den sag, der er optaget som punkt 21 på dagsordenen. Den behandles ikke i aften, idet den ikke er færdig.

Så skal jeg foreslå, at sag 263/01, der er punkt 26 på dagsordenen, behandles efter punkt 30, sag 293/01, idet behandlingen, der drejer sig om overførsel af midler til budget 2001 i punkt 30, forudsættes håndteret inden punkt 26 på dagsordenen.

Så har jeg endelig modtaget anmodning fra kultur- og fritidsforvaltningen om, at kontorchef Pernille Vange kan overvære forhandlingerne vedrørende sag 276/01, der behandles for lukkede døre, og fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen om, at kontorchef Jørgen Rybirk kan overvære forhandlingerne om sag 285/01, der ligeledes behandles for lukkede døre.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er dagsordenen godkendt.

1) BR 283/01. Praksisplan for gynækologiområdet

Indstilling om forslag til praksisplan for speciallægeområdet gynækologi.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Marlene Krogh (F): SF har i forbindelse med diskussionen omkring gynækologiplanen og øjenlægeplanen stemt imod eller taget forbehold for sagen. Et eller andet sted synes vi, det er enormt ærgerligt, at det er nødvendigt. Vi har ønsket en diskussion ikke bare i sundhedsforvaltningen om de her ting; vi har også ønsket en diskussion i HS-bestyrelsen. Derfor vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

jeg, inden jeg starter, godt sige, at vi ønsker, at der skal være afstemning om, hvorvidt denne plan skal til høring i HS-bestyrelsen.

Det er afgørende, synes vi, at vi får taget hul på den diskussion om, hvor de forskellige planlægningsområder skal være. Vi oplever også meget tydeligt, at der med de 2 planer, I har foran jer nu, er meget diskussion både i HS-direktionen og i sundhedsforvaltningen om, hvordan man skal dele disse opgaver. Vi mener, det er vigtigt, at politikerne også bliver draget ind i denne diskussion, fordi det i sidste ende er os, der skal prioritere, og det er os, der skal betale pengene.

Nogle af de problemer, SF oplever, og nogle af de spørgsmål, vi stiller os selv, er jo: Hvad betyder det at lave alle de her specialer i heltidspraksis? Kan det betyde, at vi udtømmer det område fra sygehussektoren? Kan det betyde, at uddannelsesplanerne skrider? Kan det betyde, at vi på længere sigt vil se en sygehussektor, som ikke er i stand til at behandle nogen af de her opgaver, fordi vi har lagt dem ud i specialpraksis?

Det er nogle af de spørgsmål, som vi synes, det er vigtigt, at man også diskuterer i HS, og at politikerne bliver inddraget i det. Derfor rejser jeg også det her spørgsmål nu.

Ud over det synes vi også, det er vigtigt at se på, hvad det er for nogle problemstillinger, vi er inde i. Jamen vi er i den problemstilling, at vi skal spare i HS, men spørgsmålet er, om vi sparer rigtigt, hvis vi lægger alle de her ting ud til speciallægerne.

Det er meget svært at se det her samlet, fordi de nu kommer sådan en efter en efter en, de her planer. Vi får ikke noget overblik over, hvordan og hvorledes vores speciallægepraksis skal fungere, og jeg mener, det er vigtigt, at Borgerrepræsentationen i hvert fald i det mindste, i det mindste, får diskussionen i HS-bestyrelsen, sådan at vi også sikrer, at vi har et betalingsfrit sygehusvalg. Fordi konsekvensen af nogle af de her ting, hvis man skal føre det ud i livet, kan være, at vi vil miste nogle opgaver i sygehusvæsenet, og at vi så senere og på længere sigt vil komme til at betale for nogle af de her opgaver.

Derfor anmoder jeg om, at man virkelig overvejer, om det ikke er en god idé at sende det her til høring i HS-bestyrelsen.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg må da sige til Marlene Krogh, at det her har jo været drøftet i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og det bygger jo både på en sygehusplan og en praksisplan. Det er første gang, man ligesom har skilt det ud.

Vi kan da godt også fra Socialdemokratiet sige, at selvfølgelig bør man nok måske fremover i HS-bestyrelsen forelægge disse planer, så vi har dem fra begge sider. Men jeg synes, at vi er nået så langt med planen, den skal godkendes, og jeg synes også, den ser rimelig ud, begge de planer, vi nu har fået forelagt. Så jeg vil godt bede om, at man denne gang får stemt planen igennem i dag, netop fordi jeg ikke ser, at der skal være de store gener ved det. Men fremover synes jeg, at vi skal have med, at selvfølgelig skal det forelægges HS-bestyrelsen. Men jeg vil godt bede om, at man stemmer det her igennem i dag.

Martin Geertsen (V): Jeg er sådan set meget enig med Jette Baurup i hendes betragtning om, at det bør man gøre for fremtiden. Men jeg synes i og for sig også, man bør gøre det nu, så jeg kan tilslutte mig Marlene Kroghs betragtninger. Derfor ændrer vi vores stemmeafgivning i forhold til det, vi har stemt i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Bente Møller (Ø): Nu er det jo ikke sådan, at specialepraksisplaner er noget, man hiver ud af den blå luft. Vi har vedtaget nogle overordnede principper i denne kommune for, hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

der skal gælde som grundpillerne i vores speciallægepraksisplaner. De bliver så nu udmøntet på hvert enkelt speciale.

Det er heller ikke sådan, at planlægningen foregår uafhængigt af HS. Der sidder en paritetisk sammensat gruppe, hvor de fagfolk, der har forstand på det her, i de 2 kommuner og i HS, sidder og sikrer, at man ikke får dobbeltdækning nogen steder.

Jeg mener, de fornødne politiske beslutninger og prioriteringer er foretaget med sygehusplanen og med den overordnede specialeplan. Jeg ved godt, hvad der sker, hvis denne kommer på mødet i HS-bestyrelsen – der har jeg haft fornøjelsen af at sidde, siden det blev startet. Så er der stort set ikke nogen, der vil have læst denne plan, ud over dem fra København.

Jeg tror, SF's problem er et helt andet, nemlig det, vi har hørt SF ytre sig om gang på gang, nemlig at københavnernes er alt for hurtige til at gå til speciallæge. De praktiserende læger laver for lidt, og sygehusene må kunne lave noget mere, så vi får reduceret speciallægeudgifterne. Det er i hvert fald det, jeg har hørt SF's sundhedsordfører ytre sig om i den tid, vi har haft fornøjelsen af at sidde i udvalg sammen.

Der er ikke nogen tvivl om, at det er meget, meget billigere at få løst det, man kan, hos en privatpraktiserende speciallæge, end det er at få det løst i sygehusregi. Oftest vil ventetiden for patienten også være mindre, og det er et smidigere system at komme ind i.

Vi synes, det er glimrende, der er en arbejdsdeling, sådan at det, man kan få lavet ude i en almindelig praksis, får man lavet dér, og det, man er nødt til at skulle have lavet i sygehusregi, får man lavet dér.

Hvis det er et brændende krav fra samtlige andre partier, at vi fremover også skal til at drøfte det her i HS-bestyrelsen, så skal Enhedslisten nok lade være med at bruge standsningsretten på det og ulejlige Borgerrepræsentationen med det, men vi har meget svært ved at se formålet med det.

Grete Henius (C): Den Konservative Gruppe kan ikke stemme for planen, som den foreligger her. I grunden kunne jeg have lukket min skuffe op og taget det frem, jeg sagde i februar måned, da vi behandlede planen for almenmedicinsk praksis. Det vil jeg imidlertid ikke gøre, men mine argumenter er de samme.

Det er for os indlysende klart en stor fordel for patienterne – og det må vel være dem, det handler om – at de får mulighed for at vælge en speciallæge, de har tillid til, måske en læge, som er ansat på et hospital. På det hospital har så lægen mulighed for at holde sig ajour med de sidste nye behandlingsmetoder og forskningsresultater gennem daglige møder og erfaringsudvekslinger med kolleger.

Det er i den grad imod De Konservatives grundholdning, at det offentlige skal bestemme over mennesket, i dette tilfælde altså patienten. Vi finder det frastødende, at en speciallæge med stor ekspertise ikke må bruge sin viden på patienter, der kan få gavn af det. Hvorfor skal det offentlige bestemme, hvad en læge må bruge sin fritid til? Hvorfor må en hospitalslæge gå på bukkejagt på de danske godser eller tjene masser af penge i forsikringsselskaberne ved at gennemgå patientresultater og journaler? Det må han gerne gøre i sin fritid. Hvorfor må han dog ikke gå ind i en privat praksis nogle timer om ugen og behandle Københavns patienter?

Hvad er det dog for et politisk system, der vil gøre sig til herre over, hvad folk må bruge deres fritid til? Er det virkelig det samme system, som ofrer millioner af kroner på at uddanne en lægelig ekspert, herunder også penge til forskning, der så bagefter kræver, at han kun må bruge sin viden i 37 timer om ugen og kun på hospitalsindlagte patienter?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Man føler sig hensat til det heldigvis nu afskaffede Sovjetdiktatur, og jeg føler mig fristet til at sige som Schiller i »Jomfruen fra Orleans«: »Mod dumhed kæmper selv guderne forgæves«.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er i hvert fald rigtigt. Men så er det Henrik Morgen, værsgo.

Henrik Morgen (B): Jeg skal gøre det kort både for så vidt angår behandlingen af dette punkt og det næste, for mine kommentarer vil være de samme.

Vi kan ikke støtte SF's argumentation. Vi har ikke rigtig forståelse for den, og vi har heller ikke hørt fra nogle af de paritetiske udvalg, som det er nævnt, at HS har deltaget i, eller fra formanden for Hovedstadens Sygehusfællesskab, at der overhovedet skulle være nogen uoverensstemmelse her.

I øvrigt må vi også sige, at vi kunne da også godt egentlig undre os over, at det her overhovedet skulle gøres til en drøftelse mellem repræsentanter for staten og for Frederiksberg Kommune, fordi det er jo en praksisplan for Københavns Kommune.

Men i hvert fald har vi svært ved at se argumentationen fra SF's side og kan derfor ikke støtte forslaget og ej heller næste punkt på dagsordenen.

Lars Hutters (L): Jeg skal gøre det ganske kort. Som det ikke er Borgerrepræsentationen ukendt, så synes SOL under ingen omstændigheder om nogen som helst former for bureaukratisk planøkonomi.

Så i denne sag er SOL meget enig i den argumentation, som Grete Henius fra De Konservative fremførte. Det tager meget lang tid og er egentlig meget kostbart at uddanne speciallæger, og hvis man tog sig den tid at analysere, hvad det koster, så er det fuldstændig ufornuftigt, at man vil forhindre, hvis der er nogle, der vil arbejde mere end 37 timer, at de gør det, at de ikke skulle have lov til det. Så vi vil også stemme imod selve planen, når den kommer til afstemning her i Borgerrepræsentationen.

Vi kan ikke se, at der er noget forkert i, at HS-bestyrelsen bliver hørt om selve planen. Det kunne jo være, at HS-direktionen kunne oplyse noget om, at det måske er meget fornuftigt i en tid, hvor man er ved at få mangel på speciallæger, at man giver tilladelse til det, som Grete Henius fra De Konservative har fremført. Så vi vil også støtte henvisningen til HS-bestyrelsen som høring.

Men fundamentalt er vi imod denne bureaukratiske form for planøkonomi.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Marlene Krogh (F): Jeg skal gøre det kort, det er til Enhedslisten.

Jeg synes, det er vigtigt, når man diskuterer de her ting, at man også har en ideologi bag sig. Jeg synes ikke, dette er et spørgsmål om at fordele nogle goder. Det er et spørgsmål om at sikre, at vi har det hospitalspersonale, der skal til for at udføre de opgaver, der også er lang ventetid til.

Et af Marlene Krogh (F) stillet forslag om høring af Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) blev forkastet med 26 stemmer imod 22.

For stemte V, F, O, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Imod stemte A, Ø, C, B og Aage H. B. Pedersen (UP)

Herefter blev indstillingen godkendt med 28 stemmer imod 17.

For stemte A, V, Ø, B og D.

Imod stemte F, O, C og L.

=====

2) BR 282/01. Praksisplan for øjenlægeområdet

Indstilling om forslag til praksisplan for speciallægeområdet øjenlægehjælp.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Marlene Krogh (F): Det er ikke helt den samme sang, men meget af retorikken kunne godt være det samme.

Det, jeg bare vil påpege i denne sag, er, at jeg synes, det er endnu mere vigtigt, at den kommer til høring i HS. Det er bl.a. på den baggrund, at hvis man går ind og ser på, hvad der er blevet diskuteret mellem speciallægerne og forvaltningen, så er det yderst tydeligt at se, at der har været uoverensstemmelser imellem delepraksis og ikke delepraksis, hvor meget lægerne må tjene, og hvor meget af tiden de skal lægge på hospitalerne.

Det er et af de områder, hvor der er store ventelister, og jeg mener, det er vigtigt, at vi i hvert fald i denne henseende får den diskussion i bestyrelsen. Så derfor vil jeg også bede om, at høring af HS bliver sat til afstemning.

Et af Marlene Krogh (F) stillet forslag om høring af Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) blev forkastet med 27 stemmer imod 22.

For stemte V, F, O, L og D.

Imod stemte A, Ø, C, B, P og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 32 stemmer imod 12.

For stemte A, V, Ø, B, P, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte F, C og L.

Undlod at stemme: O.

=====

3) BR 281/01. Ældrerådvalg på Amager

Indstilling om, at der afholdes valg til ældrerådene på Amager den 4. oktober 2001, og at der hertil gives en bevilling på kr. 500.000.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det bør være nødvendigt at bruge ressourcer af de 500.000 kr. til materiale af oversættelser til andre sprog end dansk.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

4) BR 292/01. Vuggestue på det tidligere Øresundshospital

Indstilling om kapitalbevilling til etablering af en vuggestue til 60 børn i dels eksisterende og dels nyopførte bygninger på det tidligere Øresundshospital, Carl Nielsens Allé 21 A – 29, i alt 15.662.000 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 284/01. Busser som erstatning for rumlepotter

Indstilling om, at der gives bemyndigelse til at afsætte et rammebeløb på 2,1 mill. kr. af driftsmidler på daginstitutionsområdet til indkøb og ombygning af to rumlepotter.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Hellen Hedemann (SF): I denne sag vil jeg sige, at pladsgarantien er vigtig for SF, men kvalitet i daginstitutionstilbuddet er vigtigere. Det er også meget vigtigt for forældrene, at deres børn har det godt, når forældrene selv er på arbejde.

Derfor har SF altid stillet krav om, at man skal have daginstitutionspladser med fast adresse. For børnene er det vigtigt at have en regelmæssig, velstruktureret hverdag, et garderobeskab, hvor de kan hænge deres tøj, i det hele taget, at børnene kan føle, at de er en del af et fællesskab.

En såkaldt rumlepot kan tage 20 børn, og så kører den omkring med dem året rundt i al slags vejr. En rumlepot er ikke en udflytterbørnehave, det er selve børnehaven. Den kører rundt til forskellige rastepladser, hvor den kan parkere, og hvor børnene kan slippes løs. Mens bussen kører, sidder børnene fastspændt, og er det meget dårligt vejr, så er bussen børnenes eneste opholdssted.

SF kan ikke støtte købet af flere rumlepotter. Vi mener ikke, at børn fastspændt til et flysæde med bussen som grupperum kan indeholdes i det begreb, der hedder et pædagogisk tilbud. Derfor kan SF ikke stemme for indstillingen, og vi vil også gerne have vores protokolbemærkning videreført.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg bliver nødt til at korrigere næstformanden i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. SF har været meget positiv, men det var i sidste periode, SF støttede rumlepotterne, men i denne periode har jeg bemærket, at der har været en vis konsistens i, at SF ikke har støttet rumlepotter.

Så må jeg også sige, at med de vilkår, vi har for de her rumlepotter, hvor forældrene kan sige nej tak uden konsekvenser til en plads, der indebærer denne her udflugtsmulighed, synes jeg faktisk, at forældrene godt ved, hvad der er godt for deres egne børn. Når det er så populært, som det er, så er det fordi der er mange forældre, der synes, det er en god ide, at børnene kommer så meget ud. Og de sidder altså ikke fastspændt hele dagen, og i øvrigt administreres det i de fleste daginstitutioner på den måde, at det går på skift fra stue til stue.

Så det der billede, Hellen Hedemann prøver at tegne, kan jeg altså ikke finde ude i den virkelige verden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Når det er så populært hos forældrene, at børnene kommer ud i den fri natur på denne måde med rullende ordninger, så synes jeg ikke, vi skal afskaffe det. Hvis det var sådan, at vi pressede de her pladser ned i halsen på folk og sagde, at det er det her eller ingenting – det gør vi ikke, og så længe det foregår på frivilligt plan, så synes jeg, det er et udmærket supplement til livet på stenbroen.

Karin Storgaard (O): »Jeg er vild med min børnehave«. Sådan står der i Københavns Kommunes folder til forældrene. Der står også, at det er et pædagogisk pasningstilbud til børn i alderen 3-5 år.

I denne folder står rumlepotterne også omtalt. Dansk Folkeparti er ikke enig i SF's og Enhedslistens bemærkninger om, at rumlepotter ikke er et ordentligt tilbud. Vi er af den opfattelse, at det er et udmærket tilbud. Det drejer sig jo om en bus, der er tilknyttet en børnehave og giver mulighed for, at alle børnene på skift kan komme ud på ture til skov og strand.

Og børnene fastspændt til et flysæde – ja, jeg ved ikke rigtig, hvad jeg vil sige. Det er nok ikke flysædet, men hvis man har børnene med i sin egen bil, så sidder de vel også i en sele eller på en eller anden led fastspændt, så det er der vel ikke noget usædvanligt i.

Bussen er i øvrigt ombygget med både køkken og toiletfaciliteter. Og det er jo ikke sådan, at børnene ræser rundt i bussen hele dagen. Det er jo et tilbud om at komme ud nogle steder, hvor man så er ude det sted.

Så jeg må sige, at jeg forstår ikke rigtig SF's og Enhedslistens holdning. I øvrigt er der jo en undersøgelse, som borgmesteren også har omtalt, der viser, at både forældre, pædagoger og børn er meget, meget begejstrede for dette tilbud.

Så vi har ikke nogen problemer med at bevilge penge til indkøb og ombygning af disse rumlepotter, således at 40 børnehavepladser på Ydre Nørrebro og i Sundby Nord kan bevares.

Hanne Nielsen (A): Det skal være meget kort. Det var kun en bemærkning, som fru Hellen Hedemann sagde, om at etablere flere pladser.

Nu er det ikke sådan, at der etableres flere pladser via etablering af de her 2 busser, da det er en udskiftning af 2 eksisterende busser. Så jeg synes, det kunne klæde næstformanden i udvalget at være orienteret om sagen.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 14.

For stemte A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte F, Ø og L.

SF og Enhedslisten kan ikke støtte indstillingen, da SF og Enhedslisten ikke mener, at Rumlepotter er et ordentligt pladstilbud.

6) BR 295/01. Kontaktudvalget for Frivilligt Socialt Arbejde

Indstilling om forslag til ændringer af Kontaktudvalgets vedtægter.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

7) BR 289/01. Byfornyelseslovens kapitel 3

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget meddeles en nærmere i indstillingen beskrevet række bemyndigelser vedrørende ansøgninger om støtte efter Byfornyelseslovens kapitel 3. (Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): I denne bevilling, denne støtte efter byfornyelseslovens kapitel 3, er der en særlig sag med en andelsforening, der viser, hvor langt ud kommunens bolig- og byfornyelsespolitik er ved at komme.

Det drejer sig om Andelsforeningen Dybbølsgade-Sankelmarksgade, som har søgt om støtte til at udskifte etageadskillelsen mellem kælder og stue, fordi man gerne vil have en tør kælder, en kælder, man kan bruge til noget. Det er rimeligt nok, kunne man sige. Det betyder bl.a., at man kan få en sundere ejendom, man kan sikre ejendommen mod svamp i fremtiden.

Andelsforeningen ligger i et af de byfornyelsesområder, der er blevet udsat mange gange, og falder derved ind under en række kriterier for støtte efter byfornyelseslovens kapitel 3. Men hvad sker så? For at give denne støtte indstiller forvaltningen, tiltræder det politiske flertal, og vi taler altså om at udskifte en etageadskillelse mellem kælder og stue, at der sker lejlighedssammenlægninger i den pågældende andelsforening.

Det er helt hen i vejret. Hvad er det for et valg, man giver folk: Svamp i kælderen eller sammenlagte lejligheder? Har folk, der ikke ønsker lejlighedssammenlægninger tvunget ned over hovedet, ikke ret til en ordentlig kælder?

Jeg er klar over, at det er i fuld overensstemmelse med den boligpolitik, der nok desværre bliver vedtaget senere i aften. Her står det nemlig klart og tydeligt i denne boligpolitiske strategiplan, som man vil vedtage som en del af boligaftalen, at byfornyelsesstøtte gøres yderligere afhængig af lejlighedssammenlægninger. På den måde passer tingene jo desværre godt sammen. Sympatisk er det ikke.

En anden ting, jeg godt vil bede forsamlingens flertal om at overveje bare en lille smule, måske specielt borgmesteren for området – hvis han ellers er vågnet – er, om dette overhovedet er lovligt. Hvor er sammenhængen mellem indretningen af lejlighederne i en andelsforening og kælderen?

I de kriterier, Borgerrepræsentationen har vedtaget, er det ikke skrevet ind, at lejlighedssammenlægninger er en forudsætning for enhver form for byfornyelsesstøtte, ikke de kriterier, som denne andelsforening har søgt og fået bevilget støtte fra. Det var ét blandt flere kriterier.

Jeg mener, at kommunen her gør sig skyldig i, jeg tror nok, det hedder usaglige, ulovlige krav. Når en offentlig myndighed drager ikke tidligere nævnte, ikke relevante kriterier ind og stiller krav om, at for at opnå støtte skal man gøre noget andet, der ikke tidligere har været nævnt som krav, er der så ikke tale om det, der i normal tale kaldes magtfordrejning?

Jeg tror, at denne andelsforening, hvis den ville – det ved jeg ikke, om de har energien til – kunne vinde en klagesag mod kommunen. Derfor appellerer jeg så indtrængende, som det egentlig er mig muligt, om at stemme for det ændringsforslag, Enhedslisten stillede i Bygge- og Teknikudvalget, som jeg hermed skal genfremsætte, om, at det ikke gøres til et krav om lejlighedssammenlægninger i forbindelse med andelsforeningen i Dybbølsgade.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal ikke gebærde mig ud i en længere juridisk polemik med Enhedslistens ordfører. Men jeg vil blot sige, at jeg har da tillid til, at denne beslutning natur-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

ligvis er klart lovlig, og den ligger i hvert fald fuldt oplyst for Borgerrepræsentationen, kan man roligt sige.

Mikkel Warming har naturligvis den mulighed, hvis han mener, der er tale om en ulovlig beslutning truffet af kommunen, så i stedet for at lade det gå ud over den stakkels, svage andelsboligforening at søge sagen indbragt for Indenrigsministeriet. Om sagen vil nå at være færdiggjort i Indenrigsministeriet, før selve denne sag er gennemført, er så en helt anden historie.

Jens Johansen (F): Vi har alle sammen fået en henvendelse fra den pågældende andelsboligforening, og vi må i SF sige, at vi mener ikke, at formålet med byfornyelsen er lejlighedssammenlægninger. Vi kan derfor støtte det af Enhedslisten stillede ændringsforslag.

Ole Hentzen (C): Siden sagen har været behandlet i Bygge- og Teknikudvalget, har vi alle fået denne henvendelse, som er juridisk betonet. Derfor var jeg da glad for, at borgmesteren tog ordet med sin juridiske ekspertise samt de op til flere døgn mulighed, han har haft, for at få forvaltningen til at undersøge juraen i det her, fordi udvalget har ikke haft disse oplysninger tilgængelige.

Så jeg vil bede borgmesteren have ulejlighed med at trykke endnu en gang på sin knap og fortælle forsamlingen juraen i det her, fordi jeg ved, han har fået det, alle i udvalget har fået den skrivelse: Er det korrekt, det, der skrives af den pågældende jurist? Har kommunen ved denne handling tiltaget sig en magt, som man rent faktisk ikke har qua tidligere beslutninger, men først får gennem en senere beslutning her i aften? For så synes jeg, det skal siges til forsamlingen heroppefra.

Der var ingen tvivl i udvalgets flertal om, at man sad med en fornemmelse af, at det her var inden for juraens klare rammer, og det var det, som flertallet klart tog stilling til. Udvalget blev i hvert fald ikke oplyst om, at der kunne være juridisk uklarhed, om vi rent faktisk lavede magtfordrejning.

Jeg vil gerne gentage, at efter den beslutning, der tages senere i aften, vil der ikke være tvivl, men når man har lavet en forvaltningsindstilling om, at denne ejendom rent faktisk er støtteberettiget, og man så derefter laver nogle vilkår, så er det, der måske er en juridisk problematik, som jeg synes, borgmesteren skylder forsamlingen at svare på. Nu har han jo gudskelov haft op til mange døgn til at finde ud af det.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at jeg er meget skuffet over borgmester Søren Pinds indsats på nuværende tidspunkt i denne sag. Det er jo ikke særlig velargumenteret i indstillingen, årsagen til, at man stiller dette vilkår om lejlighedssammenlægninger. Det store flertal af Borgerrepræsentationens medlemmer, som skal stemme om denne sag, kan jo ikke vide, hvad det er, forvaltningen har tænkt, og hvad det er, der ligger bag, og hvad det er, udvalget i øvrigt har drøftet.

Så der er et politisk oplysningskrav i sagen, og så er der selvfølgelig også det juridiske. Jeg har som alle andre modtaget skrivelsen, og jeg synes, det er meget påfaldende, meget påfaldende, og så længe vi ikke er blevet oplyst tilstrækkeligt juridisk, kun et eller andet med, at forvaltningen altid er i sin gode ret, og jeg ved ikke hvad.

Altså jeg har da oplevet borgmester Søren Pind i den grad i andre sager stille spørgsmål ved, om forvaltningerne nu er kommet med de korrekte indstillinger. Hvorfor skulle lige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

borgmester Søren Pinds forvaltning altid være 100 pct. uangribelig juridisk i sin bedømmelse? Det forstår jeg ikke.

Hvis ikke man kan komme på bedre tanker, hvis ikke vi kan få igennem i aften, at man fjerner det der fuldstændig ubegribelige krav om lejlighedssammenlægninger, så synes jeg, vi skal gå til Indenrigsministeriet. Det er bare simpelt hen for meget, at man fører et eller andet, som lugter grimt af noget politisk, igennem, som kommer til at gå ud over beboere, som forsøger at få nogle fornuftige ting omkring deres ejendom.

Så hvis ikke man kan komme fornuftigt igennem med et flertal i aften i Borgerrepræsentationen, så er jeg indstillet på at gå til Indenrigsministeriet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester Søren Pind: Se, jeg forstår jo, at udvalget skulle være fuldstændig uforberedt på denne situation, at denne sag er dem ukendt. Så slår jeg op i sagsbeskrivelsen, og jeg leder, og jeg citerer nu fra side 5, 2. sp.:

»Ejendommen indeholder dog meget små lejligheder, hvorfor forvaltningen vil rejse spørgsmålet om lejlighedssammenlægninger i forbindelse med de ønskede arbejder.«

Sagen lå altså uoplyst. Jeg har vanskeligt ved at se, at sagen skulle ligge uoplyst, når det står i indstillingen.

Hvad angår at jeg skulle have set denne sag angiveligt siden i søndags, så kan jeg kun sige, at det har jeg bestemt ikke nogen erindring om, men jeg kan forstå, at også Enhedslistens ordfører først i dag har modtaget sagen på en rykkerskrivelse.

Jeg er lidt forbløffet over, at det lige pludselig skulle være i modstrid med kommunens politik at ønske lejlighedssammenlægninger, når vi går ind med offentlige kroner. Det har været massevis af kommunale beslutninger og også kommunale beslutninger, hvor det ikke umiddelbart har ligget klart, når de pågældende ansøgte, og man imødekom deres ansøgning, ja der har man også senere sagt, at betingelsen naturligvis var, at man sammenlagde nogle lejligheder.

Så jeg synes, dette er en lidt mærkværdig sag at have så meget og stor ophidselse over, og jeg anbefaler den selvfølgelig fortsat til vedtagelse.

Mikkel Warming (Ø): Altså kære borgmester Pind. Der er 2 lag i denne sag, der er 2 ting. Den første er den politiske, der hedder – og det er i øvrigt interessant, at Socialdemokratiet ikke siger noget som helst i denne sag, det gør de jo sjældent, når det er en lille smule kontroversielt – at man politisk mener, det er rimeligt, at der for at folk kan få støtte til at få udskiftet etageadskillelsen mellem kælder og stue, hvor man ikke går ind i lejligheder, man går ikke ind og sætter nogen lejligheder i stand, skal stilles krav om lejlighedssammenlægninger.

Det er nemlig en skærpelse af kommunens politik, som, er jeg ked af, og der har Ole Hentzen fuldstændig ret, men det er jo rigtigt, når Ole Hentzen siger, at dette bliver til kommunens politik senere i aften, når man vedtager den boligaftale, som betyder, at byfornyelsesstøtte gøres yderligere afhængig af lejlighedssammenlægninger. Så kan det dårligt siges mere klart end sådan, og på den måde er der opbakning til det.

Jeg tror, at det politiske flertal har taget forskud på glæderne i forhold til den boligpolitik, et flertal nok desværre vil vedtage i aften. Men det skal da ikke komme mennesker, der i god tro har søgt om noget for lang tid siden på nogle andre kriterier, til skade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Og så er vi inde i det juridiske, som jeg heller ikke var specielt opmærksom på, før jeg så skrivelsen fra andelsboligforeningen, nemlig at de siger, de har søgt på nogle kriterier, der handler om, at de ligger i et byfornyelsesområde osv., og på den baggrund får de støtte. Så blander man nogle andre kriterier ind i det lige pludselig og holder det. Er det ikke magtfordrejning? Det er så det spørgsmål. Jeg frygter, de har ret, frygter, de vil vinde en klagesag.

Derfor synes jeg, det logiske og rimelige ville være, at vi tager denne lille sag om denne andelsboligforening ud af indstillingen og sender den tilbage til Bygge- og Teknikudvalget, så den kan blive behandlet på det første møde efter sommerferien og komme tilbage til Borgerrepræsentationen i august.

Jens Johansen (F): Af det, som borgmesteren læste op fra indstillingen, fremgår det, at der rettes henvendelse omkring lejlighedssammenlægninger, ikke at det stilles som betingelse, at der skal foretages lejlighedssammenlægninger for, at støtten i øvrigt kan modtages. Der er en forskel. Det fremgår også af den skrivelse, vi har fået fra andelsboligforeningen, at der faktisk er foretaget en række frivillige lejlighedssammenlægninger, og at det kriterium, som her rejses, og som nu stilles som betingelse fra kommunen, ikke har retslig gyldighed.

Det ville klæde borgmesteren med en mindre grad af arrogance, når han svarer på de spørgsmål, der stilles af udvalgets medlemmer.

Vi kan fortsat støtte Enhedslistens forslag om, at den betingelse fjernes fra støtten.

Ole Hentzen (C): Jeg synes selvfølgelig ikke, det er tilfredsstillende for alle de øvrige ejendomme og lignende og hele sagskomplekset, at det hele udskydes.

Så hvis man nu var en smule pragmatisk her fra forsamlingen – jeg kan høre, at der lige som et lidt uro om substansen i den her jura – så tror jeg, jeg taler på et flertals vegne, når jeg siger, at hvis man nu gav denne sag dens fuldmagt, men i øvrigt bemyndigede udvalget til naturligtvis at se bort fra bemærkningen om lejlighedssammenlægningen, hvis det viste sig, at det juridisk ikke var holdbart.

Jeg vil gerne gentage det: Hvis juraen ikke holder til bemærkningerne på side 5 i højre spalte vedrørende denne ejendom om at forlange lejlighedssammenlægninger, så må udvalget konstatere, at så holder juraen ikke, men så er tilsagnet givet til den pågældende ejendom, for den er udtaget som værende om jeg så må sige nødlidende. Det må vel være det, vi anstændigvis kan klare denne sag på.

Hvis borgmesteren på dagsordenen giver det tilsagn, så er jeg sikker på, at så kan forsamlingen også leve dermed, og så kan alle de øvrige byggesager også eksistere dernede.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot til Ole Hentzen. Han byggede sit forslag på den forkerte præmis, at Enhedslisten nu havde foreslået, at hele sagen skulle tilbage. Vi foreslog, at sagen om den specifikke andelsforening i Dybbølsgade-Sankelmarksgade, der er tale om, skulle sendes tilbage til vurdering i udvalget, så juraen kunne komme på plads, og det forslag holder vi fast i.

Johannes Nymark (A): Nu nåede Ole Hentzen at sige det, jeg grundlæggende ville have sagt, nemlig at det er klart, at efter vores udvalgsbehandling er der kommet en indvending. Jeg har ikke på forhånd opfattet den som afgørende for sagsbehandlingen, men vi må forudsætte, at borgmesteren kan sige, at det er i orden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Så synes jeg, jeg har lyst til at tilføje, når vi bruger 9,6 mill. kr. på en byfornyelsessag, så har kommunen også lov til at have en mening om, hvad pengene skal bruges til, og de indgår i vores almindelige boligpolitik. Det er hverken magtfordrejning eller noget andet. Det må være ærlig snak, det er mange offentlige midler, vi går ind med i en forholdsvis lille ejendom.

Lars Hutters (L): Nu bliver hele sagen hægtet op på det juridiske, og det er selvfølgelig en rimeligt god sikring, at dette bliver undersøgt til bunds.

SOL er ikke medlem af Bygge- og Teknikudvalget, så vi vil bare bede om, at man samtidig undersøger det, som hele tiden har været SOL's opfattelse, at man også får en udtalelse fra Indenrigsministeriet, om det er i orden, at det bliver foretaget på den måde. Hvis man når frem til fra forvaltningens side, at man synes, det er i orden juridisk, at det også ved en forhåndshenvendelse til Indenrigsministeriet får en tilsvarende ... Det vil vi godt bede om fra SOL's side.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Borgmester Søren Pind: Nu er dette ikke Indre Østerbro Bydelsråd, og jeg er ikke Kjeld Lykke, men Lars Hutters er Lars Hutters. Jeg vil sige det på den måde, at det kan godt være, at der er en masse juridiske finurligheder om, hvordan man kan gøre ting på forhånd. Jeg vil blot gerne meget stilfærdigt fra denne talerstol konstatere, at selvfølgelig, selvfølgelig vil vi da nu endnu mere, end vi har gjort, sikre, at juraen er på plads, og selvfølgelig vil vi da gøre det, som Ole Hentzen og Johannes Nymark lægger op til, nemlig naturligt, hvis det meget mod min forventning skulle være således, at der skulle være noget som helst betænkeligt ved det her, så vil vi naturligvis ikke stille betingelserne.

Men det forandrer ikke det politiske i det her, som også Bygge- og Teknikudvalget for det første drøftede. For det andet som denne kommune har gjort i massevis af tilfælde, nemlig at betinge et offentligt tilskud af, at man indretter lejligheder tidssvarende, herunder også størrelsesmæssigt. Det er ikke magtfordrejning; det er et tilbud, som folk kan tage eller lade være. Det er ikke ulovligt.

Så derfor vil jeg selvfølgelig atter en gang opfordre til, at man stemmer for indstillingen, og vi vil naturligvis notere de synspunkter, som er fremført af Ole Hentzen og af Johannes Nymark.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg synes, det forekommer endnu mere betænkeligt at skulle stemme for denne indstilling, og især denne sag, efter at bygge- og teknikborgmesteren har været heroppe nu og fortælle os alle sammen, at juraen ikke er i orden. Det er faktisk en indrømmelse af, at juraen ikke holder i denne sag, borgmesteren har gjort sig skyldig i heroppe. Det synes jeg bestyrker den betænkelighed, De Konservative, vi, Enhedslisten og andre har haft i sagen. Jeg tror, at denne her andelsboligforening fremover vil have en god sag, når den klager til Indenrigsministeriet efter den indrømmelse fra borgmesterens side.

Mikkel Warming (Ø): Jamen altså efter at den uddannede jurist har været heroppe, så falder alt jo væk.

Men ikke desto mindre primært til Johannes Nymark omkring det politiske: Der er altså den meget store forskel, at det, man primært indtil nu har gjort, og det har vi været uenige om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

ja, men det er, når man er gået ind i ejendommene, ind i lejlighederne sådan for alvor, at så har man også stillet krav om lejlighedssammenlægninger.

Her taler vi om, at man skal udskifte etageadskillelsen mellem kælder og stue for at få en sund kælder. Så er det, at Socialdemokratiet, de borgerlige og SF, kan vi se på deres stemmeafgivning senere i aften, er jeg bange for, kommer og siger, men sådan skal det ikke være i fremtiden, nu er det al støtte, der skal gøres afhængig af lejlighedssammenlægning, også selv om man ikke søger om noget som helst, der har noget med lejlighedernes indretning at gøre.

Det er der, skærpelsen ligger, og der kan man sige forhåbentlig eller desværre kommer det politisk i orden senere i aften, når man laver den boligpolitiske vedtagelse, et flertal lægger op til.

Men det ændrer ikke ved, at det er en politisk skærpelse, at man nu stiller krav. Og det må vel fortolkes sådan, at det hedder krav om, at der når som helst, hvor som helst der søges om byfornyelsesstøtte, skal være lejlighedssammenlægninger, fordi sådan har det ikke været tidligere. Det ved udvalgsmedlemmerne i Bygge- og Teknikudvalget også godt, fordi blandt de ansøgninger, der har været på kapitel 3 før i tiden, med de kriterier, der har været, har der været masser af ansøgninger, der ikke har handlet om lejlighedssammenlægninger, og hvor dette krav ikke har været lagt ind fra forvaltningens side, også på ejendomme, ved jeg, med meget små lejligheder.

Derfor er det en ny ting, derfor er det en skærpelse, derfor er det en ny politik, og derfor er juraen formentlig i øvrigt heller ikke i orden.

Lars Hutters (L): Jeg vil sige, at jeg forstår ikke rigtig, hvorfor borgmester Søren Pind vil konkurrere med Kjeld Lykke, det vil jeg indrømme, det forstod jeg ikke etammerslag af, men det er åbenbart den bane, borgmester Søren Pind nu vil betrede.

Hvad er egentlig magtfordrejning? Efter min opfattelse er magtfordrejning, når man spænder juraen for den politiske vogn og nærmest voldtager juraen for at få et eller andet politisk formål igennem. Jeg synes, det er det, der åbenbart er ved at ske i denne sag.

Jeg føler mig aldeles ikke tryk efter borgmester Søren Pinds svar for lidt siden. Hvis ikke man reelt vil gå ind og undersøge denne sag ud fra, sådan som den er blevet oplyst fra andelsforeningen, hvis den går igennem på den måde, som det er skitseret, så mener jeg, at mindretallet i aften må henvende sig til Indenrigsministeriet og gøre opmærksom på, at man er i gang med simpelt hen at bøje juraen ud fra, at man vil have et eller andet politisk formål igennem. Det er magtfordrejning, og det mener jeg ikke kan accepteres.

Så jeg tror, at resultatet af det her åbenbart bliver, at der bliver en henvendelse til Indenrigsministeriet.

Ole Hentzen (C): Med det tilsagn, der er afgivet her fra talerstolen af borgmesteren samt af Socialdemokratiets ordfører, om, at støttetilsagnet stadig opretholdes, såfremt juraen ikke holder til kravet om lejlighedssammenlægninger, så er vi helt trygge ved at føre sagen videre, i modsætning til Lars Hutters.

Jeg vil gerne sige, jeg har siddet her en del år, og i forbindelse med alle disse støtteansøgninger efter byfornyelseslovens kapitel 3 har der, så vidt jeg erindrer, aldrig nogen sinde været stillet krav om lejlighedssammenlægninger, men det er også udelukkende efter byfornyelseslovens kapitel 3, vi her snakker.

Der er efter min mening intet odiøst i, at kommunen stiller nogle krav, og der er vi så uenige med Enhedslisten om det. Men uenigheden ligger i, om de i forbindelse med denne an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

søgning har været bekendt med, at kommunen agtede at stille den slags krav, og om de derved skal miste dette støttetilsagn. Det er det, det hele handler om.

Med det givne tilsagn er der et flertal, der sikrer, at denne ejendom, andelsboligforening ikke lider nød, hvis det viser sig, at livremmen ikke holder til det, man har måttet skrive heri. Det er vi fuldt trygge ved, så vi stemmer for indstillingen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det er en opfølgning, kunne man sige, på det, Ole Hentzen var oppe og sige, som jeg savner for så vidt både Socialdemokratiet og alle mulige andre går op, nemlig at vi er inde i et politikskifte nu i forhold til kapitel 3-støtte. For det er man, nu hvor man går ind og lægger krav om lejlighedssammenlægninger ind som betingelse i den slags. Det er et politikskifte, og det er altså ikke vedtaget andre steder, før man vedtager boligpolitikken senere i aften.

Det savner jeg egentlig nogle kommentarer til, fordi det er faktisk ret principielt det, man gør. Man siger, det er ikke o.k. at have en tør kælder, medmindre man lægger lejligheder sammen. Hvad er det dog for en indstilling?

Et af Enhedslisten stillet forslag om sagens tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget for såvidt angår ejendommen Dybbølsgade 57 – 59/Sankelmarksgade 1 blev forkastet med 33 stemmer imod 17.

For stemte F, Ø, B, L og D.

Imod stemte A, V, O, C, P og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af Lars Hutters (L) stillet forslag om, at der rettes henvendelse til Indenrigsministeriet med henblik på at afklare lovligheden af spørgsmålet vedrørende lejlighedssammenlægninger i ejendommen Dybbølsgade 57 – 59/Sankelmarksgade 1, blev forkastet med 35 stemmer imod 15.

For stemte F, Ø, L og D.

Imod stemte A, V, O, C, B, P og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at spørgsmålet vedrørende lejlighedssammenlægninger i ejendommen Dybbølsgade 57 – 59/Sankelmarksgade 1 udgår, blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte F, Ø, B, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, V, O, C og P.

Undlod at stemme: D.

Herefter blev indstillingen godkendt med 41 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, O, C, B, P, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: Ø og L.

8) BR 286/01. Redegørelse for byfornyelsens forløb

Indstilling om, at de af By- og Boligministeriet tildelte rammer for 2001 og stipulerede rammer for 2002 og 2003 prioriteres som anført i indstillingen, at byfornyelsesbeslutningerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

fremmes, og at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde udgifterne ved planlægningen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 287/01. Trafikafviklingen i København

Indstilling om, at "Handlingsplan for Trafikafvikling i København 2000-2005" gennemføres i overensstemmelse med sagsbeskrivelsens projektindhold og reviderede tidsplan.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 269/01. Lokalplan "Gamle Carlsberg Vej" og Kommuneplantillæg

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen "Gamle Carlsberg Vej" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 268/01. Lokalplanforslag "Østamagerbanen" og Kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplanforslag for "Østamagerbanen" med tilhørende kommuneplantillæg 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder (eksklusive juli måned), at offentliggørelse udover i områdets lokalaviser også annonceres i dagspressen, samt at vedtage den foreslåede dialogstrategi bestående af hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde i samarbejde med HUR og Ørestadsselskabet.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Manja Sand (A): Jeg vil bare sige, at Socialdemokratiet også har udarbejdet en udtalelse, som vi gerne vil have sendt med ud.

Så vil jeg godt lige høre, fordi der er allerede meget debat om denne lokalplan på Amager: Jeg kunne da egentlig godt tænke mig at høre borgmester Søren Pind, hvad Venstre mener om denne lokalplan, vi nu sender i høring, fordi Venstre på Amager, Jesper Schou, mener og går ind for, at vi skal have nedgravet metroen i hele dens linieføring, og at staten skal betale. Vi vil da meget gerne høre, om det er Venstres mening om denne lokalplan.

Borgmester Søren Pind: Må jeg så ikke fra denne talerstol, hvad jeg bl.a. har bibragt andre medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget, ganske kortfattet sige til fru Manja Sand, at hvis jeg fra denne talerstol skulle kommentere ethvert synspunkt, standpunkt, tilkendegivelse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

og lignende, der kommer fra Jesper Schou Hansen, så kunne jeg stå her fra morgen til aften, og det agter jeg ikke.

Mikkel Warming (Ø): Nå men det er bare, at vi i Enhedslisten går ind for, at metroen nedgraves på Østamager. Det stillede vi også forslag om i Bygge- og Teknikudvalget. Alle kan jo se, hvordan alle stemte i den anledning, inklusive amagerkanske socialdemokrater.

Jens Johansen (F): I SF synes vi, at nu skal denne sag i høring, og så skal vi have den politiske diskussion også med Sundby og kommunerne ude i Københavns Amt.

Det store problem i den forbindelse, hvis man vil have metroen nedgravet hele vejen ud til Kastrup, er, at Københavns Amt har lagt et loft over den udgift, som det må koste at anlægge metroen, og der er simpelt hen ikke råd til at nedgrave den for de penge. Det er ikke tænkeligt, at staten vil gå ind og finansiere. Det har staten ikke gjort på noget tidspunkt endnu. Alle må være bekendt med, at det ikke er staten, men salg af grunde ude i Ørestaden, der finansierer metroen.

Så man skal ikke forvente, heller ikke fra Venstres side, heller ikke fra amagerkanske Venstrefolks side, at staten vil gå ind og finansiere. Det har den ikke gjort hidtil. Hvorfor skulle den gøre det fremover?

Københavns Amt vil heller ikke, og så er det altså Borgerrepræsentationen her, der kommer til at sidde med beten, eller den lille Tårnby Kommunes borgere, der kommer til at sidde med udgiften. Det vil forhøje skatten så voldsomt og så kraftigt i den lille kommune, at man nok vil betakke sig for at bære denne udgift.

Vi ser frem til debatten og til høringen. Vi betragter det ikke som realistisk at nedgrave den. Selv om vi dog i SF, både i Tårnby og i København, har et stærkt ønske om, at det måtte ske, så tror vi ikke, at det er særlig realistisk.

Det kan være, det er en overraskelse for Enhedslisten, men realiteterne er nu engang noget, der bestemmer her i denne verden, også når det gælder anlæg af metroen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Manja Sand (A): Kære Jens Johansen, det ved vi jo godt alle sammen, og det er jo nøjagtigt det, der er problemet i denne sag, at vi har 2 folketingskandidater for Venstre, Jesper Schou Hansen og Marion Petersen, der i Amager Bladet i denne uge meget flot udtaler sig om, at selvfølgelig skal metroen under jorden.

Så jeg vil gerne bede borgmester Søren Pind om at forklare Amagers befolkning, at det ikke kan lade sig gøre, at der ikke er finansieringsmuligheder til det, således at vi ikke vildleder Amagers befolkning. Det er specielt folketingskandidater for Venstre, som laver et godt stykke arbejde og sørger for at vildlede, således at vi andre fra de andre partier, som går ind for den realistiske politik, hvad jeg også håber, borgmester Søren Pind og Venstre gør, står i et dårligt lys. Så derfor er det enormt vigtigt, at der bliver bragt et dementi fra Venstre af det her indlæg i Amager Bladet.

Mikkel Warming (Ø): Nu virker det, som om der kommer en stor forbrødring alligevel, kan jeg høre på det sidste indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Jeg vil bare spørge Jens Johansen, det er sådan mere praktisk til fremtiden, om ikke realiteterne kan gå op for Jens Johansen, før han deltager i udvalgmødet og dér stemte for Enhedslistens forslag om, at metroen på Østamager bliver nedgravet.

Jens Johansen (F): Jamen realiteterne er, at den ikke kan blive nedgravet. Jeg synes, det ville være godt, hvis den blev nedgravet. Derfor stemte jeg også for Enhedslistens ændringsforslag. Jeg kunne ikke drømme om at stille det selv, men hvis vi nu var et flertal, der syntes, den skulle nedgraves, så var det fint. Jeg gad så nok vidst, hvor finansieringen skulle komme fra. Det er så noget helt andet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Manja Sand (A): Jeg kan forstå, at borgmester Søren Pind ikke ønsker at tilkendegive, hvad Venstres holdning er i denne sag. Så vil jeg spørge borgmester Søren Pind, om jeg må skrive et indlæg til Amager Bladet på vegne af Venstre og Socialdemokratiet og tilkendegive, at vi ikke kan støtte forslaget fra de 2 folketingskandidater fra Venstre.

Wallait Khan (V): Jeg vil sige til Manja Sand med hensyn til det, vi læser, hvad socialdemokraterne siger rundt omkring: Vil du være villig til at fortælle os, hvad din holdning er til alle dem, som står frem som socialdemokrater og siger forskellige ting om København, om Danmark? Jeg er sikker på, at det vil du ikke være i stand til. Plus at jeg vil fortælle dig, at Venstre er et meget stort parti, og folk, som har forskellige holdninger, er der plads til. Selvfølgelig har folk forskellige holdninger til forskellige ting. Vi er ikke ligesom jer, vi kan ikke tåle dem. Selvfølgelig kan vi tåle hinanden.

Ole Hentzen (C): Det store parti herinde har jo altid brystet sig af at være rimeligt ansvarligt. Det gør de sådan set ganske ofte med og uden succes. Men i denne sag vil jeg nok sige, at vi var en del i det pågældende udvalg, som virrede lidt med hovedet og tænkte: Hvem fanden har nu taget det under armen? Fordi alle kan jo se af afstemningsresultatet, at hvis den frafaldne socialdemokrat, Lubna Elahi, ikke havde haft lidt åndsnærværelse, ja, så var Socialdemokratiet havnet i den mærkværdige situation på grund godt nok af ordførerens midlertidige udtræden af lokalet, at have sikret, at der var et flertal for, at hele metroen på Amager skulle graves ned.

Det tror jeg, at Socialdemokratiet skal sende en mere end venlig tanke til Lubna Elahi – måske oven i købet en buket blomster, hvis nogle af de ansvarlige er herinde – fordi hvis Socialdemokratiet var blevet hængt ud for det i det omfang, som de rent faktisk fortjente, så var ordet ansvarlighed, Manja Sand, i denne sag blevet udstillet på en for Socialdemokratiet helt ny måde. Lad mig sige det så blidt. For et mere idiotisk forslag end at den skulle graves ned over det hele, og at Socialdemokratiet skulle stå bag det med sine repræsentanter ved at undlade at stemme, havde været en katastrofe for byen, måske for os andre en udmærket ting. Men altså ansvarligheden tog over, vil jeg gerne sige, og vi tænkte: Nej, det kan vi ikke lade Socialdemokratiet blive udstillet som tåber på, så derfor stemte vi selvfølgelig imod.

Borgmester Søren Pind: Jeg har ikke så frygtelig meget at tilføje til Ole Hentzens bemærkninger, som jeg i et og alt kan tilslutte mig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Det, der bringer mig herop efter Wallait Khans ellers udmærkede redegørelse for, hvordan vores parti opererer i modsætning til andre partier, er naturligvis den trussel, Manja Sand udsætter mig for ved at sige, at hun vil skrive på vegne af Venstre og Socialdemokratiet. Der vil jeg godt sige, at det ville jeg se på med største bekymring. Venstres ry og rygte kunne jo lide helt unødigt overlast ved en sådan fremgangsmåde.

Men jeg vil absolut ikke anfægte fru Manja Sands ret til at referere til den afstemning, der var i Bygge- og Teknikudvalget, hvor der nemlig var et forslag fra Mikkkel Warming og Jens Kjær Christensen, hvori der står, at »Metro nedgraves i hele sin længde i Københavns Kommune«, og hvor Søren Pind, Tine Peters og Ole Hentzen stemte imod. Ja, og hvor altså Socialdemokratiet undlod at stemme. Det vil jeg være helt tryk ved, at fru Manja Sand refererer i Amager bladet.

Der kan gå lidt optagelsestid i Amager Bladet, ved jeg, der kan godt gå fra 3 uger til en måned, og så må Amagers befolkning lide under den frygtelige vildfarelse i mellemtiden, at disse 2 kandidater, Hansen og Petersen, mener, hvad de mener. I mellemtiden må vi se at gøre vores bedste. Bl.a. kan denne her debat jo måske føre ... nej.

Mikkkel Warming (Ø): Nu har diverse udvalgsmedlemmer været oppe og forklare eller ikke forklare, hvorfor de har stemt eller ikke stemt, som de har. Så vi synes, man skal have chancen én gang til: Vi genfremsætter vores forslag fra Bygge- og Teknikudvalget om, at metroen på Østamager nedgraves i hele sin længde i Københavns Kommune.

Jens Johansen (F): Jeg sagde i 1. runde, at vi nu ser frem til den debat, som kommer i forbindelse med høringen. Det gør vi, det her er en høring, det er ikke noget, der skal tages stilling til lokalplanforslaget, som vi har for os her. Derfor vil vi undlade at stemme til Enhedslistens forslag.

Et af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at Metroen på Østamager nedgraves i hele sin længde i Københavns Kommune, blev forkastet med 30 stemmer imod 10.

For stemte Ø, B og L.

Imod stemte A, V, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage B. H. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: F og O.

Herefter blev indstillingen godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti er enig i, at det vil være glimrende, hvis Metroen kunne nedgraves i hele sin længde.

Det ville sikre færrest mulige gener for borgerne. Det ville være behageligt, at støj og trafik kunne komme ned under jorden.

Desværre er det ikke en realistisk mulighed, da økonomien ikke er til det, og de berørte parter ikke har ønsket at bevilge de nødvendige midler.

Socialdemokratiet, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 18. juni 2001, kl. 12.00.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

12) BR 253/01. Lokalplan "Nørregade" og Kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan for området afgrænset af Nørregade, Nørre Voldgade, Fiolstræde og Krystalgade med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder bortset fra juli måned, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti havde gerne set, at der blev bygget lejligheder i stedet for et hotel i det gamle Daells Varehus. Vi mener ligeledes, at det havde været klædeligt for København at etablere boliger i indre by, når man tager i betragtning, at der mangler boliger i byen og at et hotel sagtens kunne ligge lidt uden for bykernen. Boliger i centrum/indre by ville være kærkomment i denne situation. Facaden kunne sagtens være bevaret fra 1933.

Enhedslisten og Dansk Folkeparti tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 18. juni 2001, kl. 12.00.

13) BR 259/01. Lokalplantillæg til "Holmen II" og Kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 331 "Holmen II" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder (eksklusive juli måned), at offentliggørelse af lokalplanforslaget med tilhørende kommuneplantillæg udover i områdets lokalaviser også annonceres i dagspressen, samt at vedtage den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Peter Skaarup (O): Vi støtter lokalplanen for Holmen til slut, men vi har nogle bemærkninger, som vi godt lige vil redegøre for her fra talerstolen, og vi vil også gerne have det med ud i det materiale, der sendes ud til borgerne.

Grundlæggende er vi af den opfattelse, at det er fint med operahuset. Vi synes, det er rigtig flot, at vi har fået den foræring, og det løser heldigvis en del problemer for os.

Men samtidig må vi sige, at det oplæg, der også ligger i lokalplanen, til, at man skal bygge et skuespilhus ovre på Kvæsthusbroen, er vi ikke så vilde med. Vi synes, at det, at man begynder at snakke om de parkeringspladser, der skal bruges til skuespilhuset, er at tage hul på den beslutning, vi senere skal tage, om Kvæsthusbroen. Vi er ikke så glade for, at man bruger næsten 1 mia. kr. på at bygge et nyt skuespilhus, hvor argumentet jo har været for at bygge et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

nyt skuespilhus, at man skulle have plads til alle kunstarterne. Men med operahuset på Holmen ved vi jo, at der trods alt må være plads til operaen et andet sted uden for Kongens Nytorv.

Det betyder så, at der skulle formodes at være ordentlig plads på Kongens Nytorv til de skuespilaktiviteter, der er, og at man derfor ikke nødvendigvis må bygge et nyt kongeligt teater til mange offentlige kroner. Vi synes, der er mange andre i samfundet, der kunne få gavn af de mange offentlige kroner, end at man nu skal til at bygge et nyt skuespilhus, sætte alt det i værk med alt det, der følger med. Det er vi ikke særligt glade for.

Så har vi konstateret, at der i lokalplanen også lægges op til et antal parkeringspladser. Vi er måske knap så sikre på, at der er nok parkeringspladser angivet her, og det er også noget af det, vi vil skrive ned i vores indstilling i forhold til borgerne.

Men jeg synes lige, det skulle være sagt, fordi vi sidder ikke i Bygge- og Teknikudvalget, hvor sagen har været behandlet.

Ole Hentzen (C): I tilknytning til de bemærkninger, Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti er kommet med, kan jeg sige, at såfremt De Konservative ikke havde været med i aftalen vedrørende et skuespilhus, så havde vores forhold og oplevelse af operaen været ganske nær hinanden. For det er oplagt, at de parkeringspladser, der stilles til rådighed på Holmen for operaen, altså modtagelsen af gaven, rækker som – ja en vis ting.

Derfor må parkeringsdækningen helt klart ses i sammenhæng med skuespilhuset, for ellers ville man aldrig skulle sige ja til at bygge operaen på Holmen. Med de forudsætninger, der hidtil er lagt ind om Holmen, hvor man altså skal fredeliggøre Prinsessegade, og der må faktisk dårligt være en bil derude, undtagen den næsten flyver i luften og helst ikke parkerer, så ville man ikke kunne bygge operaen derude, undtagen der blev stillet krav om et helt selvstændigt parkeringshus. Det er der ikke stemning for hverken hos, forstår jeg, gaveyderen, eller dem, der skal lave lokalplanen, altså et flertal derfor.

Der er altså mennesker, der reelt tror, at man kan få mennesker til at spadserer over en let bro over havnen til operaen 200-300 aftener om året i det selvfølgelig meget stabile danske klima. Det er det, der er sådan lidt utopia, men det tror de på; ellers bliver der opfundet en helt ny verdenspatentparaply, som dækker hele kroppen, som man kan tage over sig, jeg ved det ikke.

Men fakta er, at vi er gået ind i det udelukkende fordi vi også er med på Kvæsthusbroen og derfor ser parkeringsdækningen i dette fællesskab. Det betyder også, at vi laver også en bemærkning, der skal med ud, idet vi ikke tror på broløsningen, men vi tror på en tunnelloøsning. For vi tror ikke på, at man kan få mennesker til at gå over denne lette bro til operaen. Men man kan få dem til at gå fra et parkeringsanlæg på Kvæsthusbroen over til operaen og komme op til overfladen igen. Hvis det er en god tunnel, hvis det er en smart tunnel, hvis den er veludstyret med kunst og i øvrigt et rullebånd, som man kender det fra lufthavnene, så ville det kunne lade sig gøre.

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti tager forbehold. Der er mange fornuftige initiativer i lokalplanen, og Dansk Folkeparti kan også meget klart støtte etableringen af Operahuset og påskønner A. P. Møllers gave.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Dansk Folkeparti er dog modstander af, at et nyt Kongeligt Teater, som i en tid med store besparelser overfor de ældre, er et uheldigt signal, idet der bruges næsten 1 milliard kr. på noget, der godt kan undværes – også set i lyset af, at operaen flyttes ud, og at der dermed må siges at være tilstrækkeligt plads til de øvrige kunstarter i det nuværende Kongelige Teater.

Dansk Folkeparti er desuden skeptisk overfor, om de nødvendige antal parkeringspladser er til stede til brug for operagæsterne. I den forbindelse skal der gøres opmærksom på, at parkeringspladser på Kvæsthussiden til operaens gæster ikke er brugbare for alle, idet ikke alle vil acceptere at skulle passere gående over Københavns Havn på alle tider af året med risiko for snevejr, regn og blæst.

Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 18. juni 2001, kl. 12.00.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så vil jeg gerne henstille, at man ikke herinde i salen benytter mobiltelefon, fordi det forstyrrer afstemningsanlægget. Så hvis man skal tale i mobiltelefon, bliver det udenfor.

14) BR 254/01. Lokalplan "Rødkilde Skole"

Indstilling om, at lokalplan "Rødkilde Skole" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring af § 8 om forsyningsforhold.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

15) BR 255/01. Tillæg nr. 1 til Lokalplan "Ny Tøjhus"

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 327 "Ny Tøjhus" vedtages endeligt med de i indstillingen under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 4, stk. 2 og 3, og § 6, stk. 2-4, samt erstatning af tegninger nr. 27.420 og nr. 27.421 med tegninger nr. 27.488 og nr. 27.489.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 19.

For stemte A, V, C, B, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte F, Ø, O og L.

16) BR 271/01. Lokalplantillæg nr. 2 til "Ny Tøjhus"

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Indstilling om, at forslag til tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 327 "Ny Tøjhus" vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling og et borgermøde vedtages, samt at der i lokalplanforslagets § 3 indføres som første sætning i første afsnit, at "Boliger skal være helårsboliger".
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten og Det Radikale Venstre tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 18. juni 2001, kl. 12.00.

17) BR 288/01. Byfornyelsesbeslutning for "Pommernsgade-karreen"

Indstilling om, at det af Håndværkets Byfornyelsesselskab udarbejdede forslag til tillæg nr. 2 til byfornyelsesbeslutningen for "Pommernsgade-karreen", der omfatter indretning af fælles friareal og nedrivning af Woltersgade 16/Bøhmensgade 12 svarende til den oprindelige beslutning, og nedrivning af skurbebyggelse på Holmbladsgade 42/Pommernsgade 1-5 og Woltersgade 8 samt flytning af fællesport fra Woltersgade 6 til Woltersgade 8 - efter høring af ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9, samt at Bygge- og Teknikudvalget meddeles en nærmere i indstillingen beskrevet række bemyndigelser i forbindelse hermed.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 257/01. Parkeringsordningen i brokvartererne

Indstilling om, at forsøgsperioden for parkeringsordningen forlænges, indtil der er vedtaget en permanent ordning af Borgerrepræsentationen.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Karin Storgaard (O): Vi er jo ikke medlemmer af udvalget, så derfor bliver vi nødt til at benytte lejligheden her til at komme med et par kommentarer.

Parkeringsordningen i brokvartererne er blevet evalueret. Det svar, der er kommet, er, at parkeringen er en ulempe, parkeringsordningen er for dyr, den er for besværlig. Det er Dansk Folkeparti ganske enig i.

Er borgerne forvirrede? Der er 2 timers gratis parkering, der er beboerlicens, der er erhvervslicens, der er erhvervsmånedskort, dagbilletter, skrabebilletter, veje, der er tilmeldt, parkering uden restriktioner, skilte her og skilte der. På den ene vej er man tilmeldt ordningen, og rundt om hjørnet er man ikke tilmeldt ordningen. Det er rent molboagtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Det ville trods alt være bedre at erkende, at ordningen er en falliterklæring, som snarest bør afskaffes. Derfor kan det også undre Dansk Folkeparti, at der ser ud til at være flertal for, at man skal forsætte ordningen. Vi er ikke enige i, at man fortsætter ordningen, og vi har derfor et ændringsforslag, som lyder:

»Forsøget stoppes pr. 1. juli 2001, og der nedsættes øjeblikkelig et ad hoc-udvalg, der kommer med forslag til fremtidig løsning pr. 1. oktober.«

Så er der yderligere et par kommentarer, fordi der jo ligger andre ting i denne ordning.

Der ligger bl.a. i ordningen, at man skal udvide parkomatordningen til kl. 24. Jeg må sige, at jeg undrer mig over begrundelsen for, at man vil udvide ordningen. Man siger, at det vil blive nemmere for beboerne at komme til at parkere. Det er ikke den opfattelse, vi har. Der henvises til Indre By, hvor der ellers er parkomater. Men når klokken er 18, så er der faktisk taget fyldt op rundt omkring, og det er beboere, der er fyldt op af. Så jeg vil nægte at tro på, at det vil lette på nogle af forholdene.

Men som sagt har vi et ændringsforslag, som jeg afleverer nu.

Tine Peters (V): Venstre kan under ingen omstændigheder støtte denne indstilling. Vi er imod denne parkeringsordning, vi er imod, at der kommer en permanent ordning, vi er imod, at denne her forsøgsordning forlænges.

Der står helt konkret i forvaltningens resumé om denne evaluering, at dette forsøg kun har ført til relativt små ændringer i det samlede parkeringsomfang. Samtidig redegør man for, at de mennesker, der føler sig mest ramt, selvfølgelig er dem, der har bil. Det er klart. Men man kan så også konkludere, at helt overordnet opfatter samtlige undersøgte grupper parkeringsordningen som en ulempe. Endvidere har man ikke haft den store tilslutning fra de private fællesveje, som man havde regnet med.

Alt i alt har denne forsøgsordning spillet fallit, og jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast i, at det var et forsøg og ikke nogen permanent ordning. Vi har ikke noget, der kan træde i stedet. Afskaf det. Vi siger nej til den permanente, nej til at forlænge forsøget og nej til det hele.

Johannes Nymark (A): Det er jo interessant at høre Venstre sige, at her går vi tilbage til den fuldstændige liberalisme: Lad vokse, hvad vokse kan, og ind med bilerne, alt hvad der kan være.

Vi vedkender os denne ordning. Det er ikke sikkert, det er det sidste, der er sagt om parkering, det tror jeg næppe. Vi har vedtaget i stort fællesskab i udvalget en række ændringer, som i virkeligheden har haft relativt kort levetid. Hvis vi ikke skal have skabt fuldstændig forvirring hos borgerne, så er vi indstillet på at sige, at vi ikke har noget godt alternativ lige nu.

Vi har haft under overvejelse at indføre parkometre. Det fik os fra Socialdemokratiet til at spørge om balancen på de private fællesveje mellem tilmeldte og ikke-tilmeldte. De tal er så indlysende, at det holder ikke at begynde at trække en parkometerordning, heller ikke inden for Jagtvejslinien og hvad der ellers har været foreslået, ned over hovedet på folk. Der skal mere eftertanke til. Derfor er vi indstillet på sammen med De Radikale og andre at fortsætte forsøgsperioden indtil videre for ikke at skabe yderligere forvirring.

Så må jeg sige, at jeg får mange tilkendegivelser fra beboere, som efterhånden har forstået ideen i det her og synes, det er en rimeligt smidig ordning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Vi melder ud ganske klart, at når det drejer sig om aftenparkering, så er det en ganske anden sag. Beboerne vil gerne arbejde, og det ved vi, der er andre, der vil arbejde for, at københavnere kan have bil. Det kræver en jætteindsats, som vi må bruge næste valgperiode til at arbejde for.

Men det, vi gør her, er, at vi søger, og det sker faktisk også, at begrænse pendlertrafikken. Det har været hensigten, det er i rimeligt omfang blevet opfyldt.

I og med at vi ikke har noget andet godt alternativ, så stemmer vi for, at forsøget fortsætter indtil videre.

Jens Johansen (F): Nu har vi i mange omgange diskuteret det forhold, at vi i Københavns Kommune har 2 parkeringsordninger, én i de indre brokvarterer og Indre By og én i de ydre brokvarterer.

I realiteten er der jo, som den socialdemokratiske ordfører sagde heroppefra, kun 2 partier, der går ind for den forsøgsordning eller den anden parkeringsordning, den med timeparkering, nemlig De Radikale og Socialdemokratiet.

Jeg synes, det er aldeles uhørt, at et så snævert mindretal i den grad uden at ville i dialog med os andre om kommunens parkeringspolitik vil sætte sig på, hvordan parkeringsordningerne skal være i Københavns Kommune. Det er det, der i realiteten sker med den vedtagelse, som kommer her senere i aften i denne sag.

Vi har i flere omgange appelleret til Socialdemokratiet, vi har såmænd også haft halve aftaler om, at når evalueringen her kom, så skulle vi diskutere kommunens samlede parkeringspolitik, herunder også parkeringsanlæg. Men Socialdemokratiet har med vanlig arrogance og bedreviden afvist enhver tilnærmelse til at drøfte parkeringspolitikken, således at vi kunne få en bred enighed om, hvordan parkeringspolitikken er i Københavns Kommune.

I stedet har vi her et snævert mindretal, et lille mindretal bestående af De Radikale og det efterhånden hensmuldrende, hensygnende, svindende, svindsotplagede Socialdemokrati, som vil diktere os andre, hvad det er, vi skal have af parkeringsordninger i kommunen ... (*Afbrydelser*). Nej, jeres magtesløshed vil blive afsløret.

Vi synes, det er for ringe, vi synes, det er for dårligt, vi synes, at Socialdemokratiet bør se at vende ansigtet til musikken og gå i dialog med andre partier om, hvordan forholdene skal være her i byen, i stedet for at lade som om de er et absolut flertal og sidder på magten.

I SF har vi indgående diskuteret, hvad pokker vi skulle stille op med denne her elendige ordning, fordi vi ved jo godt, hvordan retorikken nu bliver efterfølgende i valgkampen: Der er et bredt flertal, der bakker op om denne timeparkeringsordning. Det er der ikke. Der er et flertal, der er imod. Det blev markeret i Bygge- og Teknikudvalget, da et forslag fra Socialdemokratiet blev stemt ned af et flertal i udvalget, et flertal, der også er et flertal her i salen. Det burde Socialdemokratiet vende ansigtet til og så se at finde sig nogle partnere, således at vi kan få en ordning, der er et flertal bag. Det er der ikke bag denne ordning.

I SF har vi indgående drøftet, hvad pokker vi skulle stille op. Det var det, jeg var ved at sige før. Vi synes, at en ringe ordning er bedre end ingen ordning. Men jeg vil godt sige, at det her er en ordning, der har skabt forvirring og utilfredshed blandt beboerne i kommunen.

Det er ikke en ordning, der har særlig stor forståelse, den har slet ikke forståelse hos os. Vi synes, det er noget rod at have 2 ordninger i en kommune. Vi synes, at enkelhed er at foretrække for dette komplicerede lapperi. Vi ser gerne en ensartet ordning i brokvartererne, og det vil vi ved senere lejlighed tage op, således at vi kan få en permanent ordning til afløsning for det her – undskyld, fru formand, lort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, det bryder vi os jo ikke om at høre, Jens Johansen.

Mikkel Warming (Ø): Hvad præster ikke gør for at skaffe publikum i kirken altså.

Vi synes, det er vigtigt, at der er parkeringsrestriktioner i København, vigtigt, at der er parkeringsrestriktioner i brokvartererne, fordi vi ser, har set og ser for så vidt fortsat fortovene gro til i parkerede biler.

Men vi synes, og det har vi syntes i meget lang tid, at det er en dårlig ordning, der er. Vi foreslog for 2 år siden, da man skulle indføre en parkeringsordning, at det blev betalingsparkering, altså parkometre. Det blev nedstemt af Socialdemokratiet og de borgerlige. Senere er Socialdemokratiet og de borgerlige så gået fra hinanden igen, og nu er det så endt med, at der ikke rigtig faktisk er flertal for noget særligt.

Vi ønsker en ordning, der kan fungere, der er gennemskuelig, som er genkendelig, som virker, altså en udvidelse af parkometerordningen i Indre By.

Derfor er det unægtelig med stor irritation og dyb, dyb resignation, at vi i aften stemmer for at forlænge den eksisterende timeparkeringsordning. For hvad er det egentlig, der er foregået? Jo, da der var noget medieballade og forskellige andre slags ballader her i sommer, var der ikke ende på Socialdemokraternes beslutningskraft: Nu skulle evalueringen fremrykkes, der skulle træffes beslutninger, så man kunne få løst problemerne.

Hvad sker så? Evalueringen bliver fremrykket. Der kommer så udtryk om, at man undersøger, hvad et alternativ kunne være, nemlig parkometre. Det siger bygge- og teknikborgmesteren faktisk også meget pæne ting om i medierne kunne være en mulighed, sammen med Socialdemokratiet.

Så pludselig går det hele i stå, og så skal alting udsættes et år, ikke fordi der er særlig saglige grunde til det, ikke fordi man mener – det går jeg ikke ud fra i hvert fald, så er det ikke kommet frem – at man kan få nye ting frem i en ny evaluering næste år, der sikkert også skal fremrykkes, hvis der er nogle, der brokker sig, men fordi Socialdemokratiet ikke kan blive enig med sig selv om, hvad det er de vil. Det er et lidt tyndt grundlag at lave parkeringspolitik på i København.

Vi har den samme opfattelse som SF, at en ringe ordning er bedre end ingen ordning. Derfor stemmer vi som sagt tidligere med dyb resignation for, at ordningen forlænges, indtil der er fundet en permanent ordning.

Men vi synes også, det er vigtigt, at man på dette rådhus er sig sit ansvar så bevidst, at man finder frem til en permanent ordning og ikke bare udskyder det, til der er kommet en ny socialdemokratisk gruppe, som så skal finde ud af, hvad de kan blive enige om.

Lars Rimfalk Jensen (B): Da der blev stillet forslag om, at vi skulle prøve med ét år og så evaluere, stemte Det Radikale Venstre for. Årsagen til, at vi stemte for ét år, var, at vi syntes ikke, vi overhovedet har haft et forsøg. Vi har haft usandsynligt mange ændringer, vi har haft vedtaget noget nyt, ja nærmest hver 14. dag har vi lavet om på reglerne, sådan så jeg godt kan forstå, at borgerne i København ikke ved, hvad p-ordningerne går ud på. Det er lykkedes i Borgerrepræsentationen at ændre ved de p-ordningerne så mange gange, så man næsten tror, det er løgn.

Derfor har vores krav også været, at nu skal det være ét år, hvor vi kører med p-ordningerne, uden at der overhovedet ændres ved noget som helst. Der skal ikke prøves og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

sjusses frem og tilbage og prøve at lappes på det ene og lappes på det andet, nu skal vi køre et rent år.

Da det så blev sat til afstemning, så opdagede vi, at det var der jo ikke flertal for, som Jens Johansen også siger. Nej, det er korrekt, men vi oplevede også, at det flertal, der så var, heller ikke kunne blive enigt om noget som helst, for det var da helt håbløst at finde ud af for flertallet.

Når Jens Johansen står heroppe og siger, at nogle skal ændre holdning, så er det, at man skal ændre holdning til det lille mindretal, der er ovre på venstrefløjen. Men se, det er jo ikke en pind bedre end at blive inde på midten. Så kunne man sige, jamen så kunne Socialdemokraterne lige så godt vælge at kigge den anden vej og gå over til borgmester Søren Pind og så sige: Jamen så sløjfer vi det hele.

Så derfor, når man snakker flertal og mindretal, Jens Johansen, så skal man prøve på lige som at vurdere, hvordan man tæller til disse 28, der kan blive et flertal. Derfor støtter Det Radikale Venstre, at vi kører et helt år, og denne gang uden at der overhovedet bliver nogen ændringer af det.

For øvrigt vil jeg sige med hensyn til, når man bliver afsløret i noget, at vi lige har haft en afstemning, hvor Jens Johansen i hvert fald blev temmelig meget afsløret. Han sidder i udvalget og støtter nedgravningen af metroen, men så oplever vi jo lige pludselig, at han er vågnet op her i Borgerrepræsentationen, og så er det en helt anden måde, der bliver stemt på. Så, Jens Johansen prøv lige at være helt vågen, når tingene foregår.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg må indrømme, at jeg er lidt forvirret over venstrefløjen i aften. Det er ligesom om de alle sammen er så kede af denne ordning. Men hvis vi skruer tiden tilbage, så var de jo helt vilde med denne ordning, de dansede nærmest til melodien efter hinanden og var så vilde med, nu skal de indskrænke biler i København og ditten og datten, den fik hele armen.

Men i aften står de nærmest og græder alle sammen heroppe på talerstolen og siger, de erkender, det er en meget dårlig og ufleksibel ordning, man har indført, fordi man har erkendt, at københavnernes som borgere er utilfredse, og måske fordi valget nærmer sig, at de måske kunne gå hen i arrighed og stemme anderledes end på et af de her partier, der har indført denne her dårlige ordning.

Men CD har selvfølgelig fra starten af stemt imod denne ordning, og det vil vi blive ved med at gøre. Det hænger ikke sammen. Man kan bare tage over på den anden side af kysten til svenskerne, så kan man se, hvordan de klarer de trafikale problemer netop ved at indføre parkeringsanlæg under jorden og lukke af for Indre By. Sådan gør man, sådan gør svenskerne. Man kan tage til Göteborg, der er ingen trafikale problemer.

Hvorfor skal vi finde en ordning, der gør det fuldstændig forvirrende for både erhvervslivet og den menige borger? Det er det, som venstrefløjen har formået her i København med denne ordning. Det hænger ikke sammen. Det er ikke andet end et administrationsapparat, man har sat i gang, som ingen kan overskue. Ikke engang de partier, der var med til at indføre det, kunne åbenbart overskue det, siden de gang på gang har måttet ændre på denne ordning, fordi de ikke engang selv vidste, hvad de gik ind til. Det må man erkende, og det er åbenbart også derfor man går herop og begræder den situation, man har sat sig i.

Med hensyn til Dansk Folkeparti, så er det glædeligt, at Dansk Folkeparti har fundet melodien igen fra sidste gang vi havde møde herinde. Så det er godt, at Dansk Folkeparti stadig fastholder, at de er imod p-ordningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Alt i alt kan jeg kun sige, at hvis man gjorde, som man gør i andre europæiske lande, netop at lave nogle parkeringsanlæg under jorden i alle brokvartererne, i stedet for det, man har gjort gennem tiden, at lukke den ene vej efter den anden. Det er klart, at man får trafikpropper. Hvis man lukker alle veje og gør det umuligt at komme frem, jamen så har folk ingen andre løsninger end at hænge – undskyld – i røven på hinanden ... undskyld ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Sig mig, hvad er det for et sprog!

Abderrahman Ben Haddou (D): Undskyld, Grete Henius og alle de andre ærede medlemmer.

Men i hvert fald er der ingen tvivl om, at det hænger ikke sammen, når det drejer sig om den overordnede trafikale trafikpolitik i København. Det hænger ikke sammen. Det er den ene lappeløsning efter den anden, som kommer fra venstrefløjen, og det løser intet. Man kan bare køre ind mod København om morgenen; så kan man se, at de egentlig ikke har løst noget som helst. Det eneste, man har opnået, er, at flere tusinde medarbejdere i de københavnske virksomheder drager op og ned for at rykke den p-skive. Det er da ikke en p-ordning, der fungerer.

Louise Frevert (O): Ja, det var mere opfølgende til min kollega, Ben Haddou. Det kan ikke siges tydeligt nok, selv om vi har delt ordførerskabet på denne sag i dag, at Dansk Folkeparti kun har én ting at sige til denne parkeringsordning: Den skulle aldrig nogen sinde have været etableret. Det kan ikke siges kraftigt nok.

Jeg har jo heller ikke i dag kunnet forestille mig, at jeg skulle være enig både med SF og Enhedslisten, men Mikkel Warming talte om ansvarsbevidsthed over for borgerne. Der vil jeg godt kvittere for den udmærkede bemærkning og sige, at det ansvar over for borgerne har man kun i det øjeblik man skrotter denne ordning.

Ligeledes havde hr. Jens Johansen også en bemærkning om, at det er noget rod, og det kan jeg også kun give ham ret i. Det er dejligt, at man kan være enig med venstrefløjen om nogle af de her punkter.

Når man begynder at nærlæse denne indstilling, så vil jeg nok sige, at det faktisk er meget selvmodsigende, det, der står, hvis man kigger på side 4 i spalte 2, hvor der står:

»Cykeltrafikken er i det forløbne år steget i brokvartererne. Men stigningen varierer meget fra måned til måned, hvilket skyldes, at cykeltrafikken er meget vejrfølsom. Det kan derfor ikke angives, hvor mange flere pendlere, der cykler til mål i brokvartererne.«

Det er forståeligt. Dernæst står der så:

»Alt i alt er det således sandsynligt, at den biltrafik, der er forsvundet, har givet anledning til en vækst i pendlingstrafik med bus, tog og cykel.«

Det er jo fuldstændig selvmodsigende, netop ved, at man her overhovedet ikke indikerer, om bilerne overhovedet kan komme ind til byen eller ej. – Det er ganske utroligt, fru formand, hvis jeg må have lov til at sige det, at der er denne utilsigtede støj i salen under møderne. Det var så en sidebemærkning.

Men jeg synes, at man måske også i bygge- og teknikforvaltningen burde se lidt på de her indstillinger, sådan så man ikke behøvede at nærlæse dem, sådan så man havde forståelse af, at det ikke bare var en dobbeltkonfekt af tingene.

Min gode kollega fra Dansk Folkeparti Karin Storgaard havde også en lille sidebemærkning om ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lige et øjeblik, Louise Frevert. Ved I hvad, der er meget støj herinde, vi bliver nødt til at dæmpe os, og de, der ikke kan undvære at tale sammen, må gå udenfor. Undskyld, Louise Frevert, værsgo.

Louise Frevert (O): Jeg vil meget gerne starte forfra, hvis jeg får dobbelt så meget tale-tid. Hvis det er det, de ærede tilhørere er interesseret i, så vil jeg meget gerne gentage alt, hvad jeg har sagt indtil videre ... (*Afbrydelse*: Vi har hørt det). Det er godt, tak, tak.

Nu mistede jeg fuldstændig tråden, det var faktisk noget nyt ... (*Afbrydelse*: Der var da ingen). Jo, det har der hele tiden været ... (*Afbrydelse*: Karins bemærkning). Ja tak, Karins bemærkning kommer Karin Storgaard selv med.

Men det var rent faktisk, at det ligger os meget på sinde i demokratiets ånd, at det ad hoc-udvalg, vi godt vil have nedsat umiddelbart nu med en tilbagemelding pr. 1. oktober, skulle nedsættes med medlemmer fra samtlige politiske partier her i Borgerrepræsentationen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Tine Peters (V): Jeg vil starte med at sige til Louise Frevert, at man kan jo sige meget, men om det hjælper, er så spørgsmålet.

Til Socialdemokratiet vil jeg sige, at de ønsker jo, at forsøget fortsætter indtil videre, indtil videre, fordi der ikke er noget alternativ. Nej, det er, fordi Socialdemokratiet ikke vil finde noget alternativ, de er nemlig for konfliktsky. Denne diskussion skal så åbenbart skydes til efter valget i november. Der er i hvert fald ikke noget håndgribeligt fra Socialdemokratiet, man kan sige, at de ønsker at drøfte det videre forløb i det her. Nej, lad det nu bare være, som det nu er, og så skyder vi denne diskussion.

At Socialdemokratiet vakler i deres parkeringspolitik, er jo ikke noget nyt. Nu vil jeg lige sige til fru Manja Sand, som i en tidligere sag var fremme med, hvad nogle af Venstres medlemmer har sagt rundt omkring på Amager, at man kan jo bare konkludere det samme, når man har hørt Socialdemokratiets formand i København udtale sig om parkeringspolitikken. Så kan man i hvert fald blive meget i tvivl fra Venstres side om, hvad der er Socialdemokratiets holdning, fordi Socialdemokratiet går ud og praktiserer det, der hedder bilheltz, det, der hedder antibilisme, i København, mens de samtidig står og råber, at de taler til bilisternes fordel, at de er ansvarlige.

Socialdemokratiet ved godt, at der er parkeringsproblemer, især i brokvartererne. Gør Socialdemokratiet noget? Nej. I stedet vil de fortsætte en ordning, som er så restriktiv, at den giver utrolige problemer for de borgere i brokvartererne, der har en bil, en ordning, der nemlig rammer alle bilisterne i brokvartererne.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at for så vidt angår Venstre er vi i hvert fald stadig væk imod parkomatordning i brokvartererne.

Så tilbage til denne her forsøgsordning, hvor selv Enhedslisten synes, det er en dårlig ordning. Altså jeg synes, at Enhedslisten, venstrefløj og Socialdemokratiet må give en garanti til Københavns borgere for, hvornår de får en ny parkeringsordning.

Og så vil jeg lige sikre mig via formanden, at Det Radikale Venstre har stillet et forslag her fra talerstolen om, at ordningen skal gælde et år endnu, om det er korrekt ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, men vi skal bare have det skriftligt ... (*Afbrydelse*). Hov, der er ikke sådan almindelig samtale hen over bordet.

Tine Peters (V): O.k., Radikale har åbenbart ikke stillet et forslag her i salen om, at ordningen skal gælde et år endnu.

Godt, men så vil jeg sige, at netop denne forsøgsordning er et typisk eksempel på en midlertidig ordning, man laver som forsøg for at finde ud af nogle ting, der bare går hen og bliver permanentgjort. Derfor vil jeg meget gerne have, at Socialdemokratiets ordfører kommer herop og garanterer og melder ud til borgerne, hvor længe de skal vente på, at der bliver taget stilling til denne konkrete ordning.

Så vil jeg samtidig stille et ændringsforslag fra Venstre om, at forsøget ophører ved forsøgets oprindelige udløb, nemlig den 1. juli 2001.

Jens Johansen (F): Især af hensyn til CD's ordfører, Ben Haddou, skal jeg prøve at ridse lidt af historikken op.

Denne ordning er blevet til i drøftelser mellem Socialdemokratiet og de borgerlige partier. Et flertal af de borgerlige partier er hoppet fra, men De Radikale har benhårdt holdt fast ved, at vi skulle have denne ordning. Det eneste parti, der sådan set hele vejen igennem vedholdende har propageret for og fastholdt denne ordning, er Det Radikale Venstre.

Vi har, hvad der også er flere ordførere, der har været heroppe, har sagt, hørt Socialdemokratiet svinge, vi har hørt Socialdemokratiets ordfører gå ud og sige nu, at nu skulle vi have indført en parkomatordning. Og nu hører vi så noget andet.

Vi kan høre, som en anden ordfører sagde, at der er noget diskussion internt i Socialdemokratiet, og at problemet tilsyneladende ikke så meget er hensynet til borgerne som hensynet til det bilglade socialdemokratiske bagland, når der skal lægges parkeringspolitik her i København. Det synes jeg er ynkeligt og patetisk, det synes jeg er trist, og det er måske symptomatisk for det Socialdemokrati, som vender opmærksomheden mere indad og kradser sig selv i navlen i stedet for at se på borgerne og hensynet til dem.

Jeg skal sige til CD's ordfører, at Enhedslisten og SF løbende, når denne sag har været til behandling her og i Bygge- og Teknikudvalget, har stillet ændringsforslag om, at der i de ydre brokvarterer indføres parkomatordning. Det vil CD's ordfører kunne få bekræftet ved at se i referaterne fra BR-møderne – jeg kan også se, at CD's ordfører nikker.

Venstrefløjen – hvis vi og Enhedslisten er venstrefløjen – ønsker en anden ordning, nemlig en ensartet ordning i Københavns Kommune, en ordning, der baseres på parkomater, og som er ensartet, og ikke 2 ordninger, fordi det skaber forvirring og rod blandt borgerne. Vi synes, det er beklageligt, at Socialdemokratiet internt er så forvirrede, så de ikke vil være med til at skabe den afklaring, som en parkomatordning vil skabe.

Vi synes, og det har vi sagt flere gange, og det vil vi gerne gentage, at en ringe ordning beklageligvis er bedre end ingen ordning. Derfor vil vi senere stemme for, at forsøgsordningen fortsætter. Men det er med dyb beklagelse, på samme måde, som Enhedslisten har sagt det heroppe.

Jeg lagde mærke til, at den radikale ordfører skød efter Enhedslisten og SF. Det skal jeg ikke bebrejde ham. De Radikale er hårdnakket gået ind for, at denne ordning var god. Vi synes noget andet. Vi kan konstatere en klar politisk uenighed i dette spørgsmål.

Så vil jeg slutte af med som Venstres ordfører at spørge: Hvad er Socialdemokratiets holdning? Kunne vi ikke godt få at vide, hvad det er, Socialdemokratiet vil med parkeringspo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

litikken her i Københavns Kommune? Kunne vi ikke godt blive fri for de der vilde meldinger, der stritter ud som pindene på et pindsvin. Det voksende bilejerskab i København er et problem. Vil Socialdemokratiet være med til at løse det og skabe en parkeringspolitik, som hænger sammen, eller er man stadig væk optaget af disse interne slagsmål?

Karin Storgaard (O): Forslaget lyder jo, at forsøgsperioden forlænges, indtil der er vedtaget en permanent ordning. Jeg må sige, jeg er målløs over, at bl.a. Socialdemokratiet og også andre partier, viser det sig, kan være med til, at man forlænger sådan en forhadet ordning, som alle har kritiseret.

Flere af de partier, der nu står heroppe og siger det modsatte, har været med til at kritisere den ordning. Nu står man her og siger ja til, at den skal fortsætte i uendelighed eller i hvert tilfælde til efter valget, fordi der ikke er nogen, der tør tage stilling til det. Jeg synes bare, det er for dårligt, det er simpelt hen for slapt. Helt ærligt, man skulle pille de parkeringslicenser af bilerne her og nu.

Så vil jeg sige, det har jo svinget sådan lidt, når man lytter til, hvad det er folk siger heroppe, så det er lidt svært at finde ud af, hvem der mener hvad, fordi det ene øjeblik siger man noget, og så går man op en gang mere, og så skifter man lidt.

Men jeg synes, at der i hvert fald er flere, der har givet udtryk for, at den bestående ordning er dårlig. Ja, men så må man stemme imod, og jeg mener også, at nogle af dem, der er i tvivl, så stem imod den ordning. Vi kan ikke være bekendt at byde københavnernes, borgerne i brokvartererne, sådan en ordning.

Jeg forstår slet ikke, hvordan sådanne miljøbevidste partier som SF og Enhedslisten kan sige ja til, at den skal fortsætte indtil videre. Ingen ved noget. Godt nok retter man nogle forespørgsler om, at man fra Socialdemokratiet gerne vil have at vide så nogenlunde, hvor lang tid det skal fortsætte. Men det kan vi jo ikke bruge til en pind. Jeg synes simpelt hen, det er for dårligt – ja undskyld, det var ikke til Søren Pind, jeg sagde »pind« altså.

Men jeg må sige, at jeg undrer mig over de partier. Men som bekendt udløber beboerlicensen pr. 30. juni, og derfor er det også passende, som det i øvrigt også fremgår af vores forslag, at ordningen stopper pr. denne dato.

Lad os så komme i gang med at se fremover, hvad det er vi skal have her i byen. Vi må have en fornuftig løsning på denne trafik og på parkeringsordningen, og det får man ikke bare ved at sige, at nu kan det fortsætte. Jeg tror, man skulle gå ud og spørge beboerne, hvad de mener. Jeg tror ikke, man har undersøgt ordentligt, hvad det er beboerne mener.

I øvrigt så er det alt, alt for svært at finde en parkeringsplads for beboere i brokvartererne om aftenen. Det er i øvrigt, som om forvaltningen i deres kommentarer helt har glemt, at beboerne stadig er der, fordi man taler om gæster og om pendlere og alle mulige andre end beboerne. Men beboerne må ræse rundt om aftenen for at finde parkeringspladser.

Så vil jeg sige, at Vej & Park skriver i deres notat, at man ikke så ofte som i dag vil have vanskeligheder ved at parkere ved sin bopæl, og dette skyldes, at risikoen for, at parkeringspladserne i et område er besat af besøgs- og/eller pendlertrafik, vil blive formindsket. Det mener man, det vil blive, hvis man fortsætter ordningen til kl. 24.

Jamen er man da fuldstændig rablende skør? Det er som om man overhovedet ikke aner, hvad der foregår ude i byen. Jeg vil foreslå forvaltningen og de partier, der er i tvivl, tag og gå en tur ud i brokvartererne og se, hvordan det foregår derude. Så kunne det dog være, man var så fornuftig at komme på andre tanker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Johannes Nymark (A): Jeg er meget tæt på at ville tilbyde fru Karin Storgaard et læsekursus, for magen til forvrøvlet sludder, som vi har hørt herfra, har jeg sjældent hørt.

Der bliver vrøvlet rundt. Altså én ting er, at man kan finde en borger hist og pist, som roder rundt i tingene, det er forståeligt, men at en borgerrepræsentant ikke er i stand til at skelne mellem en parkeringsordning, hvis klare hensigt er at reducere pendlertrafikken, og et angiveligt problem, som jeg gentagne gange har erkendt fra denne talerstol, nemlig at der inden for de seneste 2-3 år er opstået et markant parkeringsproblem i brokvartererne, fordi disse boligkvarterer er ikke indrettet til det antal biler, der er nu, er et sammenrod, som simpelt hen vi nok skal høre i valgkampen, men det er ærlig talt uværdigt, at man i den grad blander tingene sammen. Som sagt, et tilbud om læsekursus står ved magt. Vi har noget, der hedder FVU, der hvor jeg arbejder, og der kan man lære at læse indenad.

Så vil jeg sige til andre, at vi skyder ikke debatten, men vi føler, at vi skylder borgerne, fordi vi angiveligt, som mange har sagt, har lavet en række ændringer, fordi der er kommet kritik på afgørende punkter, som efter alt, hvad jeg kan se, har forbedret ordningen, men som det har taget tid at få kommunikeret ud og få forstået.

Jeg er fuldstændig enig med den radikale ordfører, der siger, at nu skal vi have ro i et års tid, hvor det når at sætte sig.

I udvalget har jeg bedt forvaltningen om 2 ting. Den ene er at overveje en forbedret skiltning, for det er da et problem. Den anden er, at tilgængeligheden til 2-timers-billetter og dagbilletter skal være bedre kommunikeret ud, og de skal være bedre tilgængelig. Det er et af de afgørende kritikpunkter, som vi har taget til os, og det forventer jeg, at forvaltningen får gjort noget ved inden for overskuelig tid.

Når vi snakker om parkering siger man: Hvad gør Socialdemokratiet? Jeg vil sige, jeg har personligt været meget aktiv med hensyn til at lave en aftale med beboerne på Nørrebro, som bl.a. har indebåret, at vi nu får et parkeringshus i Blågård som et første meget konkret eksempel på, at vi vil gøre noget for beboerne – for beboerne, gentager jeg. Men guderne skal vide, at det er svært at trænge igennem, fordi det er nærmest religionskrig, når vi er ude i disse forhold.

Om parkometerordningen vil jeg godt sige, at jeg har været, vil jeg godt sige ligeud, lidt tiltalt af parkometerordningen. Men når man så får oplyst, at mere end 200 private fællesveje ikke er en del af ordningen, så mener jeg, at forudsætningen falder til jorden, så kan vi ikke bruge en parkometerordning. Vi vil ikke være med til at hale en parkometerordning ned over private fællesveje, som i øvrigt har besluttet sig for at melde sig udenom, og det vil være fuldstændig forvirring, hvis vi begynder at blande de ting sammen.

Endelig blev jeg spurgt, hvornår vi tager stilling. Jeg synes, det vil være naturligt, at vi nogenlunde ved samme tid som i år om et år vurderer tingene igen så betids, at vi har en politisk stillingtagen, før licenserne, der typisk er indgået pr. 1. juli, igen skal fornyes.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Det kan jo ikke undre, jeg lige må sige noget til Johannes Nymark, fordi jeg føler, at det er Johannes Nymark, der måske ikke rigtig har fattet en brik af, hvor store de problemer er.

Så vil jeg sige til Johannes Nymark, at jeg føler ikke, at tingene bliver blandet sammen fra min side, men jeg føler, at Socialdemokratiet ikke ønsker at tage stilling til det og i hvert fald slet ikke på denne side af valget, og det er jo så noget ganske andet. Er det ikke sådan, man siger, at angreb er det bedste forsvar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Så siger Johannes Nymark, at Socialdemokratiet har været aktiv. Jamen hvad er der kommet ud af det? Det er jo ikke, fordi der er kommet ret meget ud af det, og da slet ikke med henblik på de beboere i brokvartererne, der har klaget, og der har de problemer. Det er jo de problemer, vi gerne skulle have løst.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg kan høre, at den socialdemokratiske ordfører fortsætter udvalgsbehandlingen her og rejser et spørgsmål, som han også rejste i udvalget, nemlig at han vil have yderligere skiltning i forbindelse med denne midlertidige forsøgsordning, som vi hurtigst muligt skal have afskaffet, og det forventer han, at forvaltningen gør noget ved.

Det var helt klart i udvalget, at der var meget store betænkeligheder ved en yderligere skiltning, så vi skal til at have en skilteskov for at forklare en midlertidig ordning, som vi hurtigst muligt skal have afskaffet og have erstattet af en bedre.

(Kort bemærkning).

Tine Peters (V): Jeg vil blot sige til Johannes Nymark, at hvis Socialdemokratiet har været opmærksom på, at det de sidste 2-3 år har været et kæmpeproblem og er blevet et kæmpeproblem i brokvartererne med parkeringspladser, jamen hvorfor har Socialdemokratiet så været med til i de sidste 2-3 år at nedlægge 3.000 parkeringspladser i hele København, hvoraf en stor del er i brokvartererne?

Så vil jeg sige til sidst: Skal jeg opfatte det som en garanti, skal jeg opfatte det som et forslag, at ordningen nu skal forlænges med et år, og det er Socialdemokratiets bud? Jeg vil godt lige høre formanden: Er der stillet et forslag om, at ... nej, bliver der sagt ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke stillet ...

Tine Peters (V): Må jeg så sige meget kort i tråd med, hvad jeg tidligere har sagt i forhold til Socialdemokratiets vaklen i bilpolitikken her i København, at jeg vil meget gerne have en garanti til Københavns borgere heroppefra fra Socialdemokratiet om, at man ønsker, at ordningen varer et år, og så tager man stilling.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD havde også gerne set, at Socialdemokraterne meldte klart ud, også De Radikales ordfører. Man kan ikke bare sige heroppefra, at man gerne ønsker, at en ordning skal gælde et år, uden at man gør noget ved det.

Så jeg vil også opfordre de 2 ordførere til at gå op her og komme med et ændringsforslag, så der kan blive taget stilling til det. Man kan ikke bare sige heroppefra gennem en mikrofon, man har jo mulighed for at stemme for det, man siger. Så kom dog med det forslag, så det kan komme ud til københavnernes, så de ved, hvor de har de 2 partier.

Religionskrig blev der sagt heroppefra af den socialdemokratiske ordfører. Jamen hvad er religionskrig mellem beboerne skabt af? Det er da ikke beboerne, der har skabt en religionskrig. Det er forslaget. Det er det, der har betydet, at der er opstået en religionskrig mellem de københavnske borgere. Så ergo siger man altså rent ud sagt heroppefra, man er begyndt at skabe religionskrig mellem forskellige beboere i København, og er det ikke i sig selv uheldigt nok?

Dette er en forsøgsordning. Ja, det var det også med bydelsråd, men efter nogle års forsøg kendte vi jo resultatet af det. Jeg tør da godt sige heroppefra, at jeg er sikker på, at langt de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

fleste københavnere vil give det en stor finger nedad, hvis de fik lov til at bestemme over denne parkeringsordning. Den hænger ikke sammen.

Bl.a. kan jeg komme med et eksempel. Det er, at mange beboere i København har meget svært ved at komme frem med de offentlige trafikmidler fra f.eks. Brønshøj og Østerbro ned til Vesterbro. Det tager omkring en halv time til 3 kvarter at komme med de offentlige transportmidler. Ja, de kan ikke møde på arbejde med bil, hvis de arbejder på Vesterbro. Det kan de ikke, fordi de har den her parkeringsordning. Så må de tage cyklen, ja, og der kender vi jo vejret, at det ikke altid er det bedste. Men o.k., det er det, som åbenbart venstrefløjen klart har sagt heroppe fra talerstolen, at de vil tvinge alle københavnere til at cykle.

Jamen som jeg har sagt før, så er selv Kina ved at ændre deres politik på det område. Men heroppe i København vil vi gerne tvinge alle københavnere til at køre på cykel.

Så sagde SF's ordfører heroppe, at det faktisk kun er Det Radikale Venstre, der har fastholdt denne ordning. Jamen det er jo meget interessant, at et lille borgerligt parti faktisk kan styre et meget stort venstreorienteret parti, der hedder Socialistisk Folkeparti, og det store, kære Socialdemokrati har ingen planer selv, så de har overgivet sig fuldstændig til Det Radikale Venstre. Jeg siger velbekomme.

Tine Peters (V): Jeg vil godt bede Socialdemokratiets ordfører om at komme herop på talerstolen og fortælle, hvor længe vi skal vente på, at der kommer en ny ordning, hvor længe vi skal vente konkret. Fordi det her med bare at videreføre den her forsøgsordning, det er jo netop typeeksemplet på en forsøgsordning, der bare stille og roligt bliver permanent.

Kan Socialdemokratiets ordfører komme herop og garantere, at man inden for et vist tidsrum vil tage denne her sag op igen og regulere den her ordning, som alle inklusive hele den bilfjendske venstrefløj synes er dårlig?

Johannes Nymark (A): Nu tilbød jeg Karin Storgaard et læsekursus. Nu er det åbenbart hørelsen, det kniber med hos fru Tine Peters.

Jeg mener faktisk, jeg tidligere har sagt krystalklart, at vi forventer, vi stiller ikke forslag om det her, fordi det ville være, jeg tror også forkert. Men vi kan godt give et løfte om her, at vi nogenlunde ved denne tid i udvalget – det vil være i marts måned næste år, hvis alt går ved valget, som vi tror og håber – vil bede om at få en vurdering af det og en ny vurdering af parkeringsordningen. Så har det kørt yderligere et år, så har vi tid nok til inden 1. juli at tage stilling til, hvor borgerne er med hensyn til parkeringsordningen.

Så altså et løfte om, at vi i Bygge- og Teknikudvalget, hvordan det end er sammensat, så vidt vi 3, der repræsenterer Socialdemokratiet i det i øjeblikket, nu kan sige det, tager det op senest i marts måned næste år.

2. næstformand (**Bente Frost**): Skal det forstås som et ændringsforslag, hr. Johannes Nymark? – Nå det skal det ikke, det er bare et løfte, javel. (*Johannes Nymark*: Det er meget bedre).

Jens Johansen (F): Altså det, jeg her kan høre, er, at Socialdemokratiet nu foreslår, at forsøgsordningen forlænges 1 år, og at der derefter foretages en evaluering, men at Socialdemokratiet faktisk ikke rigtig tør stille forslag om det heroppe, men det synes de så. De må da være sikre på at få repræsentanter i Bygge- og Teknikudvalget også efter valget. Det er vi andre såmænd ikke på, at Socialdemokratiet får. De bliver jo så små, at de kan være i en af de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

små elevatorer her og holde gruppemøder ... (*Afbrydelse*). Det er det her med svindsoten. Du skal trykke på din knap, siger formanden.

Jeg vil bare sige, at jeg skal ikke fremsætte det ændringsforslag, som Socialdemokratiet altså går og bager på lige nu, fordi vi ved jo godt, hvordan det går med det forslag: Det vil jo blive stemt ned, ligesom det blev i Bygge- og Teknikudvalget. Det er vel grunden til, at Socialdemokratiet ikke her vil stille forslag om, at den forlænges for 1 år.

Jeg kan så høre, at Socialdemokratiet har brug for endnu en evaluering fra forvaltningens side for at finde ud af, hvad det er Socialdemokratiet skal mene om denne sag. For ellers ville jeg da have spurgt, hvad det er for en ordning, Socialdemokratiet vil stille forslag om om et år skal erstatte som permanent ordning denne her midlertidige ordning.

Vi har kunnet konstatere, at det parti, der så varmt og vedholdende og med fast mæle har holdt fast i denne ordning, er Det Radikale Venstre, mens vi har kunnet høre fra tid til anden, at forskellige medlemmer af Socialdemokratiet har ment forskelligt om parkeringsordninger i København.

Men da Socialdemokratiet altså vil lade det komme an på endnu en evaluering, så skal jeg lade være med at spørge Socialdemokratiet, hvad det egentlig er for en ordning, Socialdemokratiet går ind for. Så må vi se om et år, hvis der er socialdemokrater her, om de så vil fortælle os det

(Kort bemærkning).

Johannes Nymark (A): Jeg må nok sige, at Jens Johansen er i det perfide hjørne i aften og har anlagt et debatniveau, som jeg bestemt ikke synes klæder hverken Jens Johansen eller SF.

Jeg har sagt her, at det er et løfte, at vi vil vurdere denne ordning. Men at begynde at lave en firkantet beslutning i BR er bureaukrati. Det må være rigeligt, at det er sagt med den tyngde, der er. Vi går ind for denne ordning, fordi det er indtil videre den bedste, vi har, det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Vi har haft nogle diskussioner, det har jeg sagt tidligere, om parkometre. Men alene det forhold, at et flertal af de private fællesveje ikke er med i nogen parkeringsordning, trækker tæppet væk under at lave en egentlig systematisk parkometerordning. Derfor ønsker vi, som situationen er i øjeblikket, at fortsætte den nuværende ordning, som faktisk har en del kvaliteter ved sig. Og tro det eller ej: Jeg får gentagne positive reaktioner fra beboere i brokvartererne, som er tilfredse med, at der er blevet lettet på parkeringstrykket i dagtimerne.

2. næstformand (**Bente Frost**): Husk at trykke ... (*Jens Johansen*: Det er en kort bemærkning). Ja, derfor skal man huske at trykke på knappen alligevel for, at det er en markering for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jamen det var den socialdemokratiske ordførers bemærkning om, at denne 2-timers-parkeringsordning er den bedste, vi indtil nu har. Hvorfor stiller Socialdemokratiet så ikke forslag om, at vi erstatter parkomatordningen med en 2-timers-parkeringsordning?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Borgmester **Søren Pind**: Jeg vil godt med bankende, varmt hjerte takke Borgerrepræsentationen for at have bragt politisk klarhed over, i hvilken retning parkeringspolitikken nu skal udvikle sig i denne by.

Det er rart at konstatere, at vælgerne får et klart valg til kommunalvalget den 20. november, det er rart at konstatere, at alting nu er åbenbaret, at alting står krystalklart, og at vi alle sammen hver for sig kan gå ud og sige: Her er vort standpunkt. Vælg os på det eller lad være.

F.eks. er jeg fuld af beundring for Socialdemokratiets klare tilkendegivelse omkring ønsket om yderligere skiltning, og at forvaltningen sandelig skulle se at få afleveret et oplæg om det. Men det er jo desværre rigtigt, som Jens Johansen sagde det, at rent faktisk ønskede et flertal i udvalget ikke, at man skulle bringe den yderligere grad af forvirring, som hr. Lars Rømfalk har sigtet til, ind i ordningen nu ved at gå ud og lave særlige skilteordninger, endsige indføre forskellige parkomater rundt omkring.

Det står mig også klart, at hele diskussionen omkring genevalueringen, som har været et af de primære løfter ved denne parkeringsordning, nemlig at året efter sin indførelse så ville Borgerrepræsentationen positivt tage afgørende stilling til, om dette var den rigtige parkeringsordning for København. Den debat har også været – ja, jeg ved snart ikke, hvordan jeg skal beskrive den, men den har i hvert fald ikke været, hvad man lovede borgerne på daværende tidspunkt. Og sådan er det jo så ofte.

Der er ikke nogen, der ved, hvad der nu sker. Man kan regne med en lallende debat, hvor de partier, som nu står bag parkeringsordningen, inklusive venstrefløjen, nu er jeg selvfølgelig ret interesseret i at bevare fokus på Socialdemokratiet, men et lille svirp, synes jeg dog alligevel man fortjener, når man nu går ind og støtter denne parkeringsordnings fortsatte eksistens.

Der er ikke nogen, der ved, hvad der sker nu, og det synes jeg egentlig er fortrædeligt. Og jeg vil godt sige, at hvis der er nogle, der tror, at man kan gemme sig bag det op til det kommende kommunalvalg, så vil jeg godt give det klokkeklare løfte, at vi vil gøre, hvad vi kan for, at borgerne, også i Amager Bladet, fru Manja Sand, fordi, som det er sagt tidligere på aftenen, amagerkanerne jo nødig skulle vild- eller voldføres i nogen spørgsmål, er tilstrækkeligt oplyst til at kunne træffe et valg på nogle objektive præmisser.

Jeg skal derfor stille et ændringsforslag yderligere, som jeg vil anmode om, at der stemmes om, der lyder som følger:

»Der sker en evaluering, hvor der positivt tages stilling til, om forsøgsordningen skal fortsætte. Primært ønsker jeg, at den evaluering sker den 15. oktober 2001. Såfremt det bliver nedstemt, så fastsættes datoen til den 15. juni 2002.«

Et af Tine Peters (V) stillet ændringsforslag om, at forsøget ophører ved forsøgets udløb, nemlig den 1. juli 2001, blev forkastet med 29 stemmer imod 21.

For stemte V, O, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, F, Ø, B og L.

Et af Karin Storgaard (O) stillet ændringsforslag om, at forsøget stopper pr. 1. juli 2001, og at der øjeblikkelig nedsættes et ad hoc udvalg, der kommer med forslag til fremtidig løsning pr. 1. oktober - ad hoc udvalget skal bestå af et medlem fra hvert parti, blev forkastet med 29 stemmer imod 11.

For stemte O, C, P og D.

Imod stemte A, F, Ø, B og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, L og Lubna Elahi (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Et af Søren Pind (V) stillet ændringsforslag om, at der sker en evaluering, hvor der positivt tages stilling til, om forsøgsordningen skal fortsætte til a. den 15. oktober 2001 eller b. den 15. juni 2002, blev godkendt med 34 stemmer imod 15.

For stemte V, F, Ø, O, C, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A og B.

Herefter blev indstillingen – incl. det godkendte ændringsforslag - godkendt med 30 stemmer imod 20.

For stemte A, F, Ø, B, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C, P, D og Lubna Elahi (UP).

19) BR 258/01. Parkeringslicenser

Indstilling om midlertidig procedure for udstedelse af beboerlicenser.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Tine Peters (V): Eftersom det er rigeligt belyst, at Venstre er imod p-ordningen, så skal jeg gøre det her kort.

Vi er imod det 5. »at« i denne indstilling, fordi det forudsætter, at der fastlægges og vedtages en ny takst for parkeringslicensen i Borgerrepræsentationen.

Men vi kan imidlertid ikke stemme imod, at licensbeløbet nedsættes, fordi vi har jo fra starten af ved denne forsøgsordning gjort os til talsmænd for, at forsøget ikke måtte tjene penge til kommunen, men at licensen kun skulle dække den reelle administrationsomkostning i forbindelse med selve ordningen og i forbindelse med administrationen af licenserne og altså ikke til ekstra p-vagter.

Så derfor vil jeg godt på Venstres vegne genfremsætte det ændringsforslag, som det også fremgår i udvalget, at 5. »at« udgår. Ellers kan vi støtte resten.

Karin Storgaard (O): Dette forslag kan vi jo godt se, hvor det bærer hen, sådan som flertallet ligger. Jeg vil med det samme sige, at det eneste, vi kan støtte, er Tine Peters' forslag om, at 5. »at« udgår.

Så vil jeg sige, at jeg ved ikke, om der er nogen, der tænker over, hvad det koster i administration at lave det her. For det første skal man, når parkeringslicenserne udløber, den 30. juni, udstede nye eller lade dem fortsætte til 1. oktober, og nye, der kommer til, får dem for 200 kr., når det er privatbiler, og ellers for 1.400 kr. Når man så finder ud af senere, hvad det skal være, så skal man gudhjælpemig enten betale tilbage eller opkræve. Jamen har forvaltningen overhovedet tænkt over, hvad det koster rent administrativt? Men man har måske så mange mennesker ansat i Vej & Park ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Undskyld, Karin Storgaard, må jeg lige afbryde et øjeblik. Må vi så få ro.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige til forvaltningen, at der er måske så mange mennesker ansat i Vej & Park, så de sagtens kan håndtere det her. Jeg mener, den administration det er alt, alt for dårligt, at man kan komme med sådan et forslag.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg skal ikke gøre det langt. CD's holdning til dette spørgsmål kender man.

Men altså af de her »at«er bliver man meget, meget forvirret. Det er jo nærmest en trafik, der bliver sat i gang, en administrativ trafik. Post Danmark må jo være vild med den her parkeringsordning, skulle jeg hilse og sige, med alle de breve, der skal sendes ud. Og så skal vi også sende et orienteringsbrev den 30. maj. Jeg siger bare: Hold da op, hvor er Post Danmark glad for den her beboerlicens.

Jens Johansen (F): Når SF stemmer for de her parkeringslicenser, også for nedsættelse af licensen, så hænger det nøje sammen med den vedtagelse, vi lige har begået med stor beklagelse, nemlig at vi har lavet en 2-timers-parkeringsordning i de ydre brokvarterer i hvert fald frem til 15. oktober, hvor vi så skal have den evalueret og erstattet af en bedre.

Jeg skal dog blot sige, at det har i den sammenhæng været interessant at høre bl.a. Socialdemokratiets ordfører i Københavns Radio gøre sig til talsmand for, at vi får indført en ordning som den, man har i Malmø, således at der altså også er et element af parkeringsafgift i de licenser, som beboere skal have og betale for at parkere ved kantsten på gaden.

Den overvejelse og det synspunkt skal naturligvis indgå i fremtidige forhandlinger – hvis der overhovedet bliver nogle, hvis Socialdemokratiet overhovedet vil – om den samlede parkeringspolitik i Københavns Kommune.

Ole Hentzen (C): I lighed med ordføreren for SF lytter vi også meget til radioen i øjeblikket, fordi meldingerne fra Socialdemokratiet i parkeringsmæssig henseende jo er uhyre interessante, mangfoldige og meget vidtspændende. Så derfor er det altid meget interessant at høre, hvad dagens socialdemokrat nu mener om parkeringssituationen.

Vi kan kun sige i relation til det her, jamen vi er selvfølgelig ikke interesseret i, at folk skal betale mere end det, vi i Borgerrepræsentationen har vedtaget, at det administrativt må koste, og det er p.t. altså de her 200 kr. ifølge overslaget, og det stemmer vi selvfølgelig for.

Venstres synspunkt oplever vi som lidt et teoretisk afstemningsrytteri, og det skal Venstre have lov til at have for sig selv, det synes vi, de skal, og nøjagtig, ligesom det står i afstemningen her, det skal Venstre have lov til at have for sig selv. Det har borgmesteren jo loyalt lovet at stemme for sammen med Tine Peters, og så gør resten af gruppen det også.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det gør den jo.

Et af Tine Peters (V) stillet ændringsforslag om, at indstillingens 5. at udgår, blev forkastet med 34 stemmer imod 16.

For stemte V, O, P, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte A, F, Ø, C, B, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, Ø, C med undtagelse af 1 medlem (Grete Henius), B, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Imod stemte O.

Undlod at stemme: 1 medlem af C (Grete Henius).

Dansk Folkeparti har fra begyndelsen været imod en parkeringsordning som indebar udgifter for borgerne.

Derfor må vi på det kraftigste pointere, at det er forkasteligt, at beboerne fortsat skal betale, uanset om betalingen bliver nedsat.

=====

20) BR 290/01. City Gods

Indstilling om resultatet af høring af City Gods.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 256/01. Ågadekrydsningen

Indstilling om kapitalbevilling til at udarbejde forprojekt til ny sti- og gangbro over Ågade (konto 2.22.3) på netto 500.000 kr. Der gives en udgiftsbevilling på 1,0 mill. kr. og en indtægtsbevilling på 500.000 kr., som udløses af tilsagnet fra Vejdirektoratets Rådighedspulje, samt at det i sagsbeskrivelsen foreslåede udkast til brev sendes til Frederiksberg Kommune (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 251/01. Brønshøj Torv

Indstilling om kapitalbevilling på 9,6 mill. kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3) til omlægning af Brønshøj Torv etape 1.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Ole Hentzen (C): Jeg skal berolige forsamlingen med, at der ikke bliver afstemning, sådan så man ikke behøver at afbryde sine øvrige gøremål.

En omlægning af Brønshøj Torv har jo det interessante aspekt, at der på Brønshøj Torv er en kumme, som står der, og som ikke behøver at stå dér.

Der er et flertal her i Borgerrepræsentationen, der qua et budgetforlig faktisk har besluttet, at denne kumme i forbindelse med omlægningen af Brønshøj Torv ikke skal stå på Brønshøj Torv, men faktisk skal stå på Rådhuspladsen. Det ville da være rart, hvis også flertallet her ligesom ud over at nikke og se begejstrede ud, for det er jeg klar over, at man gør, siger: Jamen det står vi stadig ved. Den kumme hører til det springvand og de drager, som en gang imellem gæster Rådhuspladsen, og det er det, vi skal videre med.

Det nytter ikke bare, at vi ligesom siger, at kummen kan placeres rundt om det eksisterende springvand, for det kan den jo ikke, for så skal vi nedlægge cykelstien og lidt af køreba-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

nerne ude på H.C. Andersens Boulevard. Så det kræver, at vi kommer videre med Rådhuspladsen, før vi kan fuldende Brønshøj Torv, altså fjerne kummen og få den placeret det sted, hvor et flertal i Borgerrepræsentationen har besluttet, at denne kumme skal være, og det er på Rådhuspladsen.

Dette indlæg for at man ligesom kan huske lidt af historikken i det her, og nu nåede vi gudskelov Brønshøj Torv, og vi når forhåbentlig også, når disse forbandede kunstnere, som kalder sig arkitekter, beslutter, at de alligevel gerne må deltage i en arkitektkonkurrence, så vi kan opfylde resten af den budgetaftale, vi har med Socialdemokratiet, om, at der skal afholdes en arkitektkonkurrence vedrørende Rådhuspladsens udformning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vil hr. Ole Hentzen stille ændringsforslag om det, fordi ... (*Ole Hentzen*: Det er faktisk indeholdt). Nej, det står faktisk ikke i forslaget.

Jens Johansen (F): Jeg skal blot sige, at vi i SF har drøftet denne sag. Som det fremgår, har vi i udvalget taget forbehold, hvilket skyldes, at der er en HT-endestation, der flyttes fra Brønshøj Torv til Tingbjerg. Der er derfor ingen grund til at anlægge denne endestation på Brønshøj Torv.

Jeg skal blot meddele, at SF's Gruppe, hvis der af nogen ønskes afstemning, vil stemme for indstillingen, som den ligger her, og vi vil derfor overlade det til lokale kræfter at kæmpe mod den her fuldstændig tåbelige del af planen, som det er at placere endestationen ved Brønshøj Torv og ikke ude i Tingbjerg. Og jeg kan se, at de lokale kræfter er kampberedte.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er måske SF's partiafdeling, der sidder oppe i tilhørerlogen. Velkommen herind.

Jeg skal meddele, at Enhedslisten ønsker at videreføre sin udtalelse fra udvalget. Vi ønskede jo også, at Brønshøjvej skulle fredeliggøres; det var der ikke politisk vilje til. Det håber vi bliver muligt i forbindelse med den anden etape. Det var det ene.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var Ole Hentzen, der begynder at snakke om Rådhuspladsen og kummen på Brønshøj Torv. Vi står ved, at vi gerne vil have kummen hen på Rådhuspladsen. Men vi kunne egentlig godt tænke os at høre – det skal være ved en anden lejlighed – hvordan det egentlig går blandt de her flertalspartier, som er i gang med nogle arkitektkonkurrencer, og der er også noget med Vesterbro Passage, der skal inddrages.

På baggrund af det, der skete lige før, vil vi godt give jer et tip: Hvad med at foreslå, at der skal ligge en evaluering af fjernelsen af den sorte firkant den 15. oktober? Men overvej det; det kan desværre ikke stilles som forslag til dette punkt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det har hr. Jens Kjær Christensen fuldstændig ret i. Der er ikke flere ... jo, hr. Ole Hentzen ønsker ordet i, det må så blive i 2. omgang. Der skulle ikke være et lille ændringsforslag?

Ole Hentzen (C): Det er jo rart, når formanden gør en opmærksom på, at man kan nå at få formuleret et ændringsforslag, og jeg takker selvfølgelig for den juridiske vejledning, formanden giver det ærede medlem Ole Hentzen herom.

Jeg skal derfor fremsætte et ændringsforslag om, at »i forbindelse med omlægningen af Brønshøj Torv bekræftes det, at fjernelsen af kummen fra Brønshøj Torv indebærer flytning heraf til Rådhuspladsen.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi vil gøre hr. Ole Hentzen opmærksom på, at det vil blive behandlet som et nyt forslag på et kommende møde. Denne sag handler om Brønshøj Torv og depot. Den første halvdel er det, der står i vores indstilling, og den anden halvdel, der nævner Rådhuspladsen, er et nyt forslag. Så vi kan ikke sætte det til afstemning her.

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 279/01. Københavnerne Grønne Regnskab 2000

Indstilling om, at Københavnerne Grønne Regnskab 2000 godkendes.

(Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg skal blot videreføre Enhedslistens forslag fra Bygge- og Teknikudvalget om, at side 22 og side 23 i regnskabet slettes. Det er side 26 og 27 i indstillingen, sådan som den er nu.

Et af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at siderne 22 og 23 i regnskabet slettes, blev forkastet med 42 stemmer imod 8.

For stemte Ø og L.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 262/01. "Dogme 2000"

Indstilling om, at kommunen tiltræder samarbejdsaftalen om "Dogme 2000 for kommuner og miljø", at puljen på 5 mill. kr. under Miljøkontrollen i budget 2001 til oprustning af miljøindsatsen udmøntes som en driftsbevilling på 1 mill. kr. til kommunens medlemskab af "Dogme 2000", revision og koordinering, en driftsbevilling på 2 mill. kr. til et projekt vedrørende omstilling til økologiske fødevarer og en pulje på 2 mill. kr. til miljøcertificering af kommunen, der udmøntes af Økonomiudvalget efter indstilling fra Miljø- og Forsyningsudvalget på baggrund af ansøgninger fra forvaltninger og bydele, samt at Miljø- og Forsyningsudvalget indstiller en repræsentant til styregruppen for "Dogme 2000".

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Helle Sjelle (C): Nu har populismen jo så alvor holdt sit indtog her i Københavns Kommune. »Dogme 2000« er kommet til byen, og nej, det har desværre ikke så meget at gøre med det nok så berømte filmprojekt. Til gengæld handler »Dogme 2000« om et etablere et tættere forpligtende samarbejde mellem kommuner, som vil gøre en ekstraordinær indsats for miljøet, som det så flot er formuleret.

Vi mener imidlertid ikke, at det er nødvendigt at proppe 5 mill. kr. i et projekt som det her. Det er vores opfattelse, at de penge kunne bruges langt bedre andre steder, og derfor stemmer vi imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Kan vi så få ro i salen ... (*Lars Hutter*: Smid dem ud!). Nej, de må gerne være her, men de skal tie stille.

Indstillingen blev godkendt med 27 stemmer imod 21.

For stemte A, F, Ø og B.

Imod stemte V, O, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

=====

25) BR 263/01. Administrations-, lager- og folkerumsfaciliteter under Københavns Energi

Indstilling om kapitalbevilling på 26,6 mill. kr. til Miljø- og Forsyningsforvaltningen, Københavns Energi til etablering af tre distrikter med tilhørende administrations-, lager- og folkerumsfaciliteter.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Sagen blev på mødet behandlet efter punkt 30.

Indstillingen blev godkendt.

=====

26) BR 297/01. Boliger for alle - boligpolitisk strategiplan

Indstilling om "Boliger for alle - boligpolitisk strategiplan for Københavns Kommune 2001-2004".

(Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): I betragtning af, hvor store fanfarer de her forligspartier egentlig lavede og prøvede at lancere denne aftale med, så er det måske lidt forunderligt, at ingen af dem synes, det er voldsomt vigtigt at gå på talerstolen og forklare om, hvad det er for en aftale. Det kan jeg egentlig godt forstå; der er nemlig boligmangel i København. En lille 40 m² lejlighed kan nemt koste en lille million kroner, 800.000-900.000 kr. Specielt unge studerende, unge familier og byens fattigste er kommet i klemme.

Det er ikke sådan, selv om man nogle gange kan finde på at tro det, at det er umuligt for en studerende at få en bolig i København, at det er umuligt for en familie at få en familiebolig i København, eller at det er umuligt for en enlig at få en bolig i København. Men som boligmarkedet efterhånden er, så kræver det altså, at man har 1, 2, 3 eller 4 millioner med sig, når man skal ind og købe sig til det.

Det vanvittige boligmarked i København er med til at presse de svageste, de fattigste, unge uden rige forældre, ud af boligmarkedet.

Det er ikke kun markedskræfterne, det er ikke kun nogle ting uden for Borgerrepræsentationens kontrol, der har medført den boligmangel, der er i dag. Det er også resultatet af en bevidst politik fra Jens Kramer Mikkelsen, Søren Pind, nu også med SF på bagsmækken, som handler om at få en alsidig socialt, økonomisk bæredygtig befolkning, altså få skiftet nogle folk ud, få sikret sig en anden befolkningssammensætning i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Derfor har flertallet siden 1995 kun satset på at få bygget velhaverboliger langs havnen. Man er stoppet med at bygge almene boliger, og derfor ønsker flertallet på Københavns Rådhus at lægge så mange små lejligheder sammen som overhovedet muligt.

Socialdemokratiet, SF og en række borgerlige partier har lavet en aftale om den fremtidige boligpolitik i København. Man fordeler 400-440 mill. kr. primært til byggemodning i havneområderne.

Hvis alt dette, der skal tages stilling til nu, kun var fordeling af midlerne, så var katastrofen dog begrænset. Men boligaftalen mellem Socialdemokratiet, SF og en række borgerlige partier indebærer samtidig, at der skal vedtages en ny boligpolitik for København. Der står i aftalens første punkt, at et revideret forslag til boligpolitisk strategiplan – det er denne her, hvis nogen kan huske den, samt et par andre dokumenter – vedtages som Københavns boligpolitik.

Den boligstrategi, et flertal nu lægger op til at ville vedtage, slår bl.a. fast, at formålet med kommunens boligpolitik er at få en alsidig befolkning, altså ændret befolkningssammensætning, at lejlighedssammenlægninger, altså fjerne små, billige lejligheder for at få større og dyrere lejligheder, er et helt centralt instrument i København. De fremskrivninger, prognoser, der ligger, bare på side 7 i dette dokument, fortæller, at der skal fjernes 15.500 små boliger i København i de næste 12-13 år gennem kondemneringer, nedrivninger, det er 1.500, og lejlighedssammenlægninger, det er 14.000.

Det er i øvrigt også i denne boligaftale, at man begynder at nævne muligheden for at få solgt almennyttige boliger som et andet element, der er en del af boligstrategien.

Selvfølgelig er det godt, og det er da også det, man har prøvet at fokusere på i debatten om aftalen, at der er kommet ungdomsboliger med i projektet. Enhedslisten foreslog i januar, at der bygges et kollegium med 800-1.000 pladser på Amager. Det er ikke det, der ligger nu, men der er mulighed for at bygge 1.000 ungdomsboliger på Amager. Det er godt nok. Men der er kun afsat 30 mill. kr. til formålet. Det kan man ikke bygge 1.000 ungdomsboliger for, det rækker næppe til mere end 400-500.

Men o.k., vi går da ud fra, at forligspartierne har de private investorer klar, så der ikke sker nogen forsinkelser her, så det ikke kun bliver vedtagelser på papir, men også bliver virkelighed.

Men når man samtidig vedtager en boligstrategi med øget fokus på lejlighedssammenlægninger, og det er der tale om i den boligpolitiske strategiplan, man vil vedtage som Københavns boligpolitik, og der derfor bliver nedlagt over 15.000 små og billige lejligheder i de næste 12-13 år, jamen så bliver de nye ungdomsboliger en skrædder i helvede, hvis aftalen mellem S, SF og de borgerlige, en række borgerlige partier, skal jeg skynde mig at sige, går igennem.

Der er brug for at bygge boliger i København, billige boliger til almindelige mennesker. I boligaftalen står der, at man skal byggemodne en række områder til attraktive boligområder. Det plejer at betyde på kommunalkøbenhavnsk, det har det gjort de sidste 5-6 år, at det er dyre private boliger, der skal bygges ... (*Afbrydelse*). Det er rigtigt, det ved vi ikke endnu. Vi kunne frygte det, bl.a. fordi der ikke rigtig nogen steder optræder målsætninger om f.eks. at sikre sig, at det, der bliver bygget, bliver billige leje- og eventuelt andelsboliger.

Den nye boligstrategi betyder, at støtte til byfornyelse i endnu højere grad gøres afhængig af lejlighedssammenlægninger. Vi så et eksempel tidligere i dag på, hvad det betyder: At det nu, når man skal noget så simpelt som at udskifte en adskillelse mellem kælder og stue, skal gøres afhængigt af lejlighedssammenlægninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Vi mener, det er hamrende asocialt. Vi mener, at der i hvert fald ikke er meget valg over det. Det er en kniv for struben, man giver beboerne rundt omkring: Enten kan I få svamp i kælderens, eller også kan I lægge lejligheder sammen.

Det er en politik, vi så konsekvensen af den tidligere i dag, som nu skal stadfæstes og vedtages. Vi vil i stedet bruge byfornyelsen til at sætte de dårlige boliger i stand, så de mennesker, der bor i noget skidt, får bedre lejligheder.

Vi har fremlagt en række ændringsforslag i Økonomiudvalget, jeg vil gerne genfremsætte dem her, hvor vi prøver at bløde lidt op på den asociale boligaftale, asociale boligpolitik, der tegner sig.

Vi vil pille den stærke fokus på lejlighedssammenlægninger ud. Vi mener f.eks., at når man snakker det almene byggeri og partnerskaberne dér, jamen så er det et gennemgående princip, at alle de lejlighedssammenlægninger, der måtte være tale om, selvfølgelig er frivillige. Det kan da umuligt være ment anderledes – eller hvad? Det vil vise sig under afstemningen.

Vi mener, der skal sættes penge af til i de næste år at bygge 1.000 almene boliger. Vi vil afsætte de midler til 1.000 ungdomsboliger, der er behov for, hvis man skal være sikker på, at de bygges.

Vi vil ikke tilslutte os den ungdomsfjendske, den asociale boligpolitik, der er blevet ført her på Rådhuset, som denne aftale viderefører. Vi mener ikke, at velhaverboliger på havnefronten blandet op med rædselsfulde kontorsiloer gør København til en god by at leve i. Vi ønsker boliger for almindelige mennesker, billige boliger. Derfor vil jeg opfordre til, at man støtter vores ændringsforslag og ellers stemmer boligaftalen ned.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at Mikkel Warming har overskredet taletiden med 2½ minut, og underskuddet vil blive overført til efterfølgende runder. Det vil også gælde for efterfølgende ordførere inklusive undertegnede, som siger noget nu ... (*Afbrydelse*). Der er jo en sidste runde, hvor der så ikke er mulighed for at fratrække yderligere. Det ved Lars Hutters af erfaring i andre sammenhænge.

Man kan sige på mange måder, at København er inde i en god udvikling i disse år. Virksomheder flytter til, flere kommer i arbejde, befolkningen vokser, stadig flere ønsker at bo i København. Det stiller krav om flere boliger, det stiller krav om bedre boliger til københavnere. Vi er i dag vidne til på en række områder mangelproblemer på boligmarkedet ikke alene i København, men i det meste af regionen.

Inden for den næste 20-årige periode vil der komme, er vurderingen, i størrelsesordenen 60.000 flere københavnere. Så behovet for boliger vil stige støt. Byens boligpolitik er derfor om noget krumtappen, der skal sikre fortsat fremgang for København.

Derfor skal vi handle nu, hvor byen er inde i en opgangsperiode, ikke fordi alle problemer er løst, men hvor vi er inde i en opgangsperiode, hvor vi har mulighed for at fastholde og udvikle København som boligby og vel at mærke boligby med plads til alle, og hvor omdannelsen i hjertet af København giver os helt enestående muligheder for flere attraktive boliger.

Grundlaget for, at vi i dag kan tage det her historiske skridt i boligpolitikken, blev lagt et års tid tilbage, hvor et bredt flertal her i forsamlingen sikrede, at der i forbindelse med de almene boligorganisationers frikøb fra hjemfaldspligten blev afsat 400 mill. kr. til at give København et bredere udbud af kvalitetsboliger. Derfor er jeg glad for, og jeg vil godt kvittere for, at også et så bredt flertal af partier her i forsamlingen har kunnet være med til sammen en udmøntning af de 400 mill. kr. Jeg vil også godt udtrykke håbet om, at endnu flere, og det har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

jeg en fornemmelse af, på væsentlige dele af aftalekomplekset vil være med, sådan så der er en meget, meget bred dækning bag udmøntningen af disse penge.

I den næste 4-årige periode skal der bruges 400 mill. kr. baseret på dette arbejde til at skabe et varieret udbud af kvalitetsboliger i privat og i alment regi. De 300 mill. kr. sættes af til nye boligkvarterer, mens de 100 mill. kr. øremærkes til forbedringer i den eksisterende boligmasse. Derudover afsættes der til en ekstraordinær boligsocial indsats 40 mill. kr., og der afsættes beløb til en realisering af Amager Strandpark.

Det er et uomtvisteligt faktum, at der er et behov for at bygge flere boliger i København, og derfor skal der bruges penge, derfor skal der bruges ressourcer på at udvikle attraktive, bæredygtige boligområder i Nordhavnen, i Sydhavnen og på Østamager. Ikke mindst de mange børnefamilier, vi mangler større boliger til, vil kunne få glæde af dette initiativ. Det vil også gøre, at vi kommer til at sætte gang i det, man kalder flyttekæden, så mindre lejligheder frigøres eksempelvis til studerende.

Det er også familierne, vi har i tankerne, når vi i den eksisterende boligmasse nu gør det lettere at gøre små boliger større. Derfor går der 25 mill. kr., og Mikkel Warming brugte en del af sin taletid på det, til, at beboerne på eget initiativ kan lægge lejligheder sammen. Dermed kan der skabes familieegnede boliger på op imod 150 m² og med dispensation op til 180 etagemeter. På den måde kan vi også få flere større boliger til familier, så de unge kan blive boende, når de stifter familie efter endt uddannelse, når de får børn, når de får brug for mere plads.

Nogle vil godt have det til at se ud, som om vi på den måde med lejlighedssammenlægninger forhindrer unge i at få en bolig i København. Det er heldigvis en myte. I en sammenlagt bolig kan der enten bo én børnefamilie, eller der kan bo flere studerende i fællesskab, men små boliger kan man ikke, Mikkel Warming, tilbyde børnefamilierne, selv om adskillige af dem bor i små boliger i dag. Derfor vil den her aktion også bidrage til, at det københavnske boligmarked får større fleksibilitet.

Men aftalen sigter jo ikke bare på at skabe flere familieboliger. Den baner også vejen for op imod 1.000 almene boliger til udsatte grupper. Halvdelen bliver nybyggeri i mindre enheder, resten etableret i den eksisterende almene boligmasse, og de 40 mill. kr. til en ekstraordinær boligsocial indsats vil netop give et stort løft i kommunens arbejde i forhold til de personer, som har flere vanskeligheder end de fleste af os, der er her og nu.

Så afsættes der ydermere et beløb på 30 mill. kr. til at lette adgangen for de unge på det københavnske boligmarked. Man kan sige, at med 137.000 boliger på 1 eller 2 værelser er det sådan set ikke, fordi vi mangler små boliger i København. 137.000 boliger på 1 og 2 værelser og en 2-værelses-bolig er ikke, det tror jeg heller ikke er Mikkel Warmings ønskebillede, en passende bolig på længere sigt for en familie med børn.

Mange unge har heldigvis, også som det har været, det pres, der er i øjeblikket, været i stand til ved deres forældres eller anden hjælp at skaffe sig en bolig. Det kan vi også se af, at tilflytningen i den sidste 10-årige periode har givet København næsten 25.000 flere unge mellem 20 og 29 år.

Men vi kan godt hjælpe de unge lidt bedre på vej med en bolig, der kan fungere som et springbræt til det københavnske boligmarked, og derfor skal det også være muligt at opføre op imod de 1.000 boliger, der er tale om i Ørestad, i offentligt og privat regi med den fordeling på 600 og på 400, som er nævnt geografisk. Og pengene vil også gå til at omdanne egne bygninger til boliger for unge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Der er meget i gang i Københavns boligområder i disse år, som vi kan være stolte af. Der er også på en række områder forhold, som vi ikke kan være stolte af. Byfornyelsen har på en række områder bidraget til at skabe flere gode boliger. Vi har i løbet af i år sat 2 nye kvarterløftprojekter i gang, så vi med de eksisterende i alt er oppe på 5 kvarterløftprojekter i byen. Lidt mere end 10 pct. af byens borgere har nu glæde af kvarterløftets saltvandsindsprøjtning til livskvaliteten i deres boligområder.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi bruger de erfaringer, der er fra kvarterløftet, at vi fører dem videre over i nye projekter, vi fører dem i dette tilfælde over i partnerskaberne med Tingbjergområdet og med Remisevænget. Her skal vi forsøge at gå nye veje, bl.a. ved det samarbejde med de 2 lokalområder, der er tale om.

Ikke mindst i et kvarterløft er der fokus på, at det, der omgiver boligen, også spiller en stor betydning for, om vi oplever et område som attraktivt. Derfor er der også i investeringsplanen afsat et halvt hundrede millioner kroner til byudvikling, der skal bidrage til forbedringer af pladser, veje, grønne områder i lokalområderne.

Endelig vil jeg sige, at det jo er i fantastisk god tråd med det at forbedre de rekreative muligheder, at vi i aftalen partierne imellem er blevet enige om at investere penge og ressourcer i Amager Strandpark, så den storstilede Rivieraplan nu kan føres ud i livet. Bevillingen forudsætter, pengene forudsætter, at Tårnby Kommune og Frederiksberg og Københavns Amt også er med. Mit indtryk er klart, at det er i god gænge de pågældende enheder imellem.

Alle disse initiativer, der er nævnt her, og dem, der er omfattet af aftalen partierne imellem, skal bidrage til, at København bliver gjort til en endnu bedre by, en endnu bedre alsidig boligby at bo i. Det er vigtigt, kan man sige, at udvide »ejerskabet« til projektet ved at synliggøre de mange kvaliteter, der er i København.

Der skal bygges videre på det samarbejde, der er i gang med mange forskellige kræfter, for at få gjort op med de boligforhold, der har behov for at blive gjort bedre i København.

Jeg vil godt sige, at uanset om man forsøger at tale det ned i nogle sammenhænge, så har København ikke siden højkonjunkturen i 1960'erne stået i en situation som den, vi oplever nu. Der gælder det naturligvis om at få sikret, at alle er med, når toget kører, eller, om Mikkel Warming vil, når metroen kører, at vi ikke efterlader nogen på perronen. Derfor er der her tale om en boligpolitisk strategi, der går på flere ben. Ved at investere næsten en halv milliard kroner i den her boligpolitik, så vil jeg godt sige, at så udnytter vi den historiske chance, vi har nu, for at bidrage til, at københavnere både nu og på længere sigt får bedre boliger.

Ja tak, der var en overskridelse af tiden her, som bliver modregnet i en eventuel senere runde.

Jens Johansen (F): Det er SF's opfattelse, at det er en god aftale, vi her har underskrevet, om fordeling og anvendelse af de 440 mill. kr., som er skaffet til veje ved en aftale med de almene boligselskaber om tilbagekøb, en aftale som – det kan vel næppe undre, når man betænker den heftighed, hvormed ordføreren udtalte sig heroppefra – Enhedslisten ikke i sin tid var med til og derfor heller ikke har været med til at udmønte.

Udmøntningen betyder, at vi får ophævet stoppet for byggeri af boliger til unge i København, et stop, der blev indført bl.a. med SF's daværende boligordfører Mikkel Warming som en ivrig talsmand og forkæmper. Det var en anden situation, og man kan naturligvis blive klogere. Det er vi blevet i SF. Det kan vi også høre, at Enhedslisten er blevet. Der er brug for boliger til unge, og denne aftale indebærer, at der nu bliver etableret 1.000 boliger til unge. Det synes vi er godt, det synes vi er vigtigt. Det betyder ikke, at der kun bliver etableret 1.000

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

boliger til unge, fordi det er også en klar forståelse mellem partierne, som er bag aftalen, at det her er det mindste, at det ikke er nogen hindring for etablering af yderligere boliger til unge.

Vi har været med til hermed at få ophævet stoppet for byggeri af boliger til unge. Det bryster vi os af, når vi lægger mærke til, hvilken forskel der er på det oprindelige oplæg fra forvaltningen, som har været sendt i høring, nemlig at der skulle anvendes en halv million på rådgivning af unge boligsøgende, uddannelsessøgende, så de kunne finde en bolig i København, og så til, at der nu er afsat et beløb på 30 mill. kr. til etablering af boliger til unge. Det synes vi er et godt resultat, det synes vi er en god aftale, og det er et vigtigt skridt på vejen mod det mål, som er SF's, nemlig over de næste 5 år at få etableret 5.000 boliger til unge i København.

Derudover har vi i København et meget stort problem, nemlig at boligmarkedet er sandet til, at der ikke er særlig meget mobilitet. Det er en del af aftalen, at der skal laves en boligrådgivning og undersøges støtteordninger, således at ældre, som bebor store boliger, og som ønsker en mere ældreegnet og måske mindre bolig, kan fraflytte, og dermed, at vi kan få skabt den mobilitet, som er så vigtig for, at de unge, som kommer til byen, og som ikke kan finde boliger, kan komme ind. Fordi det er ikke nogen hemmelighed, og det kan heller ikke være andre ubekendt, at det er de unge, som tilflytter, og som påbegynder uddannelser, der bliver ramt af den manglende mobilitet og tilsandingen af det københavnske boligmarked. Det synes vi igen er et positivt resultat.

Det er også i vores øjne positivt, at nybyggeri ved havnen og i andre områder fremover skal være varierede boliger, at der skal søges indpasset mindre boliger til unge og ældre, således at vi ikke blot får rigmands- eller familieboligghettoer, men at vi får en varieret boligsammensætning. Et princip, som vi også tilslutter os, når det gælder de almene boligområder, hvor der er meget små og mange små boliger. Der hvor det ønskes af beboerne frivilligt at sammenlægge boliger, ja, der er der afsat et beløb til frivillige lejlighedssammenlægninger.

Alt i alt en god aftale, en god udmøntning, der også betyder, at vi nu endelig får gang i Amager Strandpark, et projekt, som alle jo i hvert fald i retorikken har tilsluttet sig, men som der hermed er afsat midler til, også af budgettet, således at vi kan se et konkret resultat. Vi får varierede boliger ved havnen, vi får bæredygtige og byøkologiske løsninger. Det er vi tilfredse med.

Vi har noteret os, at Enhedslisten er faret ud med en retorik, som ikke har hold i virkeligheden. Det er blevet påstået af Enhedslisten, at nu går SF ind for, at 15.500 boliger skal nedlægges. Jeg vil gerne se, hvor det fremgår af den aftale, som er underskrevet af SF, at 15.500 boliger skal nedlægges. Jeg kan ikke se det tal i de papirer, som jeg har underskrevet, og den aftale, som vi har indgået.

Vi ved lige så vel som Enhedslisten og Enhedslistens ordfører, at vi for et år siden med Socialdemokratiet havde nogle drøftelser omkring byfornyelsesstrategien, hvilke mål der skulle være, og hvad byfornyelsesstrategien skulle sigte til. Vi ved også, at vi og Enhedslisten og Socialdemokratiet skiltes på det punkt, nemlig lejlighedssammenlægninger, og Enhedslisten skal ikke et øjeblik, og det skal heller ingen andre, være i tvivl om, at SF naturligvis ikke vil stemme for lejlighedssammenlægninger i sammenhæng med byfornyelse fremover, lige så lidt som vi har gjort det hidtil.

Det er ikke et flertal, som SF indgår i, der mener, at formålet med byfornyelsen er lejlighedssammenlægninger. Det ved Enhedslistens ordfører, det er han ikke i tvivl om, det har han vidst hidtil. Det er en politik, han selv har været med til at lægge i SF, dengang han var med-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

lem der. Enhedslistens ordfører har talt mod bedre vidende, og det synes jeg trods alt er dybt beskæmmende for Enhedslisten og det gran af sandfærdighed, som ellers burde præge det parti.

Ole Hentzen (C): Lad mig bare tage fat i den ende, hvor nu Jens Johansen forlod det, fordi jeg er da lidt bekymret, når ordføreren for SF nu siger, at vi andre heller ikke kan finde ud af, hvad det er, SF rent faktisk nu stemmer for.

Sådan som jeg kan læse aftalen, så er der et rettelsesblad til den publikation, der hedder den boligpolitiske aftale, som er et udkast. Deri står der, at der over denne periode på, jeg tror, det er 10 år, må påregnes lejlighedssammenlægninger, altså nedlæggelse af små boliger, i et antal op til de 15.000. Det har SF derved tilsluttet sig, for det er det, der står i beslutningsgrundlaget i den sag, som Borgerrepræsentationen herved får lagt foran sig.

Jeg er ked af, Jens Johansen, hvis man prøver at snakke udenom, men det er rent faktisk det, der står, hvad enten man nu kan lide det eller ej. Så kan man sige, man har sovet i timen, og man har sagt noget andet tidligere. Men når man stemmer for det her i dag, så stemmer man for det boligpolitiske oplæg, der har været ude i høring, med de ændringer, der er optrykt som bilag her, og det er så det. Og der er ingen rettelser til denne formulering vedrørende nedlæggelse af alle disse lejligheder ved lejlighedssammenlægninger.

Når jeg ligesom også har begæret ordet, så var det bl.a. for at rose SF, fordi man altså nu havde modet til og ærligheden til at sige, at denne by ikke kan leve med alle disse små lejligheder, og derfor så også ligesom sagde: Jamen det er godt, SF har turdet melde rent ud i forhold til den tåbelige politik, man har haft tidligere, at være imod lejlighedssammenlægninger ... (*Afbrydelse af Jens Johansen*). Jeg kan forstå på de sidste ord, der kommer fra ordføreren, at jeg ikke skal rose SF for det, idet man har misforstået, hvad der står heri. Det synes jeg så er SF's problem, som de så senere må prøve at redde sig ud af ved nogle ændringsforslag, eller hvordan de nu vil gøre det, strege underskrifter, eller hvordan man nu gør sådan nogle ting.

For De Konservative har det selvfølgelig været og er stadig væsentligt, at der bliver bygget nogle boliger, som har relation til det universitetsbyggeri, som vi i disse år udbygger så voldsomt på Amager. Derfor har vi sagt tidligere fra talerstolen og vil også gerne bekræfte i dag, at vi er med, når det gælder kollegiebyggeri i Ørestad Nord, altså således som aftalen også har nogle elementer derom.

Vi har faktisk forsøgt allerede ved budgetaftalen helt tilbage i 1999 at få beskrevet, jeg tror, det er 60 stk. ungdomsboliger, godt nok som indflet, og afsat penge dertil, men de er aldrig blevet bygget, uvidt af hvilken årsag, men de er ikke kommet igennem. Det er for at vise vores dengang pressen på, det ville vi gerne have.

Vi er også ganske enige i, at der skal være flere boliger, men der, hvor vejene skilles, er jo, når vi nu er ved at vende tilbage til den model, som kørte København i sæk for årtier siden, nemlig ved at intensivere byggeriet i den almene sektor. Den almene sektor i København har aldrig været i stand til at styre sig. Når de har fået lov til at bygge vildt, så har de bare bygget for at bygge. Det var det væsentlige, det var ikke for at skabe nogle gode forhold for dem, der boede der. Der skulle bare hurtigt nogle ind, der kunne betale kassen. Om det så var kommunen, der kom til at betale kassen, eller om det var dem, der flyttede ind, var boligselskaberne flintrende ligeglade med. Altså hang regningen jo på denne kommune i de svære år, og det er den vej, man er begyndt at betræde igen, hvilket vi dybt beklager.

Den aftale, som jo bygger på, at den almene sektor fik en kæmperabat i forbindelse med at blive løst fra sin hjemfaldsforpligtelse, reserverede de 400 mill. kr. til diverse formål. Lad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

det være sagt fra konservativ side med det samme, at mange af de forhold, som er nævnt heri, er absolut spiselige for De Konservative, mere end spiselige. Vi synes, det er glædeligt, at der har kunnet skabes et flertal for, at den plan, som vi så længe har sukket efter, kom på skinner, nemlig etablering af Amager Strandpark og boligbebyggelsen derude, at det er kommet med ind i denne rammeaftale.

Så jeg skal på vegne af Venstre og Konservative bede om, at vi i hvert fald får lov til at markere vores positive holdning til Amager Strandparks etablering, som man også kan mærke i hvert fald ude omkring i amtet og i Frederiksberg Kommune, som jo skal være med til at betale det her, at her er der altså en bred politisk front, der ønsker det etableret. Vi ønsker altså en selvstændig afstemning derom, hvis det kan lade sig gøre. Jeg tror, det er formuleret som bilag 7 i det her optrykte materiale.

Vi synes imidlertid ikke, at vi kan stemme for pakken som helhed, og det synes vi ikke – hvis jeg må tage taletid fra næste runde – fordi de 400 mill. kr. jo altså er skaffet på et for os vederstyggeligt grundlag. De penge, der her bruges, samt den rabat, som de almenyttige organisationer fik, skulle jo have været brugt til en gældsnedskrivelse, således at det var kommet alle københavnere til gode, ikke bare dem, der nu tilfældigvis boede i den almenyttige sektor, men hele København, som betaler af på denne gæld, på merforbruget, vi har haft gennem årtier, og på den rentebyrde, vi har dags dato deraf.

Så jeg skal sige, at vi vil som sagt gerne have afstemning om bilag 7, altså vedrørende Amager Strandpark, men at vi derved vil undlade at stemme til resten af pakken.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre er glad for den aftale, der ligger nu. Vi synes, den åbner op for, at københavnere kan blive boende i byen.

Det Radikale Venstre ønsker absolut ikke at ændre byens sammensætning, og vi ønsker ikke at bygge familieboliger for at trække familier til København. Det Radikale Venstre ønsker familieboliger for at give københavnere mulighed for at blive boende i byen, når de vælger at stifte familie.

Fokus for Det Radikale Venstre omkring denne boligaftale har været miljøorienteret nybyggeri. Vi synes, det er en god ting, at vi satser på at vedligeholde vores miljøprofil, vedligeholde, at vi er miljøhovedstaden i Europa. Derfor skal der sættes stor fokus på, hvad det er for en form for byggeri, vi foretager os.

Vi synes, det er godt, at man inddrager partnerskab. Vi synes, det er på tide, at man prøver på at lave nogle spilleregler med bygherrerne om, hvem der betaler hvad og hvorfor, og i hvilken takt vi bygger vores boliger.

Det Radikale Venstre mener også, at vi med aftalen har sikret lettere adgang for unge til at blive boende. Vi synes, det bliver bedre for de unge. Vi håber, at vi dermed kan løse nogle af alle de problemer, vi har, hver gang vi har en uddannelsesstart.

Det er positivt, at vi også prøver på at gøre noget ved ældre mobiliseringen. Det vil sige, at vi prøver på at hjælpe ældre, som sidder i store lejligheder, og som gerne vil flytte til en mere ældreegnet bolig. Derved er vi også med til at frigøre en del store boliger, som så på den måde kan blive til gavn for vores familier.

Det har været nævnt af talere heroppe, at man er i gang med at bygge boliger. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre gerne havde set, at det havde været 1.000 boliger, som vi havde snakket om, i Ørestad Nord, da det er i nærheden af universitetet. Det er kun blevet til 600 og så 400 i Ørestad Syd, men med den nye metro skulle det jo ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

være noget problem for disse unge mennesker eller med en cykel at komme ind til universitetet.

Et af vores andre fokus har været, at det også nu bliver indført, at der i havneområderne, i de nye boligområder, bliver bygget små boliger. Vi mener, det er vigtigt, at også det, der hedder singler, skal have lov til at blive boende i København med nogle nye boliger, ved at få en havnebolig, ved at få en attraktiv bolig. Vi ved, at det er en stor procentdel af Københavns befolkning, der er singler, og vi mener også, de skal have mulighed for at få en ordentlig og attraktiv bolig.

Boligaftalen lægger også op til, at der bliver gjort en boligsocial indsats. Jeg ved, at det er så her, hvor desværre Venstre og Konservative ikke kan være med. Vi mener, det er vigtigt, at København løser de boligsociale problemer. Derfor har vi sagt ja til, at der bliver bygget almene boliger.

Vi mener også, det er godt, at man nu tager fat på at konvertere kontorer i Indre By til boliger, sådan så vi fortsat kan have en levende og spændende by at bo i. Vi tror, der er mange, der efterhånden får interesse i at flytte fra store villaer i områderne uden for København og ind til centrum for dermed at deltage i det kulturelle liv.

Endelig skal jeg sige, at vi om Amager Strandpark nok ikke helt har det sådan som alle andre, at vi mener, at det her er den store, forgyldte løsning. Vi synes faktisk, at man tjener alt, alt for lidt på det her. Det kan ikke være rigtigt, at vi kun tjener et beløb, der svarer til det, som vi rent faktisk skal bruge på at byggemodne. Det må være muligt at tjene et betydeligt større beløb på disse meget attraktive grunde.

Så derfor er det, vi holder på i denne sag, at Amager Strandpark skal etableres, før der bliver bygget boliger på Amager Strand. Det står indskrevet, og det kan ikke rykkes. Der skal sand derved, før der overhovedet kan komme en mursten.

Borgmester Søren Pind: (*Afbrydelse af Preben Møller Hansen*). Så skal jeg forsøge at holde op, hr. Preben Møller Hansen. Jeg kan da så glæde hr. Preben Møller Hansen med, at jeg sådan set ikke vil beskæftige mig så meget med sagens substans, for det har gruppeformanden for Det Konservative Folkeparti gjort, og Venstres synspunkter er meget, meget tæt på det, De Konservative har fremført herom. Derfor skal mine kommentarer også snarere dreje sig om forløbet, som jeg godt vil beklage.

Der er mange glimrende ting i denne plan, men desværre viste det sig jo, at man på trods af løfte om det modsatte ikke ønskede Venstres medvirken i det her. Forløbet var, som det vil være de fleste bekendt, således, at man fik den færdige aftaletekst præsenteret med 2 timers mulighed for at tilslutte sig, uden mulighed for at påvirke indholdet.

Det vil jeg godt beklage. Jeg synes ikke, det viser evne eller vilje til at sikre et bredt samarbejde omkring boligpolitikken i København med de partier, som normalt agerer forsvarligt. Jeg synes, det er kedeligt, at man med et snævert politisk sigte omkring kommunalvalget gør det her. Jeg er ikke i tvivl om, at der er tale om en bestemt handling, og jeg mener, det er et problem først og fremmest for Socialdemokratiet, at man agerer på den måde.

Men der er ikke noget, vi kan gøre ved det. Vi kan notere os det, vi kan tage det til efterretning. Det betyder så for vores afstemning, at vi, som Ole Hentzen også var inde på det, naturligvis vil markere vores positive støtte til en ny Amager Strandpark. Derudover vil vi undlade at stemme til resten af pakken. Det synes vi i grunden er ærgerligt, for det kunne sagtens have ladet sig gøre at få både Venstre og Konservative med i det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Preben Møller Hansen (P): Ja, det er en værre Søren Pind. Men han var jo mistroisk, og det må jo være begrundet i den omstændighed, at tyv tror, hvermand stjæler. Så får man selvfølgelig disse opfattelser.

Når jeg tager ordet, så er det mere af hensyn til Enhedslisten. Forholdet er det, at da jeg kom herind i denne Borgerrepræsentation, var der kutyme for, at man havde et lille oplæg om, hvad der var ens politiske ideer og tanker. Der kom jeg netop ind på det, som det her emne handler om, idet jeg gav udtryk for, at det var overordentlig vigtigt, at man byggede og byggede flot og godt. Den holdning har jeg, og den vil jeg aldrig fravige.

Jeg har den opfattelse, at hvis man, sådan som mine venner i Enhedslisten gør det, bliver ved med at fastholde slummet til de fattigste, så opnår man aldrig et positivt resultat. Det, det drejer sig om, er uafsladeligt at forsøge på at rejse de fattigste til en bedre tilværelse, og det gør man altså ikke ved at fastholde de unge i slummet.

At man lægger familieboliger sammen, er i sig selv jo ikke enestående. Jeg er i den situation, at jeg bor i en bolig, der er lagt sammen af 2, og jeg er yderst tilfreds. Det er ikke sikkert, alle vil blive det, men jeg har 2 børn, der bor som genboer, eller hvad man skal kalde dem, og det kan da godt være, de ikke altid er lige så stille, som man måske gerne vil have, men jeg har den glæde, at hver eneste fredag kan jeg give disse 2 børn en pose chokolade eller bolcher, og de er glade, for deres forældre er unge og ikke i beskæftigelse. Jeg føler virkelig glæde ved noget sådant.

Derfor er det med at sammenlægge de små lejligheder og gøre dem større kun noget, som befolkningen ønsker. Der er ingen, der ønsker at bo i en lille 1-værelses-lejlighed med lokum på køkkentrappen eller i gården. De vil alle sammen gerne have en god, lækker bolig.

Det, man kan diskutere, er selvfølgelig boligens pris, men det er ikke den, man diskuterer, fordi boligens pris er jo afhængig af de skatter, som bl.a. vi er med til at udskrive til beboerne i ejendommene.

Hertil kommer, at man jo også kan lægge politisk pres på dem i Folketinget og regeringen og gøre dem forståeligt, at boligen aldrig må blive en spekulationsvare. Boligen er en menneskeret, og den skal være til priser, som man kan betale. Så enkelt må det være.

Hertil kommer et andet forhold for nærværende. Der er en hel del af de studerende unge, som bor uden for København. Der kunne man jo passende, som man har gjort tidligere, give dem gratis kørsel med de offentlige trafikmidler, vi har, således at de i hvert fald ikke bliver belempet med en større udgift end nødvendigt.

Arbejder man på de områder, så kan man være evigt forvissat om, at så vil man også få opbakning af befolkningen.

Jeg er jo i den situation, at jeg har en lokalradio, og den låner Enhedslisten selvfølgelig også, og det er de velkomne til, ingen skal være i tvivl om det. Jeg lurder lidt, når folk, nu kan man gå ned og se dem, de står nede på hylden. Først kom der nogle med en stor buket blomster, da jeg havde afsløret Enhedslisten, og de sagde tak for mit indlæg. Senere fik jeg sgu 2 til, og jeg garanterer for, at der er sgu ikke nogen herinde, der har fået 3 buketter blomster af mennesker, som man slet ikke kender, men fordi man fører en politik, som er i overensstemmelse med, hvad folk virkelig ønsker skal ske. Det er sådan set vores opgave.

Jeg vil foreslå, at når der ligger et så positivt resultat, som der ligger her, så burde man gribe i sin egen barm og sige: Det er måske ikke så godt, som vi gerne ville have det, men det er i hvert tilfælde et enormt fremskridt i forhold til den situation, vi befinder os i.

Det kan ikke bygges på én dag, og derfor er planen også tiårig, og jeg vil opfordre mine venner i Enhedslisten til at tænke sig lidt om, før de stemmer imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

– Og jeg bandede altså ikke.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kun 3 gange.

Martin Günter (F): Enhedslisten har, så vidt jeg kan se, kun én indvending imod denne boligaftale, og det er den, som især rettes mod SF, spørgsmålet om boligsammenlægninger.

Mikkel Warming siger, at SF nu går ind og støtter, og det siger Ole Hentzen også, at 15.500 boliger i Københavns Kommune skal fjernes ved boligsammenlægninger. Hvis man overhovedet vil finde et tal, som handler om det her, så er tallet faktisk i dag, som det står, 8.500. Det tal, Mikkel Warming, er ikke et måltal. Det tal er en skønsmæssig beregning fra forvaltningens side på, hvad der vil ske af nedlæggelse af små boliger i de kommende år, hovedsagelig ved sammenlægninger, står der så.

Jeg vil gerne sige, at SF er fuldstændig uenig i det tal. SF har tværtimod nu, Mikkel Warming og Morten Kabell, fået sat en prop i for tvungne boligsammenlægninger i København.

Som det fremgår af indstillingen på side 5 i den 3. pind, står der, at det skal være lettere for beboerne »på eget initiativ at lægge lejligheder sammen,« og der er afsat penge til fremme af frivillige sammenlægninger. Det vil sige, at SF med denne aftale, hvor parterne er enige om – parterne er enige om – at sammenlægninger alene kan ske ved frivillighed, har fået standset massesammenlægningsstrategien for lejligheder i Københavns Kommune.

Enhedslisten burde være lykkelig over denne aftale, hvor parterne forpligter sig til at respektere, at sammenlægning af boliger alene sker gennem frivillighed.

Der kommer også små boliger på anden vis, Mikkel Warming og Morten Kabell, også til unge i nybyggeriet. Hvor det tidligere hed, at boligerne skulle være på 90-100 m² og opefter, så kan man læse i 5. pind:

»At der i forbindelse med større nybyggeri søges indpasset små boliger, herunder boliger til ældre og unge, f.eks. i havneområdet.«

Det vil sige, at SF har fået ændret denne strategi fra, at det alene skulle handle om store boliger, til, at også folk med behov for mindre boligareal, enlige, unge, ældre, vil kunne opnå boliger også i disse områder.

Denne aftale er kun et lille skridt på vejen mod flere boliger i København, men det er et skridt, som skal tages. Enhedslisten lever i en illusion, og man bedrager de fattige og de boligløse ved at tale om at bygge gode, billige boliger. Vi vil i SF gerne støtte flere boliger og også gerne flere støttede boliger. Men det er en illusion, Mikkel Warming og Morten Kabell, at den ene af disse fra starten kan være billig. Det bliver de om 20 år, 30 år og 40 år, og det er derfor, de skal bygges i dag, så der er billigere boliger på længere sigt. Ingen kan bygge boliger til en kvadratmeterpris på 300-400 kr. i dag, Mikkel Warming. Det er jo det, man kan få en bolig for i den ældre boligmasse. Det er der ingen, der kan bygge boliger til i dag.

SF har med aftalen ikke afskåret sig fra at indgå aftaler om yderligere boligbyggeri, også med andre partier end forligspartierne, og det vil vi da benytte os af. Men vi har i første omgang været med til at sætte en proces i gang, og vi har standset massesammenlægningen af de små boliger ved at få indført et klart frivillighedsprincip i denne aftale.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi er stadig væk i 1. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Morten Kabell (Ø): Martin Günter er heroppe og fortælle, at Enhedslisten basalt set kun har én indvending, og denne indvending er så i øvrigt fejlagtig. Nu bliver en forkert oplysning ikke mere rigtig af at blive gentaget, heller ikke rigtig mange gange. Derfor nytter det stadig ikke noget, at Martin Günter er oppe og hjælpe Jens Johansen med at modargumentere mod Enhedslistens argumenter. Det er nemlig ikke rigtigt.

For det første er det ikke rigtigt, at Enhedslisten kun har én indvending mod denne aftale. Vi har adskillige, dem skal jeg vende tilbage til senere.

For det andet er det heller ikke rigtigt, som Martin Günter siger, at der på nuværende tidspunkt er blevet sat stop for lejlighedssammenlægninger. Det er heller ikke rigtigt, at der med denne aftale ikke længere er tale om 15.500 lejlighedssammenlægninger. Det er der også. SF skriver under på, SF går nu ind for, SF bakker op om, at Københavns Kommune tvangsmæssigt skal fjerne 15.500 lejligheder gennem lejlighedssammenlægninger. Uanset hvor mange gange SF forsøger at tale sig bort fra det faktum, så er det altså et faktum.

Jeg kan undre mig over, hvordan det kan være, SF tilsyneladende ikke har læst den aftale, de har skrevet under på, eller hvordan man kan forsøge at sige, at det jo bare er Enhedslistens udlægning. Fordi på hvor mange måder kan man fortolke ordene »parterne er enige om« og ordene, at den boligpolitiske strategi gøres til Københavns Kommunes boligpolitik 2002-2004?

Jeg må erkende, at selv med opbydelsen af alle de lingvistiske ressourcer, jeg har været i stand til at finde, er jeg ikke i stand til at se, hvordan ordene, at parterne er enige om, at den boligpolitiske strategi gøres til Københavns boligpolitik, kan udlægges på nogen som helst anden måde, end at SF med denne aftale er med inde og bakke op om, at lejlighedssammenlægninger er Københavns Kommunes boligpolitik, det er tilsyneladende også SF's boligpolitik. Hvis ikke det er tilfældet, så vil jeg opfordre SF til at bakke op om nogle af de ændringsforslag, Enhedslisten stillede i Økonomiudvalget, og som vi jo genfremsætter her i aften.

SF bryster sig af, at man med aftalen får ophævet ungdomsboligstoppet. Det vil jeg nu sige er en lidt forsinket tagen æren for det, fordi allerede med budgetforliget 1999 ophævede Socialdemokratiet og de borgerlige partier faktisk ungdomsboligstoppet. Det kvitterede vi også for dengang. Vi stemte også for det, det gjorde SF i øvrigt også.

Det er faktisk 2 år siden, at ungdomsboligstoppet blev ophævet for Københavns Kommunes vedkommende af vores politiske modstandere, men det skal dog ikke forhindre mig i faktisk at give partierne den cadeau, som det var, og som de har fortjent. Der er så ikke sket noget, som Ole Hentzen også meget rigtigt har gjort opmærksom på, men lad nu det være det.

Vi har også andre indvendinger i forhold til denne aftale, bl.a. at ungdomsboligdelen er så utroligt ringe, som det er tilfældet. Det er nemlig rigtigt nok, at tallet 1.000 boliger bliver nævnt i aftalen, men problemet er bare, at der ikke er sikret finansiering til blot halvdelen af de her ungdomsboliger. Så nytter det altså ikke så meget, at man siger, at man har vilje til at få bygget 1.000 nye ungdomsboliger, for hvis ikke man afsætter finansiering hertil, så bliver de aldrig bygget, og så går det dem, som det gik de 60 ungdomsboliger i budgetforlig 99: De blev aldrig bygget.

Vi undrer os også over, at den boligsociale indsats er så ringe, som den er. Vi ønsker afsat flere midler, vi ønsker at styrke den boligsociale indsats. Vi ønsker at sige, at Københavns Kommune skal tage sit ansvar boligsocialt, og at vi skal gøre det langt mere effektivt, end det sker.

Vi kritiserer, at der ikke kan blive bygget flere almennyttige boliger. Det, SF går med til i denne aftale, er et meget lavt antal. Der er brug for mange flere boliger, mange flere almen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

nyttige boliger i København. Generelt er der brug for mange flere billige boliger til københavnere til erstatning for de mange, der er og vil blive nedlagt.

Vi har mange indvendinger, som det også blev nævnt i vores ordfører, Mikkel Warmings tale tidligere. SF har ikke ret, når de siger, vi kun har én. Det er rigtigt, vi har fokuseret meget på de 15.500 lejlighedssammenlægninger, for det er et af de mest eklatante eksempler på, at denne aftale var ringe.

I de 2 timer, Enhedslisten fik til at skrive under på den, kunne vi hurtigt afgøre, at med det indhold var der ikke noget at skrive under på, der var ikke noget, som vi ville tage ansvaret for i denne aftale, ikke når den bliver præsenteret som en blok, som vi kunne tage eller lade være.

Når vi snakker om de 15.500, så beder Martin Günter om dokumentation. Den skal jeg gerne give ham. Det er helt korrekt, at der ikke står tallet 15.500 i den boligpolitiske strategi, men det bliver nævnt; når man lægger tallene sammen, så når vi op på de 15.500. Martin Günter og SF's boligpolitiske ordfører har vel også haft bl.a. det papir, jeg står med i hånden, som er fra økonomiforvaltningens 8. kontor, 29. januar 2001, hvor man sammenlagt får regnet sig frem til 15.500 boliger. Det er det tal, vi har holdt os til. Jeg skal meget gerne give Martin Günter og Jens Johansen en kopi, såfremt de ikke har fået den i forvejen af deres aftalefæller i Socialdemokratiet.

Disse 15.500 vil kun blive tilfældet, såfremt man vedtager det papir, der er den boligpolitiske strategi. Vedtager man ikke den, så vil der ikke blive sammenlagt. SF gør sig i aften medskyldig i 15.500 lejlighedssammenlægninger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. Vi går videre til 2. runde. Der er det Mikkel Ka ... eller Morten ... vrøvl, Mikkel Warming, værsgo.

Mikkel Warming (Ø): Og det skulle komme fra ham 93-fan'en deroppe, som skiftede klub meget hurtigt.

Beskæmmende, sagde den første af SF's ordførere. Jeg ved ikke, hvad der er mest beskæmmende, om det er, at man ikke kan læse de ting, man skriver under på, eller man ikke kan forstå dem. Fordi det, SF gør, og det forstår jeg godt, det ville jeg søreme også gøre i deres situation, jamen det er, at de går op og snakker om fordelingen af midlerne og kun det, stort set, af de 440 mill. kr. Og så snakker de ikke om særlig meget andet. Men der er andet i det her. Der er bl.a. som det første punkt i denne aftale, »at et revideret forslag til boligpolitisk strategiplan« – vi kan godt hilse på den igen – »vedtages som Københavns boligpolitik.« Da den strategiplan blev sendt i høring for 1 år siden, var SF faktisk meget skeptisk over for det, bl.a. på grund af lejlighedssammenlægningerne.

Det er da også rigtigt, at i de midler, der er tale om, har man en overskrift, der hedder »frivillige sammenlægninger«. Men samtidig optræder der bl.a. i afsnittet flere lejlighedssammenlægninger på side 24 og 25 i den strategiplan, der som sagt skal vedtages som Københavns boligpolitik som en del af den aftale, SF har skrevet under på, at byfornyelsesstøtte gøres yderligere afhængig af lejlighedssammenlægninger. Hvad betyder det? Det så vi et eksempel på tidligere i aften med en andelsforening.

Og så skal man være SF'er for at forstå, hvordan man for det første kan skrive under på noget, man vil vedtage som den overordnede politik, man vil stemme for det, man vil være imod de ændringsforslag, som Enhedslisten stiller, om at fjerne den fokus på lejlighedssammenlægninger, der ligger i den boligpolitiske strategiplan og i partnerskabsaftalerne og i by-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

udviklingspuljen, der står det også. Det vil man stemme imod. Men samtidig, selv om man har skrevet under på det, selv om man stemmer for, at det bliver Københavns overordnede boligpolitik, så er man altså imod det og vil agitere imod det og vil nærmest gå til valgkamp på at være imod det.

Altså det skal man være SF'er for at få til at hænge sammen i sit hoved. Hvis det lykkes, så siger jeg velbekomme og tillykke med det.

Så var der lige et par andre ting, der var et par andre heste eller myter, der blev trukket af stalden, specielt ved overborgmesterens oplæsning af aftalen m.m. i 1. runde.

Hvorfor flytter familier fra København – kan jeg ikke tage fra 3. rundes taletid også? Jamen der fokuserer man kun på, at der ikke er store boliger nok, når en meget stor del, en meget væsentlig del af sandheden faktisk er, at det handler lige så meget om, at folk flytter for at slippe for trafikken, og folk flytter for at komme ud til grønne, rekreative områder.

Så længe man ikke vil gøre noget ved trafikken – og så kunne man jo kigge bistert på Socialdemokratiet, men det får man jo ikke noget ud af, når det gælder trafikpolitik på det her rådhus – så sker der ikke noget, så vil det flyttemønster fortsætte. Det er bl.a. derfor, vi skal have neddrolet trafikken.

Men så laver man så den her byudviklingspulje, hvor 1 blandt ca. 10 kriterier er, at for at få støtte til de projekter, der har med byudviklingspuljen at gøre, ud over at der skal være egenfinansiering og alt muligt andet sjov og ballade, skal der også være sammenhæng med lejlighedssammenlægninger. Det er så 50 mill. kr. oveni i forhold til de kriterier.

Hvordan man kan få det til at hænge sammen med, at man har sat en prop i, at den boligpolitik, man nu vedtager, som bl.a. er baggrunden for den sag, vi så tidligere, med en andelsforening på Vesterbro, få det til at være en prop for lejlighedssammenlægninger, for tvangssammenlægninger, skal man være SF'er for at kunne holde rede på.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved ikke, hvad der er galt med B 93; det er jo ikke mig, der holder med Brøndby, kan man sige ... (*Afbrydelser*). Det var sådan set ikke mig, der startede.

Jens Johansen (F): Det er lidt interessant at konstatere, at det er ordførere for partier, der ikke er aftalepartnere, som her skal fortælle os andre, hvad det er vi har indgået aftale om, og hvad det er de enkelte aftalepartnere mener, og hvad det er vi i fællesskab forstår ved denne aftale. Det gælder Enhedslistens ordfører, og det gælder De Konservatives ordfører, som nu noterer flittigt, fordi han jo er på om et øjeblik.

Det bliver ikke med SF's stemmer, at der bliver gennemført tvungne lejlighedssammenlægninger. Det ved Mikkel Warming godt. Sådan har det været, og sådan bliver det også fremover.

SF er af den opfattelse, at lejlighedssammenlægninger kun skal ske, hvis det foregår frivilligt og i forbindelse med skabelse af en mere varieret boligsammensætning. Det fremgår klart af aftalen, at lejlighedssammenlægninger skal foregå ved frivillighed, og at retningslinier skal forelægges Borgerrepræsentationen.

Som følge heraf kan der ikke efter SF's opfattelse siges noget om, hvor mange små lejligheder der kan nedlægges. Det tal, som Mikkel Warming slynger om sig med, de 15.500, har ikke noget på sig. Jeg kan da også konstatere, at Enhedslistens anden ordfører, Morten Kabell, heller ikke noget sted har kunnet vise, hvor det tal står.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Ole Hentzen (C): Det er bare 2 bemærkninger, jeg synes, skal på plads, inden vi går til afstemning.

Det er, når Enhedslistens ordfører siger, at folk flytter, fordi det er et trafikhelvede og forfærdeligt. Jeg påstår jo altså på De Konservatives vegne, at der er lige så mange, der flytter, ikke mindst de unge familier, fordi vi ikke skaffer dem en parkeringsplads, for ellers hænger deres dag ikke sammen. Der har Enhedslisten jo sammen med SF været skyld i, at en hel del gode skatteydere, gode familier, flytter fra denne by.

Når SF's ordfører, hr. Jens Johansen, så genstridigt bliver ved at sige, at ingen kan være i tvivl om, hvad SF har skrevet under på, så er det jo egentlig en larmende tavshed, der er fra de øvrige underskrivere af papiret. Ingen af de øvrige forligspartier har jo gået op og taget SF's opfattelse i deres mund og prøvet at bekræfte, hvad der er Jens Johansens opfattelse, nemlig at man ikke taler om lejlighedssammenlægninger.

Jeg synes, det må være tankevækkende for hele SF-Gruppen, at samtlige øvrige forligspartier, der også godt kan læse, også godt ved, at ved, at man tilslutter sig det papir, som man stemmer om i dag, nemlig den fremtidige boligpolitik, så stemmer man for den potentielle lejlighedssammenlægning af 15.000 lejligheder, der skal forsvinde. Det er gået op for SF i al sin gru, og nu spræller man fortvivlet i nettet og prøver at slippe ud af det, men ingen af de øvrige forligspartier har ønsket at komme på banen. Ja, det skulle da lige være, hvis overborgmesteren vil sige, at alle vi andre tager fejl. Men det vil jeg så sætte mig ned og lytte til inden afstemningen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, der er ikke flere ... ud over Søren Pind, der har begæret ordet i denne sag.

Borgmester **Søren Pind**: Jamen jeg beder om ordet, fordi min forvirring er stigende. Jeg hørte SF's gruppeformand sige, at man med denne aftale nu alene i København vil se lejlighedssammenlægninger ved frivillighed. Det var hans præcise ord, alene ved frivillighed. SF's gruppeformand sagde også, at der er sat en prop i lejlighedssammenlægningerne i København.

Der bliver jeg altså nødt til at spørge overborgmesteren til opklaring for en simpel jurist: Er det korrekt, når SF's gruppeformand nu tager Socialdemokratiet og andre partier til indtægt for, at der nu ikke længere vil ske en eneste lejlighedssammenlægning i København, hvis ikke alle er enige i den pågældende lejlighedssammenlægning? Det hører jeg meget gerne overborgmesterens svar på.

Lars Hutters (L): Jeg er også meget interesseret i at få at vide, om den der garanti med en prop for lejlighedssammenlægninger, hvis det ikke sker på frivillig basis, virkelig eksisterer.

Jeg synes, jeg erindrer en sag lidt tidligere her på dagsordenen i aften, hvor SF var enig med undertegnede i, at der var altså noget galt. Jeg ved ikke, om SF tænkte på, at når det her blev vedtaget, ja, så var den sag på Vesterbro bragt i orden.

Så kunne vi ikke også godt få formanden for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer, til at erklære: Eksisterer juridisk den prop, at det fremover kun, kun er fuldstændig dirkefrit frivillige sammenlægninger af lejligheder, der vil ske? Jeg kan godt sige, at hvis jeg får den juridiske garanti, så stemmer jeg for aftalen. Så jeg håber, at overborgmesteren går til biddet nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er næsten fristende, men vi går til 3. runde.

Jens Johansen (F): Overborgmesteren opfordrer mig til at gå til domstolene. Jeg ved ikke rigtig om hvad.

Vi har jo haft en behandling i Økonomiudvalget af denne aftale. Nu må man ikke referere fra udvalgs møder, men man gør vel ikke noget forkert i at referere det, der konkluderes, nemlig at den aftale, der er indgået mellem en række partier om udmøntning af 440 mill. kr., ikke ophæver tidligere aftaler. Hvis nogle mener, at de har indgået tidligere aftaler om nedlæggelse af 15.500 boliger, ja, så må de jo føle sig forpligtet af det. Det gør SF ikke, det har vi ikke indgået nogen aftale om. Vi har indgået en aftale om frivillige lejlighedssammenlægninger.

Derfor kan jeg bekræfte det, som jeg sagde i 2. runde, at SF er af den opfattelse, at lejlighedssammenlægninger kun kan ske, hvis det foregår frivilligt og i forbindelse med etablering af en mere varieret boligsammensætning.

Det fremgår klart af aftalen, at lejlighedssammenlægninger skal foregå ved frivillighed, og retningslinier herom skal forelægges BR. Som følge heraf kan der heller ikke siges noget om, hvor mange små lejligheder der kan nedlægges.

Ole Hentzen (C): Altså nu er det et helt ærligt ønske om ikke at kaste benzin på noget bål. Det skal man jo ikke opfatte det som. Men jeg synes efterhånden, at denne debat ligesom kræver, at den får en værdig afslutning, og en værdig afslutning kan den vel egentlig kun få, hvis det store parti, der ligesom har været bannerføreren i denne aftale, som kort sagt har sendt hele det boligpolitiske oplæg ud i den offentlige høring, har foretaget disse justeringer, som fremgår af et af bilagene, og har fået en masse andre partier til at skrive under, ligesom udlægges for os alle, hvad det er man er blevet enige om.

Jeg er sikker på, at ikke mindst SF vil være meget lykkelig, hvis Socialdemokratiet prøver at udlægge, hvad der er aftalt om lejlighedssammenlægninger. Eller om overborgmesteren på vegne af Socialdemokratiet, hvis ingen af de andre får lov til at tage ordet her, ligesom bare vil bekræfte, at det, vi andre tror ved at læse det her, er, at det, der hedder den boligpolitiske plan for Københavns Kommune, er det, som er optrykt her med de ændringer. For hvis det er tilfældet, så kan vi alle gå ud i valgkampen og sige, at SF naturligvis har stemt for lejlighedssammenlægninger, uanset om de er frivillige, ufrivillige eller byfornyede eller ikke-byfornyede. Det er, hvad der står heri.

Men hvis vi læser det forkert, så vil vi da nødig ud i valgkampen og sige noget forkert om SF, ikke mindst om Jens Johansen, som jo er et sødt og rart menneske, som jo ikke gør ret meget ondt.

Derfor må det være på sin plads, at overborgmesteren på vegne af Socialdemokratiet, som jo er den, der har forhandlet det her, måske bibringer alle os andre den rette opfattelse af det, vi måtte have opfattet forkert.

Lars Hutters (L): Ganske vist er jeg en lille smule træt i aften her i Borgerrepræsentationen, men jeg er dog ikke mere træt, end at jeg tydeligt kan erindre, med hvilken begejstring overborgmesteren i starten af debatten med store ord og armbevægelser omtalte denne her aftale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Ikke mindst på baggrund af denne engagerede indsats finder jeg det stærkt påfaldende, hvor tavs overborgmesteren er i det simple spørgsmål, som jo stort set har været omdrejningspunktet i hele den boligpolitiske debat her i aften. Det synes jeg er påfaldende.

Jeg synes, det er utrolig sympatisk, at SF gerne vil fortolke, at her er der altså sat en juridisk prop i, en juridisk stopklods, så der ikke vil ske lejlighedssammenlægninger, uden at det er fuldstændig frivilligt. Det er utrolig sympatisk. Men det kunne jo altså godt være hensigtsmæssigt, at vi fik ikke mindst overborgmesterens og Socialdemokratiets politiske garanti for, at det forholder sig på den måde. Jeg synes faktisk, det er det centrale i debatten i aften.

Så jeg skal bebude, at jeg ved forhandlingernes afslutning, hvis ikke overborgmesteren og Socialdemokratiet går ind og afklarer det, sender den del af aftalen tilbage til drøftelse i Økonomiudvalget med henblik på at få fuld klarhed over, at det forholder sig på den måde, som SF netop har fortolket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har ... o.k. Så ved jeg ikke, hvilken runde ... det er 3. runde, vi er i, vi har god tid.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg må indrømme, at jeg er forundret. Overborgmesterens tavshed er desværre ikke talende i denne sag. Det ville jo have været rart, hvis den var. Som en anden sfinks sidder han omme bag ved mig, undtagen når han hvisler, at vi har god tid her i aften. Det er selvfølgelig meget underholdende at høre sfinkser tale. Det er vist ikke noget, der er mange forundt.

Men jeg vil dog alligevel spørge overborgmesteren: Vil det så sige, at vi kan tage SF's fortolkning som værende den, der er gældende for den indgåede aftale? Er det så det, vi skal udlede? Vil det sige, at det rent faktisk er rigtigt, at der, i modsætning til, hvad alle vi andre har gået og troet, er tale om, at man alene ved frivillighed fremover kan lejlighedssammenlægge? Det synes jeg, overborgmesteren må kunne svare på. Han er dog trods alt overborgmester og har været hovedmand bag denne aftale.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg tror egentlig ikke, det er den udlægning, Søren Pind har af overborgmesterens tavshed, der måske er den rigtige, fordi i så fald ville der jo slet ingen sammenhæng være i Socialdemokratiets stemmeafgivning tidligere i dag, hvor man jo stemte for en byfornyelsessag, en ansøgning om støtte til en kælderudskiftning, som var betinget af lejlighedssammenlægninger, ingen havde bedt om, slet ikke andelsforeningen, og som i øvrigt gjorde indsigelse imod det; de mener, det var uhensigtsmæssigt, at de blev påtvunget det.

Hvis SF har ret, så ville det jo ikke give nogen som helst for mening, at Socialdemokratiet så tidligere stemte på den måde, de gjorde, nemlig ikke for Enhedslistens ændringsforslag om at fjerne det pålæg om tvangssammenlægninger i den pågældende andelsforening.

Så medmindre overborgmesteren nu går ind og beklager Socialdemokratiets stemmeafgivning tidligere på aftenen, for det må være konsekvensen, og giver SF ret og beklager det, så må vi konstatere, at det nok ikke – beklager, SF – hænger sådan sammen, som I tror.

(Kort bemærkning).

Martin Günter (F): Det er muligt, at Mikkel Warming synes, at der ikke er nogen sammenhæng mellem det, som SF fortolker, og det, Socialdemokratiet stemte. Men så er der jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

heller ingen sammenhæng mellem det, som Enhedslisten påstår om SF's politik, og det, SF stemte tidligere på aftenen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg havde tidligere et forholdsvis langt indlæg, hvor jeg bl.a. betoned, at man skulle være SF'er for at få det til at hænge sammen, at man overordnet set stemmer for en politik, hvor lejlighedssammenlægninger er meget centrale, og bagefter går ud konkret og er imod dem. Det skulle man være SF'er for at få til at hænge sammen. Jeg er glad for at have fået lov til at gentage den bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Umiddelbart har jeg den opfattelse, at det interessante i det her ikke er en eventuel polemik mellem mine gamle venner i Enhedslisten og SF. Det interessante for københavnere og det vigtige for københavnere er, at den sympatiske udgave, som SF'erne har givet, at der er sat en stopklods for ufrivillige lejlighedssammenlægninger, at den politiske garanti får vi, den politiske garanti skal vi have. Det kan vi selvfølgelig kun få, hvis overborgmesteren og Socialdemokratiet kommer frem med den politiske garanti.

Så stort set fra samtlige partier i Borgerrepræsentationen vil jeg da godt anmode overborgmesteren om at komme og bekræfte den politiske garanti eller eventuelt afkræfte den politiske garanti.

Martin Geertsen (V): Hvor er det egentlig synd at se SF'erne i hængekøjen. Jeg forstår simpelt hen ikke, at dette stolte, stolte, stolte parti, som har måttet stå så meget igennem igen-tiden og nu er udsat for det ene mere eller mindre perfide angreb fra de såkaldte venner i Enhedslisten, at SF vil finde sig i det. Hvorfor går man ikke hårdere på? Hvorfor afkræver man ikke overborgmesteren et svar?

Til overborgmesteren: Der er tydeligvis tale om en fortsættelse af en strategi, som nu har stået på igennem et halvt til et helt år, en strategi, hvor overborgmesteren holder sig væk fra alle ømtålelige sager, fra alle prekære sager, han vil ikke sige noget i alle de sager, som har været en smule ømtålelige for det socialdemokratiske renommé.

Men nu står vi altså her med en sag, som drejer sig om socialdemokratisk hjerteblod, det, som i virkeligheden skulle vinde valgkampen for Socialdemokratiet i København, nemlig en masse nye boliger til københavnere. Og ikke engang i en boligpolitisk diskussion kan man få Københavns overborgmester ud af vagten.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvem der i Den Socialdemokratiske Gruppe har givet overborgmesteren mundkurv på, hvis det ikke er overborgmesteren selv. Det her er ved at være pinligt for Københavns overborgmester.

Ole Hentzen (C): Jeg tror, Martin Geertsen fik sagt »overborgmesteren ud af vagten«. Det er noget, der foregår efter novembervalget, men selvfølgelig ind på banen, så vi kunne høre, hvad det egentlig var.

Men jeg forstår, at det er en strategi. Socialdemokratiet ønsker ikke at fortælle SF offentligt her fra talerstolen, at SF tager fejl. Det kan der være meget god harmoni i, hvis man er overborgmester. Men kunne vi så ikke få en af ordførerne, altså en af boligordførerne eller den politiske ordfører, som er kommet i salen, til ligesom at bekræfte, at Socialdemokratiets

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

mening med dette papir er det, der er på skrift, og ikke således, som det udlægges mundtligt af SF's gruppeformand og ordfører?

Et af Lars Hutters (L) stillet forslag om tilbagevisning af den 3. pind (Lejlighedssammenlægning) i Aftale om Københavns boligpolitik 2001 – 2004 til Økonomiudvalget blev forkastet med 31 stemmer imod 20.

For stemte V, Ø, C og L.

Imod stemte A, F, O, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Enhedslisten havde stillet følgende ændringsforslag:

1) Som ny overordnet indledning på den boligpolitiske strategi tilføjes følgende afsnit:

Målsætning for Københavns boligpolitik.

København skal have plads til alle. Det betyder, at man skal kunne finde en bolig, uanset alder, indkomst og etniske herkomst. Vi ønsker en by, hvor der er sunde og gode boliger til alle.

Det er en menneskeret at have en sund bolig i København. De mange københavnske boliger, der i dag er i dårlig stand, renoveres op til en minimumsstandard. Det betyder, at der skal være indlagt fjernvarme og toilet i lejligheden, samt at tag, facader og vinduer kan holde såvel varme som kulde ude.

Der skal ske en helhedsorienteret indsats i de kvarterer med boligsociale problemer. Byfornyelse og anden renovering skal tænkes sammen med kvarterets samlede problemer, således at kvarteret løftes bygningsmæssigt, trafiksaneres, får bedre institutionsdækning og styrket de sociale netværk i sammenhæng.

København vil tænke byøkologi ind i hele boligpolitikken.

Beboerne må være omdrejningspunktet for Københavns boligpolitik. Vi ønsker at inddrage beboernes egne ressourcer, i planlægningen og gennemførelsen af byfornyelse, renovering og kvarterløft.

København har behov for billige boliger. Det fremtidige nybyggeri i København skal derfor som udgangspunkt bestå af billige leje- og andelsboliger.

2) Temaafstemning om lejlighedssammenlægninger:

I den boligpolitiske strategi fjernes målet om at nedlægge 15.500 små boliger (s.7), målsætningen på side 9 herom samt afsnittet "Flere lejlighedssammenlægninger" (s. 24 & 25).

I partnerskabsaftalerne indskrives som princip i alle aftaler, at lejlighedssammenlægninger i det almene byggeri er frivillige og kun kan finde sted, såfremt beboerne i byggeriet er enige heri.

I byudviklingspuljen (bilag 4) fjernes kriteriet for støtte til projekter der handler om "sammenhæng med lejlighedssammenlægninger".

3) Temaafstemning om boliger til unge:

For at sikre finansiering af 1000 kollegielignende ungdomsboliger afsættes 80 mill. kr. Midlerne tages fra puljen til lejlighedssammenlægninger (25 mill.), udstillings og informationsindsatsen (12 mill.), samt fra byggemodningsmidlerne (13 mill.).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

4) Temaafstemning om medejerskab/medejerboliger:

Der vedtages som principbeslutning: "Det er en central forudsætning for Københavns Kommune, at etablering af medejerboliger betyder at der i samme projekt etableres mindst et tilsvarende antal almindelige almene boliger, som udlejes efter de sædvanlige regler. Kommunerne skal fortsat kunne anvise til mindst 25 pct. af det samlede projekts boliger. Etablering af medejerskab i eksisterende byggeri, skal modsvares af etablering af mindst et tilsvarende antal almindelige almene boliger, som udlejes efter de sædvanlige regler."

I den boligpolitiske strategi fjernes på s. 15 muligheden for at sælge almene boliger.

5) Fremme af mobiliteten på boligmarkedet (bilag 6):

Borgerrepræsentationen retter henvendelse til folketinget med henblik på at få ændret lejeloven, så en modernisering ved lejerskifte efterfulgt af voldsomme lejeforhøjelser, kan forhindres.

6) Om Ny Amager Standpark (bilag 7):

Muligheden for byggeri i forbindelse med Ny Amager Strandpark udgår. (Midlerne, 105 mill. kr., tages fra byggemodningsmidlerne).

7) Temaafstemning om en ekstraordinær boligsocial indsats (Bilag 8):

De i boligaftalen nævnte "særboliger" benævnes almene ældre boliger.

Der afsættes 40 mill. kr. (10 mill. kr. årligt i perioden 2001 – 2004), til en ekstraordinær boligsocial indsats. Midlerne tages fra byggemodningsmidlerne.

Begrundelse: Vedrørende første linie: Kun ved denne benævnelse kan kommunen have en 100 pct. anvisningsret. Ellers giver lovgivningen kun mulighed for 90 pct. anvisning.

Vedrørende anden linie: Opførsel af 500 særboliger er et udmærket initiativ, men kan dog ikke 100 pct. erstatte en ekstraordinær boligsocial indsats, hvorfor Enhedslisten foreslår, at midlerne fastholdes.

8) I den boligpolitiske strategi, side 9, indsættes som nyt afsnit i den alsidige boligby:

Nybyggeri.

Københavns Kommune vil – i erkendelse af at byen mangler lejeboliger - afsætte midler til opførsel af mindst 1000 almene lejeboliger i de kommende år. Midlerne hertil – ca. 80 mill. kr., tages fra byggemodningsmidlerne.

9) I den boligpolitiske strategi, side 26, indsættes nyt afsnit:

Trafiksanering.

For København er det centralt at få nedbragt trafikken i byen. Kommunen vil derfor bede folketinget om mulighed for at indføres kørselsafgifter i København fra år 2002. Kommunen vil indføres bompenge efter norsk model, indtil forsøgsarbejdet med road-pricing er afsluttet.

Ændringsforslagene 1 – 2 og 4 – 9 blev alle forkastet med 44 stemmer imod 8.

For stemte Ø og L.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Ændringsforslag 3 blev forkastet med 43 stemmer imod 8.

For stemte Ø og L.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Ole Hentzen (C) stillet ændringsforslag om bilag 7 (Ny Amager Strandpark) blev godkendt uden afstemning.

Herefter blev indstillingen – incl. de godkendte ændringsforslag – godkendt med 31 stemmer imod 8.

For stemte A, F, O, B, P, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte Ø og L.

Undlod at stemme: V, C og Lubna Elahi (UP).

SF er af den opfattelse, at lejlighedssammenlægninger kun skal ske, hvis det foregår frivilligt og i forbindelse med etablering af en mere varieret boligsammensætning.

Det fremgår klart af aftalen, at lejlighedssammenlægninger skal foregå ved frivillighed, og at retningslinier herom skal forelægges Borgerrepræsentationen.

Som følge heraf kan der ikke siges noget om, hvor mange små lejligheder der kan nedlægges.

Enhedslisten konstaterer, at på trods af utallige opfordringer undlod overborgmesteren at bekræfte SF's udokumenterede påstand om, at boligaftalen ikke medfører tvangssammenlægninger af små lejligheder. SF's påstand kan således karakteriseres som ønsketænkning - ikke virkelighed.

Lars Hutters, Sol, har stemt imod, da Borgerrepræsentationen trods gentagne anmodninger ikke har kunnet få en politisk garanti for at lejlighedssammenlægninger kun bør ske på frivillig basis.

27) BR 248/01. Årsberetning for ligningen af store selskaber

Indstilling om godkendelse af den af Skatteforvaltningen udarbejdede "Årsberetning for ligningen af store selskaber for perioden 1. januar 2000 til 31. december 2000.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

28) BR 247/01. Årsberetning for ligningen af selskaber mv.

Indstilling om godkendelse af den af Skatteforvaltningen udarbejdede årsberetning for ligningen af selskaber mv. og fonde for perioden 1. januar 2000 til 31. december 2000 og Beretning om revisionen af Københavns Kommunes beretning om ligningen af selskaber mv. og fonde for perioden 1. januar 2000 til 31. december 2000.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Indstillingen blev godkendt.

29) BR 293/01. Overførsel af midler til budget 2001 m.v.

Indstilling om overførsel af midler til budget 2001 m. v.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kommunens bevillingsregler, som man jo er bekendt med, indeholder både en overførselsadgang og en låneadgang. På den måde sikrer vi, og det er det, der er baggrunden for det, at der er incitament til en fornuftig økonomisk styring i de enheder, der disponerer midler.

Der er her tale om en indstilling fra Økonomiudvalget, hvor der overføres 592 mill. kr. til 2001. Det fremgår af indstillingen, at der er tale om interne lån i forbindelse med de merforbrug, der er i 2000 i forhold til 3 bydele. Og der er indstilling om på Miljø- og Forsyningsudvalgets område på nuværende tidspunkt at foreslå overførsel af midler på den skattefinansierede del.

Borgmester **Søren Pind**: Godt gemt i denne indstilling, i hvert fald gemt på side 2, står der, at denne beslutning i virkeligheden bl.a. går ud på at give en tillægsbevilling til miljø- og forsyningsforvaltningen på 80,5 mill. kr., som er omkostninger i forbindelse med den store fusion.

Da vi ikke er en del af det flertal, som har vedtaget det, og da vi i sagens natur ønsker, at det bliver belyst, hvor meget denne kæmpe maskineomlægning kommer til at koste københavnernes, så ønsker vi den sag til afstemning. Vi mener, det er spild af skatteborgernes penge.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Vi har mange sager til behandling i aften, så lad mig bare sige, at Den Konservative Gruppe vil følge Venstre i at stemme imod det, der hedder punkt 2.

Med hensyn til punkt 1 kom der er en ændret formulering, som jeg ikke er helt klar over endnu. Men det indebærer, at vi kun skal have 1/6 af de mange midler, der er tildelt en række bydelsråd, tilbage. Den formulering, jeg står med her, som vistnok er blevet ændret efterfølgende, er noget med, at nogle bydelsråd, som vi nedlægger pr. 1. januar 2002, skal afdrage nogle lån i de næste 5 år, hvad de naturligvis ikke kan, når de er nedlagt.

Så uanset hvilken ændret formulering, der nu kommer for at fjerne dette, som er en mærkelig formulering, så vil vi stemme imod punkt 1, fordi herved cementeres det jo netop, at det overforbrug, der har ligget i bydelsrådene, bliver konteret os, hvad vi jo allerede sagde ville blive tilfældet, dengang et flertal herinde bestemte sig for denne kompakte pengeoverførsel til de 3 bydelsråd.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Borgmester Søren Pind siger, at der godt gemt i indstillingen står, at der skal gives en tillægsbevilling til Københavns Energi. Det er nu ikke rigtigt. Det er markeret tydeligt allerede i det 2. »at«, og det står meget tidligt i indstillingen.

Jeg opfatter det som noget uansvarligt, at Venstre kommer med dette forslag. Faktisk har vi allerede den 1. marts i år besluttet at sammenlægge Københavns Energi og Københavns

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Vand. Det kan der ikke ændres på med denne sag, og integrationen af de 2 virksomheder er i fuld gang.

Jeg kan kun opfatte dette ændringsforslag som et forsøg på politisk benspænd mere end et forslag med reelt politisk indhold, for beslutningen er jo truffet. Denne sag skal give KE de fornødne midler til at udmønte beslutningen.

Hvis de borgerlige partier nu mod min forventning får held til deres forehavende om at stoppe de tiltag, som skal sikre, at integrationen kan lykkes, så vil den nye virksomhed ikke have en chance for at komme op og stå. Det vil være uansvarligt, for resultatet vil være, at betydelige københavnske værdier, der ligger i virksomheden, vil være i fare.

Så skal vi også tænke på, at hvis det her ikke bliver vedtaget, så er det jo BR's beslutning af 26. april, der gælder, og det betyder, at BR's tilsagn om, at omkostningerne ved sammenlægningen i 2001 kan finansieres ved overførsel af den del af mindreforbruget i 2000, så står ved magt, og det hænger jo altså ikke sammen.

Så jeg kan kun appellere til de borgerlige partier om at tænke sig godt om, inden de gør hele situationen omkring KE endnu mere kaotisk og sætter københavnernes værdier over styr.

Peter Skaarup (O): Jeg skal også bare kort sige, at vi er enige med Venstre og Konservative i, at det er et problem, når vi ser på de store bevillinger, der efterhånden er givet til miljø- og forsyningsforvaltningen og til den fusion, der er tale om her. Så vi vil stemme for det forslag, som borgmester Søren Pind er kommet med her i Borgerrepræsentationen, som også er blevet fremlagt i Økonomiudvalget.

Derudover er vi altså meget negative over for, at man her i kommunen har accepteret de overforbrug, der ligger i bydelsrådene, som er indeholdt i 1. pind. Vi synes, det er grotesk, at Københavns Kommune har været en slags kassekredit for bydelsrådene og også vil være det i årene fremover, for de store udgifter, som de har afholdt ekstra i forhold til de budgetter, de havde.

Så vi ser helt klart det her som endnu et bevis på, at det var en forkert beslutning, Borgerrepræsentationen traf, dengang man lavede de bydelsråd. De bydelsråd har været til skade for københavnerne. Det har været en narresut, som ikke har givet den demokratiske udvikling, som nogle gerne ville have. Det har altså åbenbart også efter de økonomiske forudsætninger, vi kan se her, været et økonomisk problem og en økonomisk møllesten omkring Københavns Kommune og vil være det i tiden fremover.

Lars Hutters (L): Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra SF ved udmærket godt, at da denne sag om fusionen blev behandlet i Miljø- og Forsyningsudvalget, var SOL imod, og det vil vi også være i dag. Vi synes ikke, når der skal være tale om noget ansvarligt, at selve de drøftelser og det grundlag, det kendskab, Borgerrepræsentationen fik til, hvordan det reelt var, blev fremlagt på en særlig ansvarlig måde. Det har vi jo store diskussioner om i Miljø- og Forsyningsudvalget, hvor vi forhåbentlig når frem til, at der bliver skabt et fornuftigt grundlag.

Men sådan som det ligger nu, vil SOL opretholde, at man stemmer sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti imod, at den pågældende bevilling bliver givet.

Så vil vi godt også have lov til at anmode om, at man behandler merforbrugene på en ligeværdig og parallel måde, så derfor fremsætter vi fra SOL's side det ændringsforslag til det 1. »at«, at der ikke skal gøres forskel på udvalg og bydelsråd. Bydelsrådene får samme ord-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

ning, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har fået som følge af merforbruget i 1999 og i år 2000.

Det har Borgerrepræsentationen tidligere været meget velvillig indstillet over for. Alle ved udmærket godt, at hvis ikke man havde gjort det over for Sundheds- og Omsorgsudvalget, så havde man risikeret at være på kant med serviceloven, man havde ikke kunnet imødekomme befolkningens behov for at få den tilstrækkelige hjemmehjælp, som serviceloven kræver, man havde ikke kunnet sende de ældre på plejehjem, som det var nødvendigt.

Den tilsvarende situation er og har bydelsrådene været i, så derfor skal de efter SOL's opfattelse behandles på samme måde. Vi vil godt være rimeligt skarpe i vores dom: Hvis ikke man vil det, så laver man forskelsbehandling, og så mener vi, at det er et kønt politisk hykleri, at man ikke vil det.

Vi bad om at få en forklaring i Økonomiudvalget. Det kunne vi ikke få. Vi vil gerne i aften bede om det i Borgerrepræsentationen, hvis ikke man vil følge SOL i, at de områder, der fortsat har bydelsråd, skal have den samme mulighed for at give den samme kvalitet af hjemmehjælp og plejehjem, hvorfor de ikke skulle have mulighed for det. Det vil vi godt bede om en politisk forklaring på, hvis ikke man vil følge SOL's anmodning om, at der bliver en parallelbehandling, som der har været, om at få dækket det merforbrug, der har været i 2 år, i 1999 og i 2000, i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Et af Lars Hutters (L) stillet ændringsforslag om, at der ikke skal gøres forskel på udvalg og bydelsråd, og at bydelsrådene får samme ordning, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har fået som følge af merforbruget i 1999 og 2000, blev forkastet med 44 stemmer imod 7.

For stemte O, P og L.

Imod stemte A, V, F, Ø, C, B, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen.

Herefter blev indstillingens 1. at, således som punktet var blevet ændret af Økonomiudvalget og nu med følgende ordlyd:

"I forbindelse med overførsel af midler mellem 2000 og budget 2001 gives tillægsbevilling på i alt 591,5 mill. kr. til budget 2001, jf. bilag 1, herunder at der til afdrag af merforbrug i 2000 bevilges et lån, som tilbagebetales med 1/6 i 2001, til Indre Østerbro bydelsråd, Indre Nørrebro bydelsråd samt Valby bydelsråd."

godkendt med 34 stemmer imod 17.

For stemte A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O og C.

Et af Venstre til indstillingens 2. at stillet ændringsforslag om, at der ikke gives tillægsbevilling på 80, 5 mill. kr. til Miljø- og Forsyningsudvalget til dækning af udviklingsomkostningerne i forbindelse med fusionen mellem Københavns Energi og Københavns Vand, hvoraf de 48,5 mill. kr., bevilges som et internt lån, der tilbagebetales i 2003, blev forkastet med 33 stemmer imod 19.

For stemte V, O, C, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, F, Ø, B, P, D og Lubna Elahi (UP).

Herefter blev indstillingens 2. at godkendt med 42 stemmer imod 9.

For stemte A, V, F, Ø, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Imod stemte O og C.

Undlod at stemme: L.

Endelig blev indstillingens 3. at godkendt med 46 stemmer. Ingen stemte imod.

Undlod at stemme: 1 medlem af B (Lars Rimfalk Jensen) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Hermed var der taget stilling til sagen i sin helhed.

=====

30) BR 104/01. Revisionsberetning om Københavns Idrætsanlæg

Indstilling om, at Økonomiudvalget – på grundlag af Revisionsudvalgets afgivelsesbemærkninger til revisionsberetningen – indstiller til Borgerrepræsentationen, at revisionsberetningen om Københavns Idrætsanlæg tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

31) BR 296/01. Offentliggørelser på Kommunens hjemmeside

Forslag til beslutning i Økonomiudvalget (stillet af Jens Johansen (F)):

Når kommunen udsender rapporter eller redegørelser, der er offentligt tilgængelige i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen, skal disse samtidigt gøres tilgængelige under "nyhedsmenuen" på kommunens hjemmeside.

Det skal understreges at dette også gælder når en borgmester (eller den relevante forvaltning) på kommunens vegne udsender en pressemeddelelse om rapportens/redegørelsens konklusioner eller hovedpunkter.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forslaget er stillet i Økonomiudvalget og anbefalet her til BR, idet Økonomiudvalget ikke kan pålægge andre udvalg og andre forvaltninger at opføre sig på en bestemt måde. Derfor skal beslutningen træffes her i salen.

Indstillingen blev godkendt.

=====

32) BR 266/01. Metroens 3. etape

Indstilling om, at Østamagerbaneselskabet afholder omkostningerne ved opretholdelsen af optionen vedrørende leveringen af 5 togsæt til Metroens 3. etape samt til den fortsatte projektering, selvom der ikke på nuværende tidspunkt er truffet endelig afgørelse om etableringen af 3. etape.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

33) BR 291/01. Forlængelse af kvarterløftprojekter

Indstilling om, at kvarterløftprojekterne i Femkanten, Holmbladsgade og Kongens Enghave forlænges med 2 år til udgangen af 2003, at der til forankring af projekterne gives en kapitalbevilling på kr. 16 mill. (med 75 pct. statslig refusion), fordelt med kr. 6 mill. til Femkanten, kr. 5 mill. til Kvarterløft Holmbladsgade-kvarteret og kr. 5 mill. til Kongens Enghave Kvarterløft, samt at den kommunale medfinansiering efter statsrefusionen på i alt kr. 4 mill. , søges indarbejdet i budgetterne for 2002 og 2003.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

34) BR 249/01. Nyt medborgerhus på Havnefronten

Indstilling om anlægsbevilling på 3,5 mill. kr. til færdiggørelse af nyt medborgerhus på Havnefronten, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, Ø, C, B, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte O.

Dansk Folkeparti mener, at det er unødvendigt at etablere et medborgerhus på Havnefronten.

Vi er af den opfattelse, at pengene skal bruges til idræt og ikke mursten.

35) BR 270/01. Vinterskøjtebane på Blågårds Plads

Indstilling om anlægsbevilling på 2,7 mill. kr. til etablering af en udendørs skøjtebane på Blågårds Plads, at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje), at den praktiske udførelse af anlægsprojektet (bygherrerolle) henlægges til Indre Nørrebro Bydelsråd, at driften af skøjtebanen administreres af Indre Nørrebro Bydelsråd frem til årsskiftet 2001/2002, hvorefter driften overgår til KI, samt at der ved skøjtebanens udformning og forvaltning tages hensyn til Blågårds Plads karakter, herunder at der ikke tillades reklamer på selve skøjtebanen, og at det tilhørende inventar udformes med et højt kvalitetsniveau.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

36) BR 274/01. Omklædningsbygning i tilknytning til idrætsanlæg på Holmen

Indstilling om anlægsbevilling på 2,1 mill. kr. til etablering af en omklædningsbygning på det kommende idrætsanlæg på Arsenaløen på Holmen, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

37) BR 273/01. Øvelokaler på Øresundsvejens Skole

Indstilling om anlægsbevilling på 3,25 mill. kr. til indretning af øvelokaler i den tidligere Øresundsvejens Skole, Øresundsvej 4, at der anvises dækning for 3,25 mill. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid 3.63.3 Musikarrangementer (øvelokaler) under forudsætning af, at Borgerrepræsentationen tiltræder Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling vedrørende budgetoverførsler fra 2000 til 2001.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

38) BR 275/01. Organisationsmodeller for fritidslivet

Indstilling om eventuel omorganisering af KI og KUC og det øvrige fritidsområde.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Lars Engberg (A): Socialdemokratiets ordfører har desværre måttet forlade forhandlingerne, så jeg skal holde talen i stedet for.

Jeg tror, at alle er enige om, at på dette område, fritidsområdet, KI, KUC, skal der ske noget. Der har også indtil nu været, om ikke enighed, så i hvert fald et nogenlunde bredt flertal for, at vi har de organisationer, vi har nu, og at de bør sidde denne valgperiode ud. Den er vi så også snart ved at have overstået, men så til gengæld også, at der skal ske noget på den anden side af kommunevalget eller på den anden side af indeværende valgperiode. Dette område trænger til en trimning, og det trænger til en justering.

Jeg vil godt sige, at for vores vedkommende i Socialdemokratiet har vi ønsket med denne justering eller trimning eller hvad vi vil kalde det, omorganisering, at sikre, at den fremtidige struktur på fritidsområdet indebærer en meget høj grad af åbenhed og gennemsigtighed. Vi mener helt klart, at vi behøver ikke at have diskussioner om, at selvfølgelig gælder love som offentlighedsloven og forvaltningsloven også i organisationer som KI og KUC. Selvfølgelig skal papirer og regnskaber og budgetter osv., handlingsplaner, aktivitetsoversigter osv., al den slags ting, som produceres i organisationerne, naturligvis også være til rådighed for det kommunale system, for Kultur- og Fritidsudvalget og for Borgerrepræsentationen.

Så det har været vores ønske at gøre helt klart, at med en omorganisering skal disse principper fremhæves; det skal være en del af den bærende struktur i det nye, der kommer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Et andet princip, som vi har lagt vægt på at få gennemført, er, at der sikres en høj grad af selvforvaltning, når vi kommer helt ud i de yderste led, og der taler jeg om de enkelte medborgerhuse, kulturhuse, idrætsanlæg, idrætshaller eller hvad vi nu taler om.

Det er vigtigt, tror jeg, at vi sikrer en højere grad af medbestemmelse ude i det yderste led. Det betyder i princippet for os, at man naturligvis under det ansvar, der ligger i, at man har kontrakter, og man har aftaler, og man også har både rapporteringspligt og omvendt tilsynspligt, så er det ude i de enkelte enheder, at man forvalter de penge, der skal til for at drive det pågældende sted.

Så har vi ønsket som et tredje princip, at udviklingssiden bliver styrket. Vi mener faktisk, at de 2 organisationer, vi taler om, KI og KUC, i høj grad trænger til at få styrket udviklingsindsatsen. Vi mener, det kan være nyttigt, at der tænkes kreativt. Men vi mener også, det er vigtigt, at vi etablerer en egentlig udviklingsenhed, som får til opgave ligesom at være et samlingspunkt og kontaktled i forhold til de investorer, samarbejdspartnere, som har lyst til at samarbejde omkring udviklingen af fritidslivet i København.

Jeg sidder selv som næstformand i KI og mener at have oplevet gennem de seneste par år, at der er ganske mange projekter og ganske mange folk, som gerne vil investere i idrætten i København. Men af mange forskellige grunde, bl.a. fordi strukturen ikke er gennemsigtig og klar nok, er de projekter, de kommer med, enten har de, hvis de bliver til noget, utrolig vanskeligt ved det, og det er meget snørklet og indviklet at finde ud af det, og det kræver mere end almindelig udholdenhed fra investorernes side for at komme igennem med i øvrigt fornuftige projekter. Jeg mener, vi har oplevet adskillige eksempler på det, og også på, at projekterne er faldet til jorden, fordi der ikke har været en sparringspartner i det københavnske fritidsliv, som også havde nogle penge, man kunne gå ind med. Så vi synes, at det kan være vigtigt at få etableret en sådan enhed.

Endelig skal jeg nævne som det fjerde, at vi mener, at politikerne og også politisk udpegede eller repræsentanter for de politiske partier skal holde sig væk fra bestyrelserne. Jeg har selv oplevet, når det drejer sig om KI's bestyrelse, at der sidder politikere, som både sidder i KI's bestyrelse, men også sidder i Kultur- og Fritidsudvalget eller i mit tilfælde i Økonomiudvalget.

I alle tilfælde vil man som politiker opleve, at man både skal tage stilling i en bestyrelse, hvor man i princippet skal varetage organisationens interesser, men samtidig skal man på et senere tidspunkt tage stilling til de samme ting enten i Kultur- og Fritidsudvalget eller i Økonomiudvalget, og vi skal alle sammen i sidste ende tage stilling til det i Borgerrepræsentationen.

Derfor mener vi, at det kan være vigtigt at lave en klar sondring mellem, hvad der er politikernes opgave, og hvad der kan være driftsopgaver, som vi efter vores opfattelse mener bør være så brugerstyret som overhovedet muligt.

Det er 4 principper, jeg kunne nævne flere, men det er de 4 vigtigste principper, som vi har haft for øje med henblik på ændringerne og omorganiseringen for fremtiden og for den næste valgperiode.

Jeg kan så sige, at det har vi talt med andre partier om, Socialdemokratiet har talt med SF og med De Radikale. Disse samtaler har ført til, at de 3 partier i fællesskab fremsætter et ændringsforslag delt op i nogle punkter, som følger de principper, som jeg her har nævnt. Det fylder en side, så jeg skal undlade at læse det op, men det er mit håb, at det er det papir, der for øjeblikket er ved at blive delt om på pladserne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Jeg skal understrege i forbindelse med det papir, at det ikke er noget fuldt færdigt forslag, som umiddelbart gør det muligt at handle og træffe beslutninger om den fremtidige struktur, men det er et papir, som lægger op til en proces, som må fortsætte efter sommerferien, for, hvordan det videre arbejde skal foregå. Der er en række juridiske, ejendomsmæssige, men for så vidt også politiske spørgsmål, der skal afklares, omkring kompetencer, valgregler osv., osv., så der er naturligvis løse ender i det her.

Det har ikke været vores ambition at stille et ændringsforslag, som er en fuldt færdig model, men vi mener, det er vigtigt på dette tidspunkt af valgperioden også at komme med et forslag, som sikrer, at arbejdet skrider videre, og dermed også, at vi har ikke bare håbet, men også forventningen om at kunne blive færdige med en ny struktur pr. 1. januar 2002.

Borgmester H. Thustrup Hansen: I de sidste år har forslaget om en omorganisering af KUC og KI med jævne mellemrum været rejst her i Borgerrepræsentationen, primært på foranledning af idrættens brugere, der finder den nuværende organisationsstruktur på området lidt brugervenlig, men også mange skandalelignende forhold i KUC har været baggrunden for, at emnet om organisationen på fritidsområdet har været taget op til drøftelse her. KUC er vel en af de enkeltinstitutioner under kommunen, som har været mest til debat i denne valgperiode.

I februar i år blev rapporten om organisationsmodeller for fritidslivet i Københavns Kommune så sendt i høring blandt fritidslivets mange aktører. Jeg ved, at rapporten er blevet læst og diskuteret grundigt blandt brugerne og også blandt medarbejderne i de 2 organisationer, og det har resulteret i en lang række høringssvar, der faktisk er en hel bog, som vi har set på i Kultur- og Fritidsudvalget.

Nu er tiden så kommet, hvor Borgerrepræsentationen skal tage stilling til det videre forløb. Selv om synspunkterne på strukturen på fritidsområdet er mange og ofte peger i hver sin retning, er der imidlertid en række fællestræk i de tilbagemeldinger, der er kommet.

Det er ønsket om en lettere adgang til fritidsområdets faciliteter. Brugerne ønsker, at det skal være nemmere at få et overblik over, hvor der er ledige lokaler, haller og baner. Herudover ønsker særligt idrætten at få styrket udviklingen på området, og der peges på, at kræfterne skal samles og indsatsen målrettes, samt at det er vigtigt, at alle erfaringer bliver inddraget i arbejdet med at udvikle fritidstilbuddene til såvel små som store københavnere.

Jeg finder det her ved starten af debatten vigtigt at understrege, at der bag alle de mange strukturforslag og organisationsmodeller, der er blevet drøftet, findes rigtige, levende mennesker, nemlig de aktive borgere, for hvis skyld vi forsøger at arbejde os frem mod den mest hensigtsmæssige organisering af rammerne for deres fritidsliv.

Uanset hvad fremtiden byder, er det værd at huske på, at græsset på vore mange fodboldbaner fortsat skal både slås og kridtes op, livredderne skal holde et vågent øje med svømmehallernes badegæster, skøjtehallerne holdes ved lige osv.

Det betyder, at det er vigtigt, at der snarest muligt bliver sat et punktum i strukturdebatten ved, at Borgerrepræsentationen udstikker rammerne for det videre arbejde på området. Der er behov for en afklaring, der kan give den organisatoriske ro, der er nødvendig for, at også medarbejderne i de berørte enheder kan give de bedst mulige tilbud til københavnere.

Nu blev der, efter at jeg havde fået trykket mig ind her, omdelt det papir, som Lars Engberg talte om, så jeg har kun lige nået at skimme det. Men jeg er enig i høringssvarene, og jeg forstår også med Lars Engberg fra Socialdemokratiet, i dette, at ingen politikere skal deltage i bestyrelsesarbejdet i vore fremtidige organisationer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Uenigheden opstår jo nok, når vi kommer til KUC. Det er så rigtigt, som det står i dag i Jyllands-Posten, at vi alle er opmærksomme på, at af særlige årsager vil Socialdemokratiet slås for KUC til sidste blodsdråbe.

Omvendt gælder, at de borgerlige partier har set misbrug nok til, at man føler, tiden er inde til at opløse KUC. Der er et stort ønske hos de borgerlige partier, at KUC ophører og direkte kommer ind under Kultur- og Fritidsudvalget, at en medborgerhusorganisation i kultur- og fritidsforvaltningen kommer til at administrere disse organisationer, der i øjeblikket har med medborgerfaciliteter at gøre i KUC. På samme måde som man i kommunen har en institution, der tager sig af daginstitutionerne og en organisation, der tager sig af plejehjem osv., kan vi naturligvis også opbygge en organisation, der får den særlige ekspertise, der ligger i at håndtere medborgerhusene.

KUC er jo opstået ved knopskydning. Der er en række kulturhuse, Pumpehuset og andre, der hører under KUC. Her er det nok fornuftigt at lade dem få en status som selvstændige selvejende institutioner med virksomhedskontrakter med Kultur- og Fritidsudvalget på kommunens vegne.

Med hensyn til de sportsanlæg, der igen gennem knopskydning findes i KUC-regi, er det nok fornuftigt at føre dem ind under KI.

Herved er jeg fremme ved mit sidste point, at på samme måde, som vi føler, at det er nødvendigt at få det stadig mere skandaleramte KUC nedlagt, få direkte hånd i hanke med, hvad der sker i disse enkeltorganisationer under KUC, føler vi ikke noget behov for, at KI bliver nedlagt. På mange måder har vi følt, at der har været en debat omkring KI, som nogle har ønsket at føre for at aflede opmærksomheden fra de mange, mange, mange skandaleforhold, vi har haft i KUC. Vi ser ingen grund til at ophæve KI.

Jeg sætter som sagt spørgsmålstegn ved politikere, der deltager i bestyrelsesarbejdet i KI, men rent faktisk har KI ikke haft nogen økonomiske skandaler, der gør, at man med rette kan sige, at den også bør opløses.

Så KI som selvstændig organisation tilført KUC's sportsfaciliteter vil nok være en udmærket idé, således at det udelukkende er KUC-opgaverne, der fremover i højere grad bliver bestemt i Kultur- og Fritidsudvalget administreret af kultur- og fritidsforvaltningen.

Jeg har set, at der er en lang række punkter i dette papir omkring nyorganiseringen af fritidsområdet, der nu er blevet omdelt. At der sker en omorganisering af det nuværende KI og KUC i starten, er jeg fuldstændig enig i. At KI under punkt 2 omdannes til en ny selvejende brugerstyret organisation og dermed skifter navn, er ligegyldigt.

At organisationen får ansvaret for driften af de faciliteter, som i dag hører under KI, samt de sportsanlæg, som i dag er placeret under KUC, er også noget, min gruppe, og jeg gætter på også flere af de ikke-socialistiske partier, kan støtte.

Nødvendigheden af, at vi kommer til en afklaring om den fremtidige struktur ved, at forvaltningen arbejder videre med det, vi nu bliver enige om i dag frem til 1. oktober i år, er vi også enige i. Jeg tror, det har fået punkt 9 her.

Men resten af det, der står her, med dannelse af nye overorganisationer og alle de andre ting, man gør for at få KUC til at overleve som den organisation, den er, er nogle punkter, vi forholder os særdeles skeptisk til.

Men lad os nu se. Jeg gætter på, at de mange debatter og diskussioner, der har været rundt omkring i løbet af aftenen partierne imellem, nok skal have affødt en lang række mindretalsforslag og også en række spændende betragtninger. Det ser jeg frem til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Jens Kjær Christensen (Ø): Uanset hvilket parti, man tilhører, er der ingen, der er i tvivl om, at der er behov for en afklaring af spørgsmålet om, hvordan organiseringen inden for kultur- og idrætslivet skal finde sted fremover, selvfølgelig primært i forhold til hele det aktivitetsområde, de virkelige ting, der faktisk finder sted, men sandelig lige så meget for det personale, som skal være med til at bære igennem en meget, meget usikker situation, hvor man jo i begge organisationer igennem en lang periode har været udsat for utrolig megen mediebevågenhed, og det er en belastende situation.

Man kunne jo godt sige, at nu har partierne snart haft et lille års tid til at overveje denne diskussion i, og det er selvfølgelig lidt pudsigt, at vi ender her i allersidste øjeblik, og folk render rundt som forvildede høns, fordi alle sten ikke rigtig er faldet på plads, og hvad ender det hele med her i aften.

Indledningsvis vil jeg sige, at det, der er tale om nu, uanset hvad, er, at der skal vedtages nogle overordnede retningslinier, hvorefter forvaltningen skal udarbejde et konkret forslag, som de vender tilbage til Borgerrepræsentationen med, eller via Kultur- og Fritidsudvalget, omkring september-oktober måned. Det er proceduren.

Derfor kan man selvfølgelig frygte, at ting bliver vendt op og ned i denne periode. Derfor er det sådan set også lidt vigtigt, at de retningslinier, forvaltningen får, er nogenlunde holdbare i forhold til, hvor der er et politisk flertal overhovedet her. Der er ingen grund til at spille mere arbejde end nødvendigt.

I Enhedslisten har vi i udgangspunktet, som har været bekendt for alle, faktisk talt for en meget tæt tilknytning af de 2 organisationers aktiviteter til det kommunale niveau. Vi har måttet tage til efterretning, vi har haft en offentlig høring, hvor der er kommet utroligt mange svar, som I kan se i papirerne, der ligger, og vi kan konstatere, at meget få af de aktive ude i systemet har syntes, at vores idé måske var det mest fremragende, der eksisterede.

Ligeledes har vi kunnet konstatere, at det har været svært at se, hvordan man har kunnet skabe et politisk flertal herinde, for der skal træffes beslutninger, men hvordan skulle man træffe en beslutning, uden at man blev nødt til at bøje af fra det, der var ens egentlige synspunkt om, hvordan man fremover burde organisere det?

Så vi har taget udgangspunkt, også i de samtaler, vi har, i, at det, der var afgørende omkring ny struktur, var, at der blev skabt sammenhæng imellem aktiviteterne inden for kultur- og fritidsområdet, at der var en klar ansvarsfordeling, at offentlighedsprincipperne var gældende, at der var gennemsækelighed, og at det blev helt krystalklart præciseret, hvad tilsynspligtens varetagelse, altså kommunens rolle, egentlig gik ud på.

En ny struktur skal tackle en lang række opgaver, og det er selvfølgelig en historisk chance, vi står over for nu, for første gang i mange, mange år at kunne lave om på noget og forhåbentlig ikke bare lave om på noget af frygt for den fortid, der ligger inden for det sidste halvandet års tid.

Vi har lagt vægten på, at det, en ny struktur skal kunne tackle, er renoverings- og udviklingsopgaver, det er at skabe én indgang, én portal til faciliteterne, herunder at inddrage de kommunale faciliteter, lad os tage fodboldbaner ved skoler, som i dag ikke er inddraget i systemet, sikring af brugernes indflydelse, at stimulere til – læg mærke til det, I der snakker, det er der ikke ret mange, der har tænkt over – et frugtbart samarbejde mellem politikere og brugere. De sidder og snakker om, hvordan de kommer ud af kattepinen.

Den sidste pind, jeg vil nævne, er selvfølgelig, at Borgerrepræsentationens prioriteringer faktisk i praksis gennemføres, for der er altså ikke noget over, under, ved siden af Borgerrepræsentationen. Det ved i hvert fald de folk, der sidder i Kultur- og Fritidsudvalget, fra alle de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

juridiske notater, vi har fået, man kan kalde det selvejende dit eller dat, det er fuldkommen ligegyldigt, er varetagelse af det, der basalt er kommunal funktion. Derfor gælder grundlæggende de samme regler. Der er i hvert fald en så kraftig tilsynspligt, fordi det er skattekroner, der går ud til forretninger.

Vi har også satset på, som man kan se af ændringsforslaget fra os, der er blevet delt rundt, at det er brugere og ansatte, der skal sidde og være bestyrelsesmedlemmer, altså med andre ord, at politikerne skal ud af de her forsamlinger.

Ligeledes en lidt fræk en, som af uransagelige årsager er gået igennem. Det er, at man skal have folkeregisteradresse i Københavns Kommune for at sidde som bestyrelsesmedlem. Det synes jeg egentlig er en meget god ting, at man dog har en vis tilknytning til det, man skal repræsentere.

Hvis der så var nogle, der kom og sagde: Jamen hvad med Frederiksberg? Så kunne vi måske blive bløde i knæene, fordi vi trods alt omringer Frederiksberg og overhaler Frederiksberg på alle leder og kanter. Det kunne vi overveje. Men at begynde at udvide til Københavns Amt og sådan noget – nej, så stopper den, så ender det med, at det er hele landet. Så kan de komme i fly fra Nordjylland og sidde i de her bestyrelser. Det går ikke.

Ligeledes har vi lagt vægt på, at der skulle udvikles og afklares klare retningslinier for, hvordan de her bestyrelser skal vælges, selvfølgelig med henblik på, at små grupper ikke kan gå hen og sætte sig på flertallet – I må undskylde, jeg må godt tage lidt af 2. runde, ikke?

Så har der været ført samtaler frem og tilbage. Vi har ganske vist langt fra været med i dem alle sammen, og jeg siger tak for det. Jeg har det indtryk, at nogle af dem, der har siddet og snakket meget sammen, føler sig voldsomt slidt, så man har måske et mere friskt syn, når man kun mødes færre gange.

Hvorom alting er, så ligger der nu et oplæg, og man kan se af det oplæg, at Socialdemokratiet, det er meget høfligt, har taget nogle af de ændringsforslag, som de har kendt fra Enhedslisten, ind og indarbejdet dem og tak for det. Hvad man ikke kan se, er, at de har taget endnu flere ind, fordi de står ikke i det ændringsforslag, jeg har lagt frem. Men det gør ikke noget. Der er kun ros for den lydhørhed for at finde frem til et ordentligt resultat.

Men der er altså nogle knaster, der er lidt krudt i stadig væk, tilbage.

Hvad angår selve KI, så er der ikke det store problem, bortset fra at i Socialdemokratiets forslag hedder det de sportsanlæg, som ligger i KUC. Altså vi har tilladt os at skrive de 3 sportshaller, for det er det, der er præcisionen. Det er Svanemøllehallen, det er Grøndalscentret, det er Nørrebrohallen, vi snakker om. Hvis man siger sportsanlæg, så kan man komme ud i en definitionsdiskussion: Jamen hvad mente de egentlig?

Jeg vil i hvert fald bare gerne have en tilbagemelding på, at det er korrekt opfattet, at det er de 3 sportshaller, vi snakker om, og ikke et medborgerhus, hvor der f.eks. spilles meget badminton. Den klarhed skal være til stede.

Hvad angår spørgsmålet om KUC har vi jo tidligere afgivet klart svar herinde og sagt, at KUC i den nuværende form ikke med vores stemmer ville eksistere efter den 1. januar 2002. Det stemte vi om for et lille års tid siden.

Der kan man så se et afsnit, der nu ligger, og der kan man tænke sit, altså især når man læser den sidste sætning om KUC: Ja ganske vist går de 3 sportshaller væk, men der åbnes mulighed for, at organisationen kan drive andre kulturinstitutioner.

Til det siger vi, at vi synes ikke lige det er tiden nu her at lave en knopskydning, når vi nu prøver at lave en koncentration af kræfterne og prøver at få de folk til at styre tingene, som man må formode, de bruger, har forstand på de ting, der skal styres.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Så derfor ønsker vi, som der står i vores ændringsforslag, det, der hedder etteren, at det, KUC omdannes til, er medborgerhusene og kulturhusene, og det er ikke alle de andre aktiviteter, undskyld mig udtrykket, altså cafeskibet »Liva« har ikke meget med Pilegården ude i Brønshøj at gøre. Det er en fuldkommen selvstændig aktivitet. Ligeledes Pumpehuset. Derfor er det nævnt specifikt som eksempler i vores forslag, og der siger vi, at den slags aktiviteter skal omdannes til selvejende institutioner og have en driftskontrakt direkte med Kultur- og Fritidsudvalget, i øvrigt det, som jeg mener, Thustrup Hansen gerne vil have med medborgerhusene også. Der er en skillelinie her. Men det er et ret afgørende spørgsmål for os.

Ydermere, og det er det sidste, jeg har tid til, konstaterer jeg, at 3, 4, 5 og 6 af vores forslag er indarbejdet.

Så kommer vi til 7'eren i forslaget, og det er meget forvirrende, for at sige det ligeud. Vi forstår ikke, hvad der står, vi kan ikke se, hvem der styrer hvad, og man har i hvert fald ikke skabt større sammenhæng, klarhed og ansvarsfordeling osv. Det er ikke opnået med dette forslag.

Vi har stillet et forslag 7, hvor jeg mener, vi er enige, og det er den med portalen, så man kan se, at det er vigtigt at få lavet en fælles indgang. Vi synes, det er fjollet allerede nu at sige, hvor og hvordan den skal styres, fordi der er meget forskellige forestillinger om, hvad portalen egentlig går ud på, også overdrevne forestillinger. Derfor lægger vi op til, at det skal afklares med den beslutning, vi skal tage forhåbentlig i oktober-november måned.

Samtidig har man i punkt 7 oprettet en samarbejdsenhed, og det var den, jeg prøvede at omtale, som man kan ikke finde ud af, hvad det er den skal gøre. Hvis jeg nu var perfid, hvad jeg jo ikke er, men hvis jeg var, så ville jeg sige, at det lød som en blanding af et af overborgmesterens kontorer, Wonderful Copenhagen, Copenhagen Capacity og så nogle erhvervsfolk og så et par kloge folk, der går på universitetet, der af uransagelige årsager skal sidde og beslutte om kommunens penge. Det er jo faktisk det, der står.

Samtidig står der i forslaget, at Kultur- og Fritidsudvalget alene træffer beslutning om overordnede fordelingsprincipper som f.eks. forholdet mellem uorganiseret og organiseret og prioritering af børn og unge.

Man kan, når man læser dette, få den helt forkerte opfattelse, at det ikke er ret meget. Disse overordnede beslutninger vil den kommende Borgerrepræsentation også blande sig voldsomt i, kan jeg sige. Det kan man lige så godt se i øjnene, og derfor er det ikke et modsætningsforhold, man skal bygge op, men et samarbejdsforhold ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jens Kjær Christensen har brugt taletiden for 2 runder nu.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, men det er så godt. Jeg ved, at folk gerne vil høre det til ende, så må jeg tage den tredje også ... (*Afbrydelse*). Jeg kan se, at Preben Møller er helt med på det.

Se 8'eren, vi har ændringsforslag. Hvis Borgerrepræsentationen allerede i dag ønsker, at der skal træffes beslutning om, hvor man placerer en udviklingsenhed, så må vi have et forslag, et modforslag til det der helt uklare. Så siger vi: Hvad er mere naturligt, end at man gør det i forvaltningen? En selvstændig enhed i forvaltningen bygger vi op, det har vi lagt op til os.

Det sidste er, at vi lægger op til et dialogforum mellem bestyrelsesmedlemmerne i de 2 nye selvejende organisationer og politikerne i Kultur- og Fritidsudvalget. Det er en fælles opgave, der skal løses her, det er ikke særinteresser, der skal hyppes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er næsten al taletiden brugt, der er 2 minutter tilbage af 3. runde.

Kaja Jacobsen (F): I SF har vi set frem til, at vi får en afgørelse i denne sag, den har ligget og lumret rigtig længe.

Så kan man sige: Se frem – ikke også. Det er også svært nogle gange at se frem til noget, som man ikke helt ved, hvad er, fordi sagen er jo, at der kan være tvivl om, hvordan afgørelsen i virkeligheden falder ud.

Det handler om, at partierne i Borgerrepræsentationen har strittet i alle mulige retninger, og det har faktisk været rigtig vanskeligt at få politikerne til at sætte sig ned og kompromisse sig ud af deres uenigheder. Der har simpelt hen ikke været landfast mellem politikerne, og ved de forsøg, der har været på at bygge broer, er broerne blevet sprængt i luften lige så hurtigt, som de er blevet bygget.

Når det er vigtigt alligevel, at vi får truffet en afgørelse i aften, så er det fordi hele fritidsområdet har været noget af et problembarn i de sidste mange år. De år, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen i hvert fald, har det været et meget stort problembarn på 2 måder i virkeligheden, fordi man har syntes, at der skete for lidt udvikling, for lidt tænkning på tværs. Vi har haft spørgsmålet om, hvordan vi kan få udnyttet vores faciliteter bedre, nogle meget indholdsmæssige politiske diskussioner, som man gerne ville finde en løsning på.

Så for det andet, fordi der simpelt hen har været så utrolig mange skandaler af vekslende omfang og størrelse.

Det er derfor vigtigt, ikke mindst af hensyn til de mange brugere, der er, og til de ansatte på området, til ildsjælene, at vi får truffet en beslutning i aften.

Vi er medforslagsstillere til det forslag, som er delt rundt. For os er de grundlæggende værdier i en organisation på fritidsområdet, at man har for det første brugerstyring og selvforvaltning, at brugerne er involveret på alle niveauer. For det andet, at man får en bedre sammenhæng og større overblik over faciliteterne og driften af dem i København. For det tredje, at vi får sat fokus på mere udvikling på tværs. Til dette skaber vi med det forslag, der er lagt frem, 2 nye selvejende organisationer, én for kultur- og medborgerhuse og én for idrætsdelen.

Der er en diskussion om det præcise indhold i begge disse organisationer. For idrætsdelen gælder det, at Jens Kjær Christensen stillede spørgsmålet, hvilke KUC-sportsdele der skulle over i denne organisation. Det skal selvfølgelig de 3 sportshaller. Det kan vi give en helt klar tilkendegivelse om.

Vi vil også gerne tilkendegive i forhold til indholdet på kulturdelen, på kulturmedborgerhusorganisationen, at det er SF's opfattelse, at man skal holde sig til sin kernekompetence, til københavnernes fritidsliv, deres lokalt forankrede kultur- og medborgerhuse, at man ikke her skal drive musik og teater.

Så skal jeg sige, at der er 2 ting mere. For det første får vi lagt nogle ret klare retningslinier op for, eller i hvert fald udgangspunkter for, hvordan de her organisationer skal styres, og hvad deres relationer skal være til kommunen. Det skal udmøntes alt sammen.

Men for det andet lægger man op til en samarbejds- og udviklingsorganisation. Det synes vi er en god idé, fordi vi synes, at samarbejdet og helhedstænkningen på tværs mangler.

I den udviklingsorganisation vil man også have det, der er blevet talt meget om, og jeg tror egentlig de fleste er enige i, nemlig at man skal have en portal for faciliteterne i København, en fælles portal, en samlet indgang, som er nem at komme til. Vi forestiller os en net-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

og computerbaseret portal, hvor man kan komme ind og se, hvad der er af ledige lokaler, hvornår, hvordan får jeg booket dem, den slags ting.

Det er vigtigt at huske, at det, der ligger her, er en grundskitse. Udmøntningen og detaljeringen af den vil komme til at foregå i Kultur- og Fritidsudvalget, og det glæder vi os meget til.

Så skal jeg sige, at den største del af den kritik, der kommer imod det her, kommer fra borgerlige partier, som siger, de ikke vil have nogen kultur- og medborgerhusorganisation for drift af disse aktiviteter.

Jeg har faktisk utrolig svært ved at forstå den kritik. Problemet med den er, at for idrætsdelen kan man acceptere, at man har en brugerstyret organisation – sådan forstår jeg det i hvert fald – som driver idrætsfaciliteter. Jeg kan simpelt hen ikke forstå stringensen i, at man ikke kan acceptere dette for kulturdelen. Vi kan ikke se sammenhængen imellem disse to synspunkter. Det eneste, som skal kunne forklare det, er, at man ... jeg forstår det faktisk ikke, jeg forstår simpelt hen ikke stringensen i den holdning.

Så vil jeg til sidst sige, at SF ikke har fået alt, hvad vi godt kunne tænke os, med det, der ligger. I udgangspunktet havde vi i virkeligheden ønsket en simplere model, en enklere model, hvor man lagde hele området sammen i én driftsorganisation, hvor man kunne have både udvikling, kultur og idræt. Det har ikke kunnet lade sig gøre, det er vi kede af. Men vi kan leve med det, der er lagt frem nu, og vi glæder os til at udmønte det.

Karin Storgaard (O): Denne sag har været lang tid undervejs. Det er som katten, der har gået omkring den varme grød. Der er ikke rigtig nogen, der har villet tage endelig stilling til det.

Vi har diskuteret det utallige gange i Kultur- og Fritidsudvalget, vi har sendt det videre til Økonomiudvalget, som har sendt det tilbage til Kultur- og Fritidsudvalget, som så igen har sendt det til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen for at finde nogle, der vil tage beslutning om denne sag.

Der har måske også i løbet af tiden været stor ståhej, kan man sige, for ingenting måske. Det, vi er kommet frem til i dag, føler jeg i hvert fald ikke er noget godt resultat.

Dansk Folkeparti mener, at det er under al kritik, at Borgerrepræsentationen skal hastebehandle denne sag umiddelbart inden sommerferien. Det ledende parti, det kære Socialdemokrati – hvis de lige ville høre engang – burde for længst have taget stilling til denne sag, som nu igen bliver udsat, fordi der er lagt op til, at der jo ikke skal ske noget, i hvert tilfælde ikke før den 1. oktober. Og tro mig, der sker heller ikke ret meget den 1. oktober. Det sker først efter den 20. november eller i hvert fald den 1. januar, når der er kommet nye mennesker og valget er overstået.

Så vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke vil finde sig i det rod, der har været her. Vi mener i øvrigt, at det, der er lagt op til, er nogle lapperier på det bestående. Jeg vil bare kort henviser til noget af det, der er fremgået af revisionsbemærkningen, som har været oppe flere gange også for et års tid siden ... jeg synes, der er særlig meget uro ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen det er der, det er fuldstændig rigtigt, Karin Storgaard. Kunne vi få dæmpet gemytterne en lille smule eller også lade tingene foregå uden for salen? Men selvfølgelig skal halvdelen jo være her for, at vi opfylder reglerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Karin Storgaard (O): Sagen har jo været drøftet utallige gange både i Kultur- og Fritidsudvalget og i KUC's bestyrelse, og man ved jo godt, at der er kommet ny ledelse, og der er kommet en ny formand, og det er jo sikkert udmærket. Men vi har stadig væk nogle hængepartier, hvor jeg lige skal komme ind på nogle af dem.

Der var det her med misbrug af kreditkort til taxaer. Der var mobiltelefoner, der blev brugt privat, og der var huslejekontrakter, som ikke blev rettet op. Selv om det var blevet besluttet år tilbage, så skete der bare ingenting. Der er i det hele taget udlejningen af lokaler og baner, og ingenting er blevet justeret. Faktisk er KUC vel noget kuk.

Jeg synes, at vi er gået for vidt. Vi kan ikke vedblivende have, at der har været det overforbrug. Vi kan ikke se, om det er ophørt, fordi der er stadig væk mange ting, som revisionsrapporten har peget på, og det har man så lovet, at det sker der ændringer på. Man er også begyndt at ændre nogle ting, og det er selvfølgelig også udmærket.

Alle ved jo også nok, at Dansk Folkeparti, det er i hvert fald ikke nogen hemmelighed fra vores side, ønsker at nedlægge KUC.

Så har vi jo fået et fint stykke papir, og Lars Engberg fra Socialdemokratiet har været heroppe og sige mange ord og måske også pæne ord. Der er i hvert fald ikke nogen, der kan blive sure over det, han sagde. Men hvis man lyttede lidt efter indholdet, så kunne man måske godt spekulere lidt over det. Der står jo forskellige sætninger her. Der står bl.a., at alle pengestrømme skal kunne dokumenteres. Selvfølgelig skal de da det. Det er de da vel også blevet tidligere. Altså det lyder lidt underligt, som om man pludselig er vågnet op og kommer i tanke om, jamen altså pengestrømme skal kunne dokumenteres.

Og så skal man i øvrigt fra forvaltningens side have adgang til alle sagspapirer. Der har været meget polemik om det her med sagspapirer, hvem der kunne få hvilke papirer og på hvilket tidspunkt man kunne få det. Indimellem må jeg sige, så tror jeg, man flytter aben lidt frem og tilbage, det har jeg også sagt i udvalget, fra den ene skulder til den anden og ligesom glemmer at samarbejde lidt. Jeg tror, hvis man havde samarbejdet lidt bedre, været lidt mere villig og ikke flyttet aben frem og tilbage, så kunne man måske også have fået de papirer, som man gerne ville have, noget før.

Socialdemokratiet taler også om at tænke kreativt, og tænk, når jeg hører det, så bliver jeg altså sådan lidt nervøs, fordi jeg synes, vi har haft mange dårlige eksempler med at tænke kreativt.

I øvrigt skal jeg da også gøre opmærksom på, når man tænker tilbage, så er der jo også noget om, at KUC skylder Københavns Kommune 3,3 mill. kr. i skatter og afgifter, og der har været noget med, at Københavns Kommune har betalt 600.000 kr. pr. år i 3 år til KUC. Det var så noget, der kom frem her for et halvt års tid siden, eller i hvert fald da man sidst debatterede det meget.

Til sidst vil jeg bare sige, som jeg næsten startede med, at Dansk Folkeparti synes, det er et dårligt forslag. Dansk Folkeparti ønsker, at KUC bliver nedlagt.

Bo Hindkjær Pedersen (V): I forlængelse af Karin Storgaards bemærkninger vil jeg sige, at punkt 1 i det forslag, der nu er delt rundt, kan vi selvfølgelig under ingen omstændigheder støtte.

Jeg kommer også med et ændringsforslag til det punkt, der hedder noget i retning af, at KUC ophører 1. januar 2002, idrætsaktiviteterne overgår til, ja, hvad det nu bliver, KI eller KIK eller hvad det nu kommer til at hedde. KFU laver nogle driftsaftaler med de resterende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

aktiviteter, og medborgerhuset kan indgå i en særlig organisation under kultur- og fritidsforvaltningen.

Men vi er selvfølgelig også for, som det er sagt så mange gange tidligere, at idrætten skal styrkes. Vi skulle også gerne have gjort mulighederne for at dyrke sport større, bl.a. med at få skolefodboldbanerne taget i brug. Vi skal selvfølgelig også prøve at få taget skolegymnastiksalene i brug, og vi skal have et bedre samarbejde med Vej & Park, så vi undgår 2, én slår græs, og en anden kridter op i henholdsvis den ene og den anden rækkefølge. Der skal selvfølgelig laves nogle helt klare retningslinier om, hvordan det skal køre.

Med hensyn til resten af de forslag, der står i det, der er delt rundt, så vil vi ikke støtte andre end punkt 2 med den begrundelse, at vi kun ønsker én organisation. Alle de steder, hvor der står begge eller de 2 eller et eller andet, vil vi ikke stemme for, fordi der skal kun være én. Derfor vil vi som konsekvens selvfølgelig aflevere en stemmeforklaring, når vi stemmer om de nye organisationsplaner.

Men vi vil selvfølgelig godt være med, når forslaget skal genbehandles. Efter at Kultur- og Fritidsudvalget har haft det til gennemarbejdning og kommer med nogle nye ideer, så vil vi selvfølgelig tage aktiv del i det. Men selvfølgelig, vores udgangspunkt i Venstre er, at idrætten helt klart skal styrkes på alle tænkelige måder.

Lars Rimfalk Jensen (B): Alle herinde var enige om, at der skulle ske noget nyt inden for idrætten og kulturen i København. Derfor er der selvfølgelig fra mange sider blevet arbejdet på, hvad der skulle ske med det gamle område, hvordan vi skulle forny det.

For Det Radikale Venstre har der været nogle principielle ting, som vi har ønsket. Det første punkt for os det er borgernes tilgang til at bruge de faciliteter, vi har i byen, det vil sige den fælles portal.

Jeg vil sige, at et spørgsmål om, at man kan henvende sig, og så kan man få at vide, hvor man kan leje et lokale, det er et spørgsmål om, at man kan henvende sig ét sted, så kan man få at vide, hvor der er en badmintonbane ledig.

Derfor er det et vigtigt argument, at alle faciliteter i København skal indgå i den fælles portal. Den fælles portal skal være et edb-styret organ, som simpelt hen skal sørge for, at alle, KI, KUC, nuværende FOS, Vej & Park, Ungdom og Uddannelse, alt hvad vi har af faciliteter skal simpelt hen være tilgængeligt for borgerne i denne by.

Det næste punkt, der har været vigtigt for os, er, at hvert enkelt hus, hver enkelt anlæg skal være selvforvaltet. Vi ønsker, at det skal være reelt nærdemokrati, at det skal være ude på de enkelte anlæg, på de enkelte huse, at tingene fungerer. Det skal være derude, hvor man ved, hvad det er der har interesse. Det skal være derude, hvor ildsjælene er til stede, at vi skal sørge for, at tingene kommer til at ske. Vi skal ikke have et politisk styret kultur- og fritidsliv i København. Vi skal sørge for, at der også bliver mulighed for, at det bliver ildsjælene, der deltager, og at de får indflydelse på, hvad der sker.

For Det Radikale Venstre har det også været vigtigt, at man prøver på ikke bare at lade tingene køre, som det hele tiden har kørt, men at der også bliver en fremtid, at der bliver nogle visioner. På den måde vil vi gerne have inddraget nogle mennesker, som har lidt større kompetence. Det er ikke, fordi vi siger, at de medlemmer, der sidder i Kultur- og Fritidsudvalget, ikke har forstand på tingene, men vi synes, det kan være rart, hvis vi også prøver at inddrage andre mennesker. Derfor er forslaget, at vi skal lave en udviklingsenhed, der består af personer med særlig faglig indsigt og/eller interesse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

For Det Radikale Venstre har også været vigtigt, at der bliver lavet en fælles kultur-, fritidsprofil for København, at vi prøver på at arbejde på tværs. Derfor er det vigtigt, at udviklingsenheden bliver reelt dér, hvor der kan tænkes visioner, og hvor der kan træffes selvstændige, kompetente beslutninger.

Vi ønsker, at der skal være et meget klart skel, sådan at vi ikke skal have et Kultur- og Fritidsudvalg til at være en slags overdommer. Når der bliver truffet beslutninger i udviklingsenheden, så er det der, det foregår.

For Det Radikale Venstre har det også været vigtigt, at vi har åbenhed, vi har gennemsigtighed. Og når Dansk Folkeparti siger, jamen der skal også være pengestrøm, selvfølgelig skal der være det, ja, men det har været vigtigt for os, at det bliver skrevet ind, både med hensyn til åbenhed, med hensyn til budgetter, med hensyn til regnskab, med hensyn til handlingsplaner.

For Det Radikale Venstre er det også vigtigt, at det er de steder, hvor der sker noget, vi giver penge. Steder, som bare er groet til med mos, skal ikke tilskrives ekstra penge. Vi vil gerne have, det bliver et aktivt idræts- og kulturliv, vi får i København, hvor de, der virkelig gør noget for sagen, også får mulighed for at blive hjulpet til at kunne være med til at fremme visionerne for Københavns kultur og idræt.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det er en meget svær aften, fordi man hele tiden er blevet bombet af forskellige ændringsforslag fra både Socialdemokratiet, SF og De Radikale.

Men jeg kan kun sige heroppefra, at det, som CD vil støtte, og som er vores mærkesag i første omgang her i København, som vi synes er utrolig vigtigt, er idrætten, at idrætten skal styrkes. Den halter meget langt bagud i forhold til mange andre storbyer i Europa.

Derfor kan jeg på vegne af CD kun stemme for punkt 2 og punkt 6, idet jeg selvfølgelig klart går ind for, at der skal være gennemsækelighed, og at det hele skal høre under forvaltningsloven, og at offentlighedsloven skal gælde.

Men når De Radikales ordfører heroppe siger, at der skal være åbenhed omkring pengestrømme osv. inden for de her eventuelt kommende organisationer, så skulle jeg hilse og sige, ja, det ved vi, og det er faktisk noget, der altid har været nedfældet omkring KUC og i forholdet til Kultur- og Fritidsudvalget og forvaltningen. Men det er en kendsgerning, at KUC ikke har levet op til deres ansvar gennem flere år. Derfor er det vigtigt for CD nu at stå sammen med de borgerlige partier for at forsøge på at ændre den gamle københavnske struktur på kulturområdet.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, hvilken organisationsform vi skal have inden for kulturområdet og især ikke inden for de forskellige KUC-bygninger. Det er noget, som vi må drøfte senere hen. Men det lyder, som om det oplæg, som socialdemokraterne, SF og De Radikale er kommet med, faktisk er det samme som at sige, at det er Rødhætte, der møder ulven, men at ulven har taget en forklædning på, og når han egentlig tager tøjet af, ja, så er det den samme ulv.

Det vil CD ikke være med til. Vi kræver, at der kommer nogle bredere politiske drøftelser omkring den egentlige struktur. Det er også det, dette forslag egentlig lægger op til, at vi fremover skal drøfte, hvordan opdelingen af kulturen og idrætten skal føres ud i livet.

Men kort sagt, så kan vi kun støtte punkt 2 og punkt 6 i forhold til det, som er lagt frem fra de forskellige partier her.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere i denne runde; vi går videre til næste runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Nu har både Venstres ordfører og jeg selv haft lejlighed til at studere det, der er kommet fra Lars Engberg. For at præcisere vil jeg sige, at de 2 partiers fælles holdning er, at det, der hedder nul, der sker en omorganisering af det nuværende KI og KUC med start 1. januar år 2002, vil vi, hvis det kommer på som særskilt afstemningspunkt, stemme for.

Vi vil også stemme for punkt 2, KI omdannes til en ny selvejende brugerstyret organisation, f.eks. med navnet Idræt København. Organisationen får ansvar for drift af de faciliteter, som i dag hører under KI, samt de sportsanlæg, som i dag er placeret under KUC.

Så vil vi stille et ændringsforslag til punkt 1, og det, jeg siger nu, er et fællesforslag fra V og K, og det er lidt yderligere bearbejdet, så det erstatter det, som Bo Hindkjær fremsatte før. Det for nemheds skyld, at jeg tager det nu her, så Bo ikke også skal herop. Det kommer til at hedde:

»KUC nedlægges pr. 1. januar 2002. Medborgerhusene lægges ind under kultur- og fritidsforvaltningen i en særlig organisation. KUC's kulturelle institutioner får status af selvejende brugerstyrede kommunale organisationer med driftsoverenskomst med kultur- og fritidsforvaltningen. KUC's idrætsfaciliteter overdrages til KI.«

Jeg har for nemheds skyld sagt KI, men altså får det et andet navn, så er det så det andet navn.

Det er et fælles forslag fra Venstre og Konservative, et ændringsforslag til det, der hedder 1.

Vi vil stemme imod alle de øvrige forslag, fordi der indgår, at der eksisterer 2 organisationer i alle forslagene. Det er netop det, vi er modstandere af. Vi er fremme nu ved det afgørende, mener vi, at få KUC med de årelange skandaler nedlagt. Derfor vil vi stemme imod de andre forslag.

Vi har meget sympati for det, der står under punkt 6, det skal dog siges:

»Der skal i de nye organisationer skabes åbenhed og gennemsækelighed. Forvaltningslov og offentlighedslov skal gælde. Der skal være klare og tydelige budgetter og regnskaber, og pengestrømme skal kunne dokumenteres. Varetagelsen af kommunens tilsynsforpligtelse skal klart defineres, herunder at Kultur- og Fritidsudvalget og forvaltningen har adgang til alle sagspapirer.«

Det er knippelgodt alt sammen. Det eneste problem er »Der skal i de nye organisationer«, fordi heri ligger altså også, at KUC skal videreføres.

Men alt det andet, der står der, er jo en erkendelse fra Socialdemokratiets side af, hvad det er der har været galt med KUC: At vi ikke har fået lov til fra kultur- og fritidsforvaltningens side at få adgang til de oplysninger, vi skulle have omkring økonomien og andre sager. Det står der nu her i punkt 6, at det skal vi fremover, og det er knippelgodt. Budgetter og regnskaber skal være klare og tydelige. Også knippelgodt. Dokumenterede pengestrømme – jamen herregud, det er jo det, vi har været fortalere for så mange gange. Der er kun lige dette ene problem tilbage, at KUC består, og det ligger i ordene »Der skal i de nye organisationer«.

Så bortset fra det, som jeg vil sige er brandærgerligt, bliver vi altså nødt til at stemme alle de gode intentioner, der ligger i punkt 6, ned med den forklaring, jeg her har givet.

Så der er altså 2 punkter, hvor vi kan støtte Socialdemokratiets forslag. Det er det, der hedder punkt 0 og punkt 2. Vi er kommet med ændringsforslag til punkt 1. Falder det, så vil vi stemme imod 1, og vi vil også stemme imod de andre punkter, hvordan nu afstemningen kommer til at foregå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Forhandlingerne om denne sag er afsluttet. Vi skal lige have et par minutters ro til at taste afstemningstemaer og rækkefølge ind. Det beder jeg lige om forståelse for.

Mødet suspenderedes kl. 21.20

Mødet genoptoges kl. 21.27

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er vi ved at være klar. Tiden har været brugt til at indtaste afstemningsrækkefølgen i systemet. Der bliver formentlig 15 afstemninger baseret på ændringsforslag til ændringsforslag eller underændringsforslag.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 47 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte O.

Venstre og Det Konservative Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"KUC nedlægges. Medborgerhusene lægges ind under Kultur- og Fritidsudvalget i en særlig organisation. KUC's kulturelle institutioner får status af selvejende brugerstyrede kommunale institutioner med driftsoverenskomst med Kultur- og Fritidsudvalget. KUC's idrætsfaciliteter overdrages til KI."

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 20.

For stemte V, O, C, L, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte A, F, Ø, B, P og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillet ændringsforslag om, at der sker en omorganisering af det nuværende KI og KUC med start fra 1. januar 2002, blev godkendt med 47 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte O.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"KUC omdannes til en ny selvejende brugerstyret organisation f. eks. med navnet Kultur København. Organisationen får ansvaret for driften af medborger- og kulturhuse, som i dag hører under KUC, samt de tilbageførte medborger- og kul-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

turhuse fra bydelsforsøget. Der åbnes mulighed for, at organisationen kan drive andre kulturinstitutioner.

Enhedslisten stillede følgende underændringsforslag til 1. punktum i ændringsforslaget:

”KUC omdannes til en ny selvejende brugerstyret organisation med navnet (???). Organisationen får ansvaret for driften af medborgerhuse/kulturhuse, som i dag hører under KUC samt de tilbageførte medborgerhuse/kulturhuse fra bydelsforsøget.”

Underændringsforslaget blev godkendt med 33 stemmer imod 19.

For stemte A, F, Ø, B, P, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Enhedslisten stillede endvidere følgende underændringsforslag til 2. punktum i ændringsforslaget:

”Aktivitetssteder som eksempelvis Pumpehuset og Liva omdannes til selvejende brugerstyrede institutioner med driftskontrakt med Kultur- og Fritidsudvalget.”

Underændringsforslaget blev godkendt med 30 stemmer imod 22.

For stemte V, Ø, O, C, B, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, F og P.

Hermed var der gjort op med 1. punktum i ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Socialistisk Folkeparti er som udgangspunkt positiv over for Enhedslistens underændringsforslag til 2. punktum i ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, men mener, at dette spørgsmål skal afklares i forbindelse med den endelige beslutning om organiseringen.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede herefter følgende ændringsforslag:

”KI omdannes til en ny selvejende brugerstyret organisation f.eks. med navnet Idræt København. Organisationen får ansvar for driften af de faciliteter, som i dag hører under KI, samt de sportsanlæg, som i dag er placeret under KUC. ”

Ændringsforslaget blev godkendt med 52 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede endvidere følgende ændringsforslag:

”De to organisationer indgår driftskontrakter med Kultur- og Fritidsudvalget. I disse kontrakter specificeres ansvarsfordeling mellem de selvejende organisationer og Københavns Kommune, herunder at Kultur- og Fritidsudvalget, efter indstilling fra bestyrelsen i de to organisationer, vedtager overordnet budget, godkender regnskab samt godkender målsætningerne for områderne.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 33 stemmer imod 19.

For stemte A, F, Ø, B, P, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede derpå følgende ændringsforslag:

”Bestyrelsen for de to selvejende organisationer består af brugere og ansatte, der vælges på repræsentantskabs - /valgmøde. For brugerne kræves folkeregisteradresse i Københavns Kommune for at kunne blive valgt til bestyrelsen. Der skal udarbejdes klare retningslinier for valg til bestyrelserne med henblik på at sikre reelt demokrati.

Valgreglerne skal specificeres i de nye vedtægter for de to organisationer. Derudover styrer brugerne den daglige drift af de lokale faciliteter via lokale bestyrelser, hvortil valgbestemmelserne ligeledes skal formuleres klart og demokratisk.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 33 stemmer imod 19.

For stemte A, F, Ø, B, P, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede endvidere følgende ændringsforslag:

”Der etableres driftsaftale mellem det enkelte hus/anlæg og de to organisationer, hvoraf bl.a. fremgår bestemmelser vedr. årsregnskab, budget, besluttede handleplaner for aktiviteterne og evaluering af disse handleplaner.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 33 stemmer imod 19.

For stemte A, F, Ø, B, P, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede dernæst følgende ændringsforslag:

”Der skal i de nye organisationer skabes åbenhed og gennemsækelighed. Forvaltningsloven og Offentlighedsloven skal gælde. Budgetterne og regnskaberne skal være klare og tydelige. Alle pengestrømme skal dokumenteres. Varetagelsen af kommunes tilsynsfor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

pligtelse skal klart defineres, herunder at Kultur- og Fritidsudvalget og forvaltningen har adgang til alle sagspapirer. ”

Ændringsforslaget blev godkendt med 34 stemmer imod 18.

For stemte A, F, Ø, B, P, L, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C og Lubna Elahi (UP).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre havde stillet følgende ændringsforslag:

”Der oprettes en samarbejdsenhed mellem de to selvejende organisationer og folkeoplysningsudvalget. Denne enhed skal have ansvaret for fælles udviklingsopgaver på området samt for en portal for alle fritidsfaciliteter i kommunen. De fælles udviklingsopgaver kan f. eks. være partnerskabsaftaler, sponsoraftaler, udbygning og nyanlæg. Portalen skal sikre en lettere og mere åben adgang til og bedre udnyttelse af byens faciliteter. Dette indebærer, at de nuværende faciliteter under KI, KUC, FOS, Vej og Park og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen indgår i den fælles portal med udgangspunkt i en overordnet fordeling. Kultur- og Fritidsudvalget træffer alene beslutning om overordnede politiske fordelingsprincipper, f. eks. om vægtningen mellem uorganiserede og organiserede og prioritering af børn og unge.”

Enhedslisten stillede følgende underændringsforslag til ændringsforslaget:

”Der etableres en fælles portal for alle fritidsfaciliteter, således at der sikres en lettere og åben adgang til og bedre udnyttelse af byens faciliteter. Dette indebærer, at nuværende faciliteter i KI, KUC, FOU, Vej- og Park og U&U indgår i den fælles portal. Hvor og hvordan portalen skal forandres og styres skal afklares inden omorganiseringen endeligt besluttet.”

Underændringsforslaget blev godkendt med 33 stemmer imod 19.

For stemte A, F, Ø, B, P, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Enhedslisten stillede endvidere følgende underændringsforslag til ændringsforslaget:

”Der etableres en selvstændig udviklingsenhed i Kultur- og Fritidsforvaltningen, som i tæt samarbejde med de to selvejende organisationer og Kultur- og Fritidsudvalget skal have som opgave at udvikle aktiviteterne på kultur- og idrætsområdet.”

Underændringsforslaget blev forkastet med 44 stemmer imod 8.

For stemte Ø og L.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev den resterende del af ændringsforslaget forkastet med 27 stemmer imod 25.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

For stemte A, F, B, P og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, Ø, O, C, L, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillet ændringsforslag, der var sålydende:

”Til den fælles samarbejdsenhed vælges en bestyrelse. Denne består af personer med særlig faglig indsigt og/eller interesse, dog ikke repræsentanter for de politiske partier. De nærmere regler for valg til bestyrelsen fastsættes i vedtægterne for samarbejdsenheden.”

var bortfaldet som følge af forkastelsen af ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre vedrørende oprettelse af samarbejdsenheden.

Et af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at der, for at sikre et frugtbart samarbejde, etableres et fast dialogforum med bestyrelserne fra de to selvejende organisationer og Kultur- og Fritidsudvalget, blev forkastet med 36 stemmer imod 16.

For stemte F med undtagelse af 1 medlem (Jens Johansen), Ø, B og L.

Imod stemte A, V, 1 medlem af F (Jens Johansen), O, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

”Kultur- og Fritidsforvaltningen pålægges i samarbejde med KI og KUC, inden 1. oktober 2001, at fremkomme med forslag til omorganisering af det nuværende KI og KUC, der respekterer ovennævnte punkter (= de tidligere godkendte ændringsforslag og underændringsforslag), samt fremkomme med en plan for iværksættelsen af forslaget.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 46 stemmer imod 5.

For stemte A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte O.

Endelig blev indstillingens 3. at godkendt med 52 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Dansk Folkeparti stemmer imod forslaget, idet vi under ingen omstændigheder kan acceptere, at KUC kommer til at fortsætte. Det er usund organisation, som ikke kan helbredes. I stedet bør man starte helt forfra og bygge videre på først og fremmest idrætten. Det er i øvrigt kritisabelt, at man forventer, at Borgerrepræsentationen på det sidste møde inden sommeren og uden ordentlige forhandlinger med alle partier, kan træffe så afgørende beslutninger. Det er gang på gang – og-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

så i den seneste revisionsrapport – konstateret, at KUC er præget af rod og overforbrug. Derfor er der brug for en oprydning, som kun en lukning af KUC kan sikre. Afstemningsresultatet viser med al ønskelig tydelighed, at sagen var dårlig forberedt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi vil sikre, at det bliver skrevet igennem, så det klart fremgår, hvad der er vedtaget. Der vil blive lavet et samlet papir, der beskriver, hvad der er vedtaget i denne sag, måske allerede i aften.

=====

39) BR 272/01. Betonrenovering i Sundby Idrætspark

Indstilling om anlægsbevilling på 1,0 mill. kr. til betonrenovering af Sundby Idrætspark – hal 2, Englandsvej 61, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje). (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

40) BR 252/01. Nybyggeri i Dannebrogsgade

Indstilling om tillægsbevilling på 1.815.000 kr. til gennemførelse af nybyggeri af fritidshjem i Dannebrogsgade 49. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

41) BR 278/01. Fritidsklubsatellit i Vanløse Idrætsforening

Indstilling om kapitalbevilling på 1.446.000 kr. til indretning af 35 fritidsklubpladser i lokaler i Vanløse Idrætsforening som satellit til den integrerede institutionen Lønstrupgård, Klitmøllervej 8, samt at deponeringsreglen fraviges subsidiært, at deponeringen tilbagebetales, såfremt KI overgår til kommunal ejendom. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil gerne stille forslag om, at deponeringsreglen fraviges, eller at deponeringen tilbagebetales, såfremt KI overgår til kommunal ejendom. Det sidste er jo nok ikke tilfældet nu.

Jeg vil nævne, at det er vedtaget enstemmigt i udvalget.

Et af Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at deponeringsreglen fraviges subsidiært, at deponeringen tilbagebetales, såfremt KI overgår til kommunal ejendom, blev forkastet med 32 stemmer imod 16.

For stemte F, Ø, L, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, V, O, C, B og D.

Herefter blev indstillingen godkendt uden afstemning.

=====

42) BR 260/01. Bufferpulje: Specialundervisning i folkeskolen

Indstilling om, at der til dækning af merudgifter til specialundervisning i folkeskolen frigøres 1,9 mill. kr. fra bufferpuljen.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Bente Frost (V): Sagen er en lille smule speget, fordi der ligesom er gået lidt politik i det. Det var det egentlig ikke meningen, at der skulle.

Spørgsmålet opstod en dag i en diskussion i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, hvor udvalget blev oplyst af forvaltningen om, at det var lidt ærgerligt, eller det var lidt forkert måske, at man ikke fik fuld dækning i demografimodellen for udgifter til specialundervisning i folkeskolen, fordi antallet af elever, der skulle omfattes og visiteres til specialundervisning i folkeskolen, var kraftigt stigende.

Det ønskede jeg så at få undersøgt i Økonomiudvalget eller Økonomiafdelingen for at få dem til at ændre deres indstilling i det kommende budgetår, fordi udgifterne til dette område er meget tyngende i U&U-udvalget. Og når nu antallet af disse børn stiger kraftigere, end det normale børnetal stiger, så var det rimeligt, at man fik godtgjort de stigende udgifter, når man beregnede de forskellige demografimodeller i forbindelse med budgettet.

Jeg kan ikke støtte det af Per Bregengaard stillede forslag.

Borgmester **Per Bregengaard:** Jeg mener, at det, vi vedtog i udvalget, var, at vi skulle rette henvendelse til Økonomiudvalget med henblik på dækning af merudgiften. Det er i hvert fald det, der står i det af Bente Frost stillede forslag. Men det er der så lidt uenighed om tolkningen af.

Til gengæld er der ingen tvivl om, hvad der sker med den vedtagelse, Økonomiudvalget lavede i tirsdags, hvor merudgiften foreslås dækket af kontoen til uforudsete udgifter. Så det er i hvert fald vedtaget i Økonomiudvalget.

Jeg anbefaler, at man følger Økonomiudvalgets beslutning.

Louise Frevert (O): Ja, nu ser det ud, som om der ikke er så meget mere at sige om denne sag. For jeg mener også, at det er fuldstændig uhørt, at man skal gå hen og tage penge af bufferpuljen. Fordi bufferpuljen er jo en pulje, man har oprettet – meget mod Dansk Folkepartis vilje, det skal jeg ikke lægge skjul på – til at dække uforudsete udgifter. Det her man kan jo overhovedet ikke sige er en uforudset udgift, eftersom man har vidst det her igennem lang, lang tid. Man ved også, at der kommer flere og flere børn, der kræver specialundervisning.

Så jeg synes, at man skulle gemme pengene i bufferpuljen til netop uforudsete udgifter, så man ikke skulle bruge dem til noget, man faktisk har været klar over, at der ville være brug for, igennem lang tid.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Ønskes der afstemning? (*Ophold*). Det gør der ikke. Indstillingen er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

tiltrådt ... (*Afbrydelser*). Vi skal stemme om dagsordenens punkt 43, bufferpulje til specialundervisning i folkeskolen, og det, vi skal stemme om, er Enhedslistens ændringsforslag.

Et af Enhedslisten i Økonomiudvalget stillet ændringsforslag, der var sålydende:

"Merudgiften foreslås dækket af kontoen til uforudsete udgifter.

Økonomiforvaltningen pålægges at optage forhandlinger med Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget med henblik på i fremtiden at korrigere demografimodellen, således at den tager højde for den særlige vækst i antallet af handicappede børn."

blev forkastet med 26 stemmer imod 25.

For stemte F, Ø, O, B, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, V, C og P.

Mødet suspenderedes kl. 22.02

Mødet genoptoges kl. 22.10

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi genoptager mødet. Med den afstemning, vi allerede har foretaget, har vi truffet en beslutning om, at der ikke er givet nogen bevilling. Hvis man ønsker det – men det skal der være enighed om – kan Borgerrepræsentationen sætte til afstemning, at vi så tager pengene fra bufferpuljen, altså det oprindelige forslag fra udvalget. Men det skal der være enighed om, at vi kan stemme om. Er der enighed om, at det stemmer vi om? (*Tilråb*). Jamen så er der ikke enighed. Så kommer den tilbage til Økonomiudvalget ... (*Kort pause*). Er der enighed om, at vi tager pengene fra bufferpuljen? (*Ophold*). Det er hermed besluttet.

Herefter blev Uddannelses- og Ungdomsforvaltningens indstilling godkendt uden afstemning.

43) BR 294/01. Udbygning af Kirkebjerg Skole

Indstilling om, at redegørelsen vedrørende merudgifter i forbindelse med vanskelige funderingsforhold og oprensning af forurenede jord ved 1. etape af udbygningen på Kirkebjerg Skole tages til efterretning, samt at det samlede anlægsbudget for helhedsplanen på Kirkebjerg Skole på den baggrund forhøjes med 3.300.000 kr.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

44) BR 250/01. Ombygning af afdeling på Skolen i Charlotttegården

Indstilling om kapitalbevilling på 498.000 kr. til ombygning af undervisningslokaler i en afdeling på Skolen i Charlotttegården (pilotprojekt).

Økonomiudvalget henholder sig til Borgerrepræsentationens enstemmige vedtagelse af 7/12-2000 (Sag 540/2000), hvor det blev besluttet, at Borgerrepræsentationen er indforstået med, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget bevilges et 1-årigt lån på op til 20,7 mill. kr. i slutningen af 2001 til finansiering af anlægsprojekter til gavn for børn og unge med behov for vidtgående specialundervisning, såfremt dette skulle vise sig nødvendigt."

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

45) BR 261/01. Tilbagemelding vedrørende valg af morgenordning

Indstilling om, at morgenordningen bevares på de enkelte fritidshjem, og at de 8 morgenlukkede fritidshjem genåbnes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget) (Standsningsret)

Bente Frost (V): For snart meget længe siden blev der indgået et forlig i Uddannelses- og Ungdomsudvalget om, at man skulle prøve at få overført morgenåbningen på fritidshjemmene fra fritidshjemmene og til skolerne.

Det blev gennemført på 8 skoler, og vi havde en stor besparelse på vores budget, som vi så brugte til noget andet og vi har skudt hen senere på året, fordi så viste det sig jo altså, at Socialdemokraterne sprang fra forliget og indgik en budgetaftale, eller hvad det nu hedder, med venstrefløjen med det resultat, at så skulle vi ud og finde de penge, som vi én gang havde sparet på morgenåbningen.

Det er jo utrolig bittert. Nu har vi sendt det til høring hos alle institutioner, også de institutioner, hvor vi havde lukket morgenåbningen, fordi disse institutioner lå på skolerne. Alle har svaret, at de ønsker fortsat morgenåbning, og det har man så vedtaget i Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Det synes jeg jo er meget smart, fordi samtidig begynder alle protesterne at komme fra nøjagtig de samme forældre, som har skrevet under på, at deres børn skal have morgenmad i det enkelte fritidshjem, hvad enten der er ét eller 10 børn, der skal have morgenmad. De forældre brokker sig nu over, at vi skærer i undervisningstimerne.

Det er også en meget alvorlig sag, at man må reducere i timetallet for børnene, altså i lærertimetallet til de enkelte klasser. Det er en situation, som vi i Venstre i hvert fald er meget betænkelige ved. Det er en serviceforringelse, men vi synes, vi skulle have stået fast på den og så fastholdt kvaliteten i undervisningen.

De samme forligspartnere har altså også moret sig med at sætte penge af til samtækningsforsøg og uddannelse med de forskellige pædagoger og lærere, der skal ind i samtækning mellem skole og fritidshjem, med det resultat, at vi faktisk har forringet timetallet for lærerne til undervisning med den største forringelse, der er sket igennem utroligt mange år. Det er selvfølgelig noget, der vækker uro hos forældre og ikke mindst hos lærere.

Jeg synes, det er en dårlig ting, at man sparer på timerne til undervisning. Det er en meget væsentlig ting for vores børn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Karen Hækkerup (A): I Socialdemokratiet synes vi egentlig fortsat, at ideen om at samordne morgenåbning er god idé, som der er rigtig mange fornuftige tanker i. Men vi må samtidig konstatere, at der ikke er ret mange ud over os, som synes, at ideen er så fremragende. Alle de høringssvar, som vi har fået, siger, at man ønsker at bibeholde morgenåbningen på samtlige fritidshjem. Vi synes egentlig, det er ærgerligt. Vi synes, det er ærgerligt, at der ikke er nogen, der hellere vil bruge penge på et øget samarbejde mellem lærere og pædagoger og dermed opkvalificere indskolingen. Men vi vil gerne påberåbe os ret til at forholde os til virkeligheden. Og virkeligheden siger altså, at man ønsker at fortsætte den morgenåbningsordning, som allerede finder sted.

Så hvorom alting er, så har vi sat samtænkningen i gang nu. Det er vores håb, at man over en årrække, når samarbejdet mellem skole og fritidshjem for alvor kommer i sving, ude lokalt vil begynde at snakke om: Kunne vi måske ikke samordne det her, og så kunne vi anvende ressourcerne på en anderledes måde?

Det øjeblik, det sker, at der er nogle, der retter henvendelse til os og siger, at de har fået en god idé, og det vil de gerne have støtte til, så vil vi gerne love, at så er vi der, så vil vi meget gerne bakke op om, at man kan finde en model for at samordne morgenåbningen, selvfølgelig sådan, at alle børn stadig skal have mulighed for at blive passet om morgenen, men alle fritidshjem behøver selvfølgelig ikke at holde åbent.

Men som bjørnene gør det, så vil vi nu gå i hi, og til gengæld lover vi at vågne op flaks og med det samme og støtte op, lige så snart der er nogle, der ytrer ønske om, at de kunne tænke sig at ændre den morgenåbningsordning, som vi allerede har nu. Men indtil videre lader vi sagen hvile.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Høringssvarene var entydige, som de har været så mange gange før. Alle fritidshjem og skoler ønsker morgenåbningen bevaret som hidtil, og de 8 morgenlukkede fritidshjem ønsker at blive genåbnet.

Det var for SF ikke nogen overraskelse, men det var da stadig væk en glæde og en cementering af det, som vi synes har været en af de bedste sejre, der har været herinde i denne periode.

Argumenterne for bevarelse af den hidtidige åbning var heller ikke overraskende eller nye, men i vores øjne ligeledes velkendte og vægtige. Den eksisterende ordning er nemlig god, den er meget bedre end det, der alternativt blev foreslået.

Vi får ikke nogen børnestafetter mellem institutioner og unødige skift. Vi har i forvejen fritidshjem, som har kapacitet til at byde børnene velkommen på en ordentlig måde og få en hyggelig, god og tryk start på dagen, som også høringssvarene viser, med kendte voksne. Det er praktisk for forældrene, man afleverer, og man kan give nogle besked.

I det hele taget får man med denne ordning en, der er god for børnene, for forældrene og for pædagogerne, idet man også med morgenåbningen har bevaret det, som også var så væsentligt i forhold til konflikten, en stillingsstruktur, som garanterer fuldtidsstillinger, og som dermed betyder bevarelsen af det, som er et godt servicetilbud i Københavns Kommune, fritidshjemmene.

Vi kvitterer over for Socialdemokratiet for at stå ved det, som var i forliget. De ærgrer sig, siger de. De havde et ønske om at effektivisere et servicetilbud. Så kan man jo passende filosofere lidt over, hvad »effektivisere« i denne forbindelse måske var.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Men vi håber da, at der vil være en vis form for præcedens i forhold til at anerkende høringssvar og lytte på sigt også. Vi har jo haft andre sager omkring fritidshjem og KKFO'er, hvor også et massivt flertal af høringssvar tilkendegav, at det heller ikke ligefrem var den vej, man ønskede at gå.

Det er ikke, fordi ændringer er os fremmede, men vi har også bare hele tiden sagt, at skal man ændre noget i de eksisterende strukturer, så skal der gives tid, og så er det ikke noget, der skal hastes igennem i forbindelse med et budget og slet ikke i forbindelse med besparelser.

Venstre gør igen brug af nogle sejlivede myter: En kæmpebesparelse. Altså det var ikke engang 1 million, vi fik på det tidspunkt.

Jeg kan ikke nikke genkendende til brok fra forældre. Det må være, det er nok heller ikke overraskende, forskellige forældre, vi hører fra i Venstre og SF. De forældre, som jeg hører fra, og med det kendskab, jeg har til fritidshjemmene, er man glade og positive over den udvikling, som man nu går i møde.

Jeg synes også, at Venstre blander det budget, som morgenlukningen var en del af, og så det budget, vi nu ser, sammen. Det er rigtigt, at vi i U&U står over for vel det hidtil værste budget i hvert fald i denne periode, men Venstre har jo da en stor del af ansvaret for den ramme, der er tildelt U&U, så i mine ører er det en anelse hyklerisk at fritage sig for ansvaret for de økonomiske forhold, som bliver budt Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Nu tager vi denne her runde en gang til med morgenlukning. Socialdemokratiet siger, at de går i hi. Vi vil tværtimod love, at vi bliver ved med at være vågne, fordi også efter valget vil vi stå ved, hvad vi har ment om morgenlukning/-åbning hele tiden. Vi vil også fortsætte vores kamp for, at vi ikke skal have KKFO'er i København, men frie fritidshjem.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt sige, at jeg synes, vi har nogle gode fritidshjem, og det er en kvalitet, at man holder morgenåbent på de fritidshjem, hvor børnene hører til.

Der blev ved budgetspillet udvikling skabt muligheder for at lave en fin indskolingsordning samtænkt med fritidshjemmene. Det er det, som vi håber kommer rigtig godt i værk her de næste 2 år.

Der er ressourcer på dette område, og det er så Bente Frosts vurdering, at indskolingen er for luksuriøs. Men hvis man ser på, hvad der egentlig udløste det luksuriøse, var det jo nok så meget forslag, som Bente Frost var bannerfører for, nemlig at der skulle udvides undervisningstiden i børnehaveklassen med 5 timer, og i 1. og 2. klasse med 2 timer, så de små børn gik i skole 25 timer om ugen. Det var det, der ligesom var budgetudvidelsen i forhold til tidligere. Jeg vil sige, at det forslag ikke var lige min kop te, da jeg mente, at fordelingen af skole og fritid var rimelig for de små.

Nu har vi den situation med 25 undervisningstimer kombineret med fritid. Så tror jeg, vi har en god ordning på området.

Men jeg vil nok sige, at hvis man ser på tidligere budgetter, så ligger udvidelsen i timetallet, selv om jeg udmærket ved, at det, som var Bente Frosts politik, var, at udvidelsen skulle betales af markante forringelser på fritidshjemsområdet. Det er ikke, fordi jeg mener, at vi herinde skal varetage specielt pædagogernes interesser med fuldtidsstillinger, men det er min opfattelse, at fuldtidsstillinger er utrolig vigtige, hvis man vil fastholde et personale på området. Det er ikke attraktive stillinger at have stillingen om eftermiddagen, og så, når der er skoleferie, hedder det ellers så meget arbejde som muligt for at tjene op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Det betyder, da der ikke er arbejdsløshed på pædagogområdet, snarere tværtimod, at vi vil få et gennemtræk på fritidshjemmene. Det vil ødelægge kvaliteten. Så vi havde altså bombet det der område grundigt tilbage, generelt fået dårligere kvalitet i børnenes fritidshjem og løsningen af de opgaver, fritidshjemmene skal varetage.

I stedet for har vi fået noget, hvor man kan sige, at for første gang, jeg tror i hele landet, er et spørgsmål om at samtænke skole og fritid og få et samarbejde op at stå ikke begrundet i nedskæringer, her er faktisk ført ressourcer til området. Det giver København en position, hvor vi kan blive et flagskib inden for udviklingen af dette område.

Louise Frevert (O): Karen Hækkerup brugte udtrykket, at Socialdemokraterne var gået i hi. Jeg vil nærmere sige, at de har stukket hovedet i busken endnu en gang. For jeg synes, det er meget, meget svært at lave et rimeligt samarbejde med Socialdemokraterne, når de springer fra deres aftaler.

Jeg vil bare sige, at det, der har været positivt i dette samarbejde, er, at der er blevet gennemført de såkaldte bevægelsestimer med de 25 timer. Det kan vi så være enige eller uenige i, men jeg synes, det er rigtig, rigtig godt, at det er børnehaveklassen og 1. og 2. klasse, der har fået den funktion.

Men det, man så har gjort, er, at man går ud og spørger demokratisk forældrene, hvad det egentlig var, troede man, men i virkeligheden er det jo bestyrelserne på fritidshjemmene, som melder svarene tilbage.

Det her koster 7 mill. kr., men de ressourcer, som man så i stedet for kunne have brugt fornuftigt, eksempelvis til undervisningstimer eller til andre ting, bliver så brugt til stadig væk at skulle holde åbent på nogle fritidshjem, hvor der i virkeligheden ikke er behov for det.

8 fritidshjem skal holdes åbne, og man ved fra de undersøgelser og de notater, vi har fået, at der ikke er behov for det. Der er jo ikke ret mange børn, der er måske 5 eller 6 børn, og mange af dem kommer, når klokken er halv otte, samtidig med at der bliver brugt ressourcer til, at pædagogerne skal være der, mens de andre børn er i skole, og der er åbent.

Det kan man så sige er et normeringsspørgsmål, men det er så et spørgsmål, hvordan man fordeler ressourcerne, om man så vil have en pædagog til at sidde og vente om formiddagen, eller man i stedet for vil bruge det normeringstal til at have pædagogerne om eftermiddagen, så der er flere pædagoger om eftermiddagen.

Men summa summarum, så er det altså spild af ressourcer, og vi kan overhovedet ikke stemme for dette forslag. Vi er skuffede over Socialdemokraterne, tydeligere kan jeg ikke sige det. Men vi er selvfølgelig glade for, at vi har fået vores timer til bevægelsestid.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Bente Frost (V): Det er til Charlotte Wieth-Klitgaard. Jeg ved ikke, om Venstre har større ansvar og andel i, hvordan økonomirammerne bliver til de enkelte forvaltninger, end SF har. Jeg mener faktisk, det er Økonomiudvalget, og da der ikke er indgået budgetforlig nu for det næste år, så er det vel alle, der er enige i fordelingen til de forskellige udvalg på nuværende tidspunkt.

Jeg tror også, Charlotte Wieth-Klitgaard hørte forkert, da hun refererede, hvad jeg sagde om de forældre, der havde klaget. Forældrene havde ikke klaget over, at der skulle være morgenåbning. Næh, men det var de samme forældre, som i bestyrelserne i fritidshjemmene nu også begynder fra skolebestyrelserne at sende protestbreve over, at undervisningstiden er me-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

get reduceret i skolerne, både den tid, de skal bruge til lejrskole, og til alt muligt andet, og at vikarpengene er reduceret. Det er de samme forældre, som også vil have, at vi skal holde morgenåbning, og det er derfor, jeg synes, det er mærkeligt, at de ikke kan se, der er en sammenhæng. De samme penge kan ikke bruges mere end én gang.

Beløbet, vi snakker om, er ifølge de papirer, jeg har fået fra forvaltningen, 7½ mill. kr. i år. Det er dog mange penge. Til næste år kan vi gange det op, det er så 5 måneder, så skal det være 12 måneder til næste år. Det er altså ret mange penge, som kunne bruges til undervisningstimer til de børn, som vi gerne så fik nogle flere timer. Det er jo også protester, vi læser om i aviserne hver dag.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Så vidt jeg erindrer, er det Socialdemokratiet og de borgerlige, der har vedtaget en 2 pct.s rammereduktion og har den største del af ansvaret for, hvordan udvalgenes økonomi ser ud.

Jeg kan heller ikke erindre, at Venstre har stemt for yderligere vikarmidler. Tværtimod var det ikke også i 1998, de allerede blev beskåret. Det var ikke et budget, som SF var med til i hvert fald.

Så jeg kan altså ikke genkende den der pludselige, meget store bekymring for, at undervisningstiden nu bliver forringet. Jo, i kraft af at nu bliver der brugt nogle penge på et område, som Venstre ikke synes at prioritere, er det pludselig forkert, og så kunne man have fundet andre steder at bruge dem, som man ikke har valgt at bruge dem på tidligere.

Borgmester Per Bregengaard: Hvis man nu skal være historisk helt korrekt, så må man sige, det der med beskæringen af vikarmidlerne var faktisk et forlig mellem SF og Socialdemokratiet ved budgettet i 1998, det vil sige efteråret 1997. Men det er altså mange år siden og før Charlotte Wieth-Klitgaards tid.

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 18.

For stemte A, F, Ø, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte V, O, C og B.

46) BR 179/01. Medlemsforslag om servicecentre

(Stillet af Morten Kabell og Per Bregengaard (begge Ø)):

Planerne om indførelse af servicecentre skrinlægges. Midlerne til anlæg og drift af servicecentre anvendes til genopbygning af den reelle kassebeholdning.

Sagen blev behandlet under ét med sag 298/01:

47) BR 298/01. Medlemsforslag om servicecentre

(Stillet af Lars Engberg og Mona Heiberg (begge A), Peter Skaarup (O) samt Søren Pind (V)): Venstre, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti foreslår:

"Der arbejdes videre med en slankere udgave af servicecentre, der skal tage udgangspunkt i kvikskranker for borgerne som i andre kommuner. Et sådant forslag fremlægges for Økonomiudvalget inden sommerferien".

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Lars Engberg (A): Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi har haft en længere debat om servicecentre, så derfor skal jeg gøre det her meget kort. Jeg skal slet ikke gå tilbage i historien, men bare helt kort sige, at Socialdemokratiet går ind for servicecentre. Vi mener, at det vil medføre en stærk forbedring af servicen over for kommunens borgere.

Jeg mener, at vi alt for ofte er ude for, at vi sender borgerne rundt fra den ene ende af byen til den anden for at indhente tilladelser og alt muligt andet, oplysninger, for at løse en sag, der for borgeren ser ud som én sag, men på grund af den styreform, vi har valgt i København, med mellemform og delt forvaltning, så er en sag ofte splittet op på flere forskellige kommunale forvaltninger. Hvis vi ikke gør et eller andet her, så medfører det besvær og gener for de enkelte borgere.

Vi mener, at servicecentrene er noget af svaret på det og vil kunne afhjælpe en række praktiske problemer for de københavnske borgere. Vi er tilhængere af servicecentre.

Hvis jeg så må vende mig til det forslag, der ligger her fra Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti og Venstre, så vil jeg sige, at jeg synes, man skal læse det forslag, sådan som det er skrevet. Der står ikke, at det, der nu skal arbejdes på, er kvikskranker, men der står, at arbejdet skal fortsætte med udgangspunkt i kvikskrankemodellen.

Så det, der vel er realiteten i det her, er, at nu skal der forhandles, og at det endelige resultat bliver noget, som man kan kalde servicecentre eller man kan kalde kvikskranke, det er lidt efter behag, men en eller anden form for mellemting bliver det jo nok.

Jeg vil godt understrege også, at hverken kvikskrankebegrebet eller servicecenterbegrebet er særlig klart defineret, og derfor er det lidt vanskeligt at sige, at nu går man fra det ene til det andet. Jeg kender kvikskranker rundt omkring i danske kommuner, som er betydeligt mere vidtgående end det, vi har kaldt servicecentre.

Så begreberne flyder lidt, men det korte af det lange er, at vi synes, at det her er en god idé, og derfor vil vi godt fortsætte forhandlingerne om dem, og derfor er vi meget tilfredse med det medlemsforslag, der ligger, og kan anbefale, at man på den måde fortsætter processen, og naturligvis i konsekvens heraf også stemmer imod forslaget fra Ø om at skrinlægge det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Morten Kabell, fordi Morten Kabell skal selvfølgelig have lov at motivere sit forslag.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten foreslår, som vi også gjorde det ved en tidligere lejlighed for ikke så frygteligt længe siden i Borgerrepræsentationen, at servicecentrene skrinlægges.

Det gør vi naturligvis, fordi kommunen ikke har nogen som helst grund til at gå ud og skulle spille så mange penge som det, der er lagt op til. 75 mill. kr. er, hvad servicecentrene vil koste.

Det er bedre en gang for alle at tage den diskussion, tage den beslutning, at vi siger: Vi arbejder ikke videre med servicecentrene, vi ønsker ikke at bruge de penge. Vi ønsker i stedet for at bruge pengene på, som Enhedslisten foreslår, at genopbygge den reelle kassebeholdning, gøre den større og således sikre det råderum, som vi har til efteråret i forbindelse med at kunne sikre borgerne en ordentlig service.

For hvad er servicecentrene? Det er der faktisk på nuværende tidspunkt ingen, der ved. Indstillingen og redegørelsen fra økonomiforvaltningen om, hvad man kunne tænke sig, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

servicecentrene var, er jo mildest talt uklar. Holdningen fra de forskellige fagforvaltninger var entydig: Jo, servicecentre kunne da principielt set godt være en god idé, bare ikke lige på vores område. Rent faktisk var der ikke en eneste forvaltning, der var i stand til at sige, at man kunne bruge servicecenterideen til noget som helst, for man har jo mange andre former for borgerbetjening.

Det er også godt nok i en by, hvor vi forsøger at sikre og hele tiden skal sikre, at vi kommer så tæt ud på borgerne som overhovedet muligt. Men vi har ikke brug for at arbejde videre med en idé, der i bedste fald er luftkasteller og i værste fald er decideret spild af borgernes penge, sikre, at borgerne får en dårligere service end i dag, sikre, at borgerne kommer til at blive betjent af nogle medarbejdere, som ikke er specialister på det område, i modsætning til, hvordan tilfældet er i dag. Servicecentre vil kunne sikre, at de kvalificerede medarbejdere, som kommunen råder over, bliver spredt ud uden koordination, uden at sikre borgerbetjeningen.

Der ligger ikke i forslaget, som det ses i øjeblikket, at man opnormerer antallet af ansatte i kommunen, opnormerer den borgerservice, der bliver givet.

Enhedslisten kan derfor ikke se forslaget som andet end en forringelse for borgerne. Det er således spild af penge for at sikre borgerne en dårligere service. Det er også spild af arbejdskraft ifølge økonomiforvaltningen og øvrige forvaltninger, at man arbejder videre.

Enhedslisten foreslår, at vi får lagt den her undren, der naturligvis er, om, hvad det her forslag måtte indebære, på hylden, og at vi får sat en stopper for servicecenterideen nu.

Så stiller Socialdemokratiet, Venstre og Dansk Folkeparti – et skræmmende flertal, kan man vel sige – et forslag om, at man arbejder videre med noget, der er om muligt endnu mere løst, endnu mere uvist, endnu mere usikkert end den hidtidige del, nemlig om sådan en blanding, en servicecenter-light-model. Men som vi jo alle sammen godt ved, så er light-produkter ikke en pind mindre fedende, ikke en pind mindre usunde end de oprindelige produkter. Næh, der er bare tale om, at man kalder det noget andet, giver det en anden indpakning, måske iværksætter en anden form for reklamekampagne, og pludselig så tror man, at light-produktet er meget bedre. Det er det ikke for madvarer. Det er det faktisk heller ikke for servicecenterideen.

Hvis det er kvikskranker, man vil have, så kald det dog for det. Kvikskranker kan i kommuner have en god effekt ved, at man kan henvende sig på Rådhuset og dér få at vide, hvor det er man skal gå hen. Ja, i mange kommuner kan man sige, at de har en kvikskranke i stedet for en reception, som måske ville være en bedre idé at kalde det.

Men en kvikskranke, sådan som det måske ligger i Socialdemokratiets, Venstres og Dansk Folkepartis forslag, er faktisk ikke rigtig det, vi har brug for i København. Vi har brug for at udvikle en tæt borgerbetjening, vi har brug for at udvikle en tæt borgerservice. Men enhver snak om et light-produkt, enhver snak om at lave noget, at skulle arbejde videre med noget, der i den grad er så uvist, er lidt at holde borgerne for nar, det er faktisk at spille københavnerne penge.

Enhedslisten foreslår, at vi tager konsekvensen, sætter en stopper nu for denne debat om yderligere brug af servicecentre og så vender tilbage med noget ordentlig borgerbetjening senere hen.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil da godt rose Lars Engberg for som forslagsstiller at præsentere dette forslag for Borgerrepræsentationen. Det er jo dejligt at se, at der kan opnås så bred enighed om det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Jeg vil måske nok have lov til at sige i al stilfærdighed, at for os er det afgørende udgangspunkt for det, der nu skal drøftes, naturligvis kvikskranker og ikke servicecentre. For at det her nu ikke skal udvikle sig en totalt ligegyldig debat om ordvalg, så ønsker jeg blot at præcisere, at det, vi i Venstre altid har støttet, er, at der kommer en borgerbetjening tæt på borgerne uden alt for meget bureaukrati, hvor man enkelt og tæt ved kan gå hen og få klaret langt de fleste kommunale ydelser.

Vi vil så se på, hvordan det kan lade sig gøre. Jeg vil godt advare imod, at man nu forestiller sig, at der skal opbygges kæmpestore skranker rundt omkring i byen med læssevis af offentligt ansatte og store huse rundt omkring. Det er i hvert fald ikke det, der ligger i vores optik.

Derfor vil vi nu bruge sommerferien og tiden herefter til at drøfte indhold, for det er selvfølgelig det, der bliver helt altafgørende, før Borgerrepræsentationen skal tage endelig stilling.

Derfor er det også naturligt, at der til sidst i forslaget ikke skal stå »inden sommerferien«. Ellers tror jeg, at denne Borgerrepræsentation ville komme på ganske alvorligt overarbejde, og det tror jeg egentlig hverken Venstre, Dansk Folkeparti eller Socialdemokratiet, som godt kunne vælge at pålægge forvaltningen og dermed i øvrigt Borgerrepræsentationen det. Det vil vi undgå at gøre, i hvert fald vi, jeg tror også, jeg taler på andres vegne, så derfor vil jeg foreslå, at der sker en ændring, således at der kommer til at stå »inden midten af september«.

Jens Johansen (F): Ja, man kan jo gå langt for at få skabt de servicecentre, som i hvert fald for Socialdemokratiet tilsyneladende har været så vigtige. Det kan jo så være, at man kommer sovende til det her. Det er i hvert fald en alliance mellem S, O og V, som vi må konstatere er et flertal, der nu vil lave det her.

Vi betragter det som et klart aftalebrud. Vi har en aftale om, at vi skal etablere servicecentre, og nu er der så en række partier, som går enegang her. Det er beklageligt, det plejer vi ikke at se fra den side, men det må vi så konstatere.

Så må vi se, om de 3 partier fremover kan blive enige også om andet, det er jo en interessant alliance, S-O-V. Om de kommer sovende til det, eller det bliver et søvngængeragtigt styre, vi får, skal jeg ikke kunne sige.

Vi kan stemme for Enhedslistens forslag. Det er da pænt af Søren Pind, at han mener, at der kan opnås enighed til midten af september; det må vi så se.

Louise Frevert (O): Jeg vil da sige, at det meget flatterende udtryk, som Morten Kabell kom med, om en light-model. Jeg vil da også sige, at vi er glade for at kunne tilslutte os denne her light-model, fordi vi er helt sikre på, at det ikke vil indebære den samme økonomiske kaotiske situation at skulle bruge 75 mill. kr. ved at bruge en tung model. Så vi er meget, meget fortrøstningsfulde med det her.

Men jeg skal lige pointere, også til forskel fra Socialdemokratiet, at vi i Dansk Folkeparti stadig væk ikke går ind for servicecentre. Vi går ind for kvikskranker, vi går ind for, at vi skal have en tæt dialog med borgeren, og vi er helt og ganske overbevist om, at det vil være den helt rigtige måde at få det på på denne måde, men ikke med servicecentre, men med kvikskranker.

Så kan jeg også sige, at vi tilslutter os fuldstændig Søren Pinds forslag om at få en tilbagemelding i midten af september. Det synes vi vil være meget rimeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg synes, at Morten Kabell og Per Bregengaard er kommet med et godt forslag i dag:

»Planerne om indførelse af servicecentre skrinlægges. Midlerne til anlæg og drift af servicecentre anvendes til genopbygning af den reelle kassebeholdning«.

Jeg synes, det er rart, at Enhedslisten også nu mener, at det har værdi at prøve at mindske kommunens gæld. Det er jo normalt en borgerlig dyd, dette at man ønsker at nedbringe sin gæld. Det at genopbygge en reel kassebeholdning betyder jo altså, at den totale stilling, kommunen har gældsmæssigt, bliver forbedret.

Jeg tror, politikere ofte har en tilbøjelighed til at overvurdere befolkningens behov for at blive pussenusset ude lokalt. Når borgerne får mulighed for at sige nej til al den her nærhed, som politikerne går så meget op i, får lov til at stemme om bydelsråd og slige ting, jamen så er borgerne normalt ikke særligt interesserede i det. De ved godt, det koster penge, og de ved godt, at der ikke rigtig er noget reelt ved alt dette her. Jeg tror, de ofte opfatter det som lidt omklamring, og derfor tror jeg egentlig ikke, at behovet er skrigende stort.

Så tak til Enhedslisten for forslaget. Det betyder, at vi slipper for at stille et lignende forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Sov København. Vi har diskuteret meget navnene i aften, og det her er så åbenbart det nye navn, Sov København.

Jeg skal sige, at Det Radikale Venstre kan i hvert fald ikke støtte dette Sov København-forslag om kvikskranker. Vi har det ligesom SF, vi betragter det også sådan, at Socialdemokratiet på den her måde helt klart har brudt en aftale omkring servicecentre, og så må vi jo betragte det som om man med det forslag, man stiller nu, har opsagt aftalen med os andre, og det må vi jo så tage til efterretning.

Vi har i hvert fald allerede nu hørt, at V og O jo ikke helt har den samme definition på, hvad kvikskrankeideen er. Den stemmer i hvert fald ikke helt overens med Lars Engbergs idé, hvor vi hørte, det var et første skridt.

Så skal jeg da gerne sige til Socialdemokratiet, at nu skal man ikke tro, at man laver første skridt med V og O om kvikskranker, og at man så bagefter kommer rendende til os andre og prøver på at bygge videre. Sådan handler vi altså ikke i foretagendet. Sov København. De må køre videre. De må finde ud af, om de vil køre kvikskranker, eller om de vil lave servicecentre efter socialdemokratisk opfattelse.

Kvikskranker har vi allerede i socialcentre, så måske er det meningen, at Sov Københavns idé er, at man skal belaste socialcentre med endnu mere. Eller er meningen, at man skal ansætte 300 nye medarbejdere plus betale husleje for 15 kvikskrankebutikker?

Et skræmmebillede er det i hvert fald at se centralistpartierne gå sammen om det her forslag om Sov København.

Abderrahman Ben Haddou (D): Tidligere har CD fået skældud af det kære liberalistiske Venstre for at være halen på Socialdemokraterne. I dag må man indrømme heroppefra, at rollerne er blevet byttet. Det er jo vores kære liberale, danske parti Venstre, der nu skal redde Socialdemokratiet.

Tidligere på dagen hørte vi vores borgmester Søren Pind sige, at han ikke vil være med til at ødelægge Venstres ry og rygte. Det har han virkelig gjort i aften med dette forslag. Det har virkelig lidt overlast.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Jeg opfatter det som et aftalebrud, fordi CD også har været med i aftalen omkring de her servicecentre. Men sådan som det har udviklet sig, er det sådan set kun en aftale mellem det ultrahøjre og vores gamle Socialdemokrati, hvor man simpelt hen har undladt det brede forlig, man egentlig har lagt op til ifølge vores daværende aftale. Det er jeg ked af, men sådan vil man have det, og det er rigtigt nok, der er rigtig sovepiller med i denne aftale.

Jeg kan ikke rigtig se ud af dette forslag ... nu siger Venstre, at de er økonomisk ansvarlige, og den her model er slankere. Men hvor slank er den? Der er ikke nogen tal, der er ikke nogen grænse for, hvor meget det her vil koste. Kan Venstres borgmester gå herop og sige til os, hvor meget den her slankere og light'ere model vil koste københavnernes? Det ved vi ikke en dyt om.

Så sagde borgmesteren også heroppefra, at det her ikke skal kaldes for servicecentre. Det skal kaldes for kvikskranker. Men så må jeg lige sige én ting: Kære borgmester, prøv at kig ned på forslaget. Der er nævnt servicecentre, en slankere model af servicecentre. Det hænger ikke sammen med, at I er gået med til en aftale, der hedder kvikskranker. Det er fuldstændig forkert og vildledende måske for resten af Venstres Gruppe.

Derfor kan jeg kun sige, at CD selvfølgelig ikke bakker op om det her og føler ligesom Det Radikale Venstre, at der er tale om et aftalebrud. Vi vil derfor stemme imod det, der er lagt op her.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Jens Johansen (F): SF vil gerne stille et ændringsforslag til det forslag, som er stillet af Lars Engberg og Peter Skaarup og Søren Pind, som lyder sådan her:

»Der arbejdes videre med kvikskranker for borgerne som i andre kommuner.«

Man gik først til afstemning vedrørende BR 179/01:

Medlemsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 24.

For stemte F, Ø, C, B, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte A, V, O og P.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 298/01:

Et af Socialistisk Folkeparti stillet ændringsforslag om, at der arbejdes videre med kvikskranker for borgerne som i andre kommuner. Et sådant forslag fremlægges for Økonomiudvalget inden sommerferien, blev forkastet med 34 stemmer imod 14.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, O, C, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: P, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Venstre stillet ændringsforslag om, at sidste punktum i medlemsforslaget erstattes af følgende: "Et sådant forslag fremlægges for Økonomiudvalget inden udgangen af september måned 2001", blev godkendt med 27 stemmer imod 13.

For stemte A, V, O og P.

Imod stemte F, 1 medlem af Ø (Per Bregengaard), B, L, D og Lubna Elahi (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Undlod at stemme: 6 medlemmer af Ø (Bente Møller, Jens Kjær Christensen, Mikkel Warming, Marie Jeppesen, Rikke Fog-Møller og Morten Kabell), C og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev medlemsforslaget – incl. det godkendte ændringsforslag – godkendt med 27 stemmer imod 23.

For stemte A, V, O og P.

Imod stemte F, Ø, C, B med undtagelse af 1 medlem (Henrik Morgen), L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: 1 medlem af B (Henrik Morgen).

Venstre og Dansk Folkeparti stemte imod ændringsforslaget fra Socialistisk Folkeparti, da der for SF's vedkommende er tale om et paradeforslag.

48) BR 299/01. Medlemsforslag om udpegning til Integrationsrådet

(Stillet af Wallait Khan (V)):

Borgerrepræsentationen vil sikre de etniske minoriteter en mere direkte indflydelse på udpegningen af de medlemmer til Integrationsrådet, som repræsenterer de lokale flygtninge og indvandrere i Københavns Kommune.

På denne baggrund pålægges Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget snarest muligt at fremkomme med forslag til en ny procedure for afholdelse af vejledende valg til Integrationsrådet. Borgerrepræsentationen vil desuden sikre Integrationsrådet øget mulighed for at yde kvalificeret rådgivning til de stående udvalg, Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen som led i varetagelsen af integrationsindsatsen, hvorfor der skal skabes bedre muligheder for dialog med kommunens politikere i rådets regi.

På denne baggrund pålægges Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget efter fælles forhandling at fremkomme med forslag til en ny formel struktur, hvor Det Rådgivende Integrationsudvalg nedlægges, idet der så samtidig udpeges et antal medlemmer af Borgerrepræsentationen til Integrationsrådet.

Wallait Khan (V): Dette forslag er ikke for at provokere eller kritisere hverken forvaltningen eller politikerne. Integrationsrådet var noget nyt, og det var noget godt.

Men hen ad vejen har vi oplevet nogle problemer, og jeg har prøvet at pege på de problemer, først og fremmest i starten udpegning og valg af repræsentanter, som skulle sidde i Integrationsrådet. Der var nogle problemer, og jeg syntes ikke, at indvandrere og flygtninge, som bor i Københavns Kommune, rigtig fik indflydelse på det. Det er det, vi skal sikre med dette forslag. Jeg ønsker, at det skal sikres, at de kan få rigtig indflydelse, at de selv kan være med til at vælge dem på en fornuftig måde.

Det andet er, at man har et Integrationsråd, Integrationsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, det er faktisk så mange trapper eller instanser og udvalg, at det er ligesom om vi vil holde dem på afstand.

Jeg synes, det vil være godt, hvis man i stedet for at holde Integrationsrådet på afstand gør mere brug af dem og samtidig gør dem mere effektive med at udpege de politikere, som sidder i Integrationsudvalget direkte ind i Integrationsrådet. Så kan vi altid få noget ud af de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

diskussioner, og så kan vi også få mere indflydelse. Det er bare det, jeg ønsker at sige her.

Men jeg ved godt, der også er nogle andre forslag, som er under diskussion, og dette forslag skal selvfølgelig også i udvalget efter forhandlingernes afslutning.

Jeg vil ikke bruge hele aftenen på det her, men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi tager diskussionen op i udvalget også om det, hvor der står, at Integrationsudvalget skal nedlægges, og Integrationsrådet skal være med deltagelse af politikere og have mere indflydelse. Det var bare det, jeg ville have.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Det er besluttet af et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg at sende denne evaluering, som forvaltningen havde lavet, og som vi selv havde bedt om i oktober 1999, til høring i Integrationsrådet og Integrationsudvalget.

Integrationsrådet har faktisk udtalt, at de synes egentlig, det har været meget godt. Der har været nogle kritikpunkter af noget med nogle tidsfrister osv.

Det var egentlig min mening som formand for Integrationsudvalget, at vi skulle have behandlet sagen på et ekstraordinært møde her i næste uge, men når nu Wallait Khan kommer så sent med forslaget, efter at det har været i høring, så vil jeg foreslå, at vi venter til efter sommerferien. Så tager vi det på, når vi behandler evalueringen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og får det drøftet i en sammenhæng.

Det, vi har aftalt indtil videre, er, at mødet skal være den 22. august, et ganske ordinært møde, og så kan vi jo sikre os, at dette materiale også bliver udsendt og så få det ind i den sammenhæng, som det bør ses i. Fordi jeg tror, Wallait Khan lige skal læse en lille smule på de muligheder, der ligger i integrationsloven, hvor Integrationsrådet jo er nævnt. Det kan kun være rådgivende og vejledende. Vi kan da godt for min skyld herinde prøve at finde en anden organisation, men jeg tror ikke, man løser problemet ved at sidde sammen med politikere i et rådgivende udvalg.

Men lad os tage diskussionen på udvalgmødet den 22.

Jens Johansen (F): For ikke særlig længe siden så vi Wallait Khan blande sig i en intern diskussion i Det Radikale Venstre, hvor jihad var udbrudt ... (*Afbrydelse*) ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Johansen, jeg må sige, at det ikke har noget med dette forslag at gøre.

Jens Johansen (F): Jeg har noteret mig, da vi udpegede og fik valgt Integrationsrådet, som Wallait Khan har været heroppe og beklikke på den måde, at han sagde, der var problemer omkring udpegningen, omkring valget, at de eneste problemer omkring valget af Integrationsrådet, som Wallait Khan gjorde opmærksom på, var, at den gruppe, som Det Radikale Venstre har haft med at gøre, var blevet repræsenteret i Integrationsrådet ... (*Afbrydelse*).

Som jeg husker det, fordi jeg dengang var partifælle med Wallait Khan og derfor havde diskussionen meget tæt på, var det problemet i forbindelse med den demokratiske procedure, som Borgerrepræsentationen havde tiltrådt, omkring udpegningen af medlemmer af Integrationsrådet.

Det bruger Wallait Khan nu som løftestang til at profilere sig på et forslag om, at indvandrere og flygtninge i Københavns Kommune nu skal have mere direkte indflydelse på udpegning af de medlemmer til Integrationsrådet, som repræsenterer dem, mere direkte indflydelse end den, de har fået gennem deres organisationer, som det er tiltrådt tidligere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Det vil vi da meget gerne drøfte, ligesom vi drøftede det dengang, hvor Wallait Khan ikke kunne substantiere nogen af sine indvendinger eller ophævelser, når vi drøftede dem i Det Rådgivende Integrationsudvalg, ligesom vi også gerne vil drøfte og diskutere rollerne for Det Rådgivende Integrationsråd og Det Rådgivende Integrationsudvalg i fremtiden.

Tingene bør sættes ind i deres rette sammenhæng, og jeg skal forlods sige, at SF ikke på nogen måde deltager i nogen jihad.

Louise Frevert (O): Jeg skal kort holde mig til sagen og undgå at tale om De Radikale eller andre organisationer i denne sammenhæng. Det her er jo lovstof, så der er faktisk ikke ret meget at gøre ved det.

Jeg vil ikke undlade at påpege, at Dansk Folkeparti ikke bryder sig om det her. Men jeg vil nok sige, at hvis man skal til at udpege et nyt råd, så vil jeg da håbe alt andet lige for en demokratisk proces, at det nye råd, man så vil udpege, vil varetage deres hverv bedre end det, der sidder der på nuværende tidspunkt, for det er da fuldstændig hul i hovedet, det, der foregår på nuværende tidspunkt, med det integrationsråd, der er.

Det kan jo ikke være rigtigt, at man bliver indkaldt til udvalgsmøder gang på gang, og der er 22 medlemmer af rådet ... det er utroligt med den støj hele tiden. Det er hver gang jeg er på talerstolen. Jeg tror snart, det er personlig chikane, at hver gang jeg er på talerstolen, så sidder folk bare og snakker. Men det er jeg også ligeglad med, fordi én ting er i hvert fald helt sikker: Af 22 personer, der er medlem af det her Integrationsråd, er der 3, der dukker op til et møde. Man bruger en hel eftermiddag på det, og jeg møder gerne op for at få en saglig, faktuel dialog med et Integrationsråd. Nu var det her præcis i relation til Sundheds- og Omsorgsudvalget, men så føler man sig faktisk rent til grin, når de etniske minoriteter brænder en af på den måde.

Hvordan i alverden skal man få en saglig respekt, og hvordan skal man have respekt for det Integrationsråd, når det overhovedet ikke fungerer? Det er en lille procentdel, der dukker op til de møder. Og det er ikke første gang. Jeg har også været til møde i U&U og i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Der kom der 4. Der skulle vi have et fællesmøde.

Så jeg synes, det er utilstedeligt. Før man overhovedet får det til at fungere, der er etableret på nuværende tidspunkt, burde man altså ikke begynde at tale om andre råd og nedsættelser af det her. Det, der er på nuværende tidspunkt, fungerer overhovedet ikke, ikke engang optimalt eller på nogen som helst måde. Det er så ringe, det er så utilstedeligt, så jeg er så vred over at skulle bruge min tid på det, for jeg vil nemlig gerne have en diskussion med de etniske minoriteter. Men så skal det også være på fælles præmisser, og det er det ikke på nuværende tidspunkt.

Hvis de vil have en saglig diskussion på tværs af partier, så må de sandelig også dukke op.

Henrik Morgen (B): Jeg kan ikke helt dele Louise Freverts ophidselse, alene ud fra den betragtning, at det jo ikke kun er Integrationsrådet, som måske har visse restriktioner, visse begrænsninger, når vi taler om repræsentativitet. Det gælder jo altså også for visse politiske partier eller måske alle politiske partier. Det gælder i virkeligheden for alle bevægelser. Specielt alle paraplyorganisationer kan man jo altid diskutere, hvor repræsentative de er.

Når det er sagt, så vil jeg ganske kort udtale vores støtte til forslaget, som er fremlagt. Der er behov for en strømning af indsatsen og dialogforumet her, og hvad er dog mere natur-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

ligt i den forbindelse end at sætte netop de folkevalgte, det politiske niveau sammen med repræsentanterne for de mange organisationer, som det drejer sig om?

Så vi synes, det er et godt og et fornuftigt forslag, som vi meget gerne vil være med til at støtte.

Lars Hutters (L): Enhver begyndelse er som bekendt svær. Og med hensyn til integrationsarbejdet fra Borgerrepræsentationens side vil jeg altså ikke ligefrem sige, at mødefrekvensen i Det Rådgivende Integrationsudvalg m.m. har været en tordnende succes. Vi har også efter SOL's opfattelse holdt for få møder med Integrationsrådet. Det har ikke altid været mit indtryk, at det er Integrationsrådet, der ikke er mødt op. Jeg synes, at de gange, hvor jeg i kraft af, at jeg er medlem af Det Rådgivende Integrationsudvalg er blevet inviteret til at deltage i møder med Integrationsrådet, så har de faktisk været betragteligt mere repræsentative end udvalgsmedlemmerne.

Så der er al mulig grund til, at der skal arbejdes videre med det her, det vil jeg da godt støtte. Jeg går ud fra, at det er blevet bebudet, at når vi er færdige med forhandlingerne, så bliver det henvist til udvalget, således at vi kan få drøftet de her ting igennem.

Jeg skal kun til sidst sige, at i det vanskelige politiske arbejde, vi har omkring det her, har vi en rimelig god tone omkring det, hvis det skal lykkes. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, at problemer, der selvfølgelig givet er til stede, bliver blæst op, så det forhindrer, at dialogen får en så effektiv gennemtrængning, som den burde få. Vi skal ikke kaste så meget efter hinanden efter min opfattelse.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg må indrømme, at jeg selvfølgelig er uenig med forslagsstilleren, Wallait Khan, om betydningen af Integrationsudvalget. Men o.k., jeg ser dette forslag som o.k. til, at det kan bringes videre i den videre drøftelse, som faktisk blev vedtaget i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget den 30. maj, som netop har 3 forskellige modeller, så vidt jeg kan huske, for den fremtidige struktur eller måden, man skal vælge det nye Integrationsråd på.

Jeg har også hørt lidt om Louise Freverts deltagelse i Integrationsrådet, og CD er selvfølgelig kendt for, at vi er markant uenige med Dansk Folkeparti. Men jeg vil dog gerne sige, at jeg synes, det var forkasteligt, at Integrationsrådet kunne behandle en folkevalgt politiker, som de gjorde i Integrationsrådet. Det er uacceptabelt i forhold til det demokratiske styre.

Så o.k., det kan vi lære noget af. Netop de fejl, der blev begået i Integrationsrådet, viser for mig sådan set, at dette forslag jo netop ikke bekræfter, at Integrationsrådet er bedre end Integrationsudvalget. For lad mig lige minde om, at det faktisk var i Integrationsudvalget, hvor vi har vedtaget nogle politiske hensigtserklæringer, nogle målsætninger på integrationsområdet, og som er kommet igennem her i Borgerrepræsentationen, som jeg synes er store resultater, hvis man vender sig om rundt omkring i andre danske kommuner og ser, hvor langt de er nået.

Så lige nu synes jeg faktisk, at Integrationsudvalget har givet et godt udbytte for Københavns Kommune. Men man kan diskutere selvfølgelig fremover, om det er nødvendigt, at man skal koble politikerne på og ind i de kommende integrationsrum. Jeg synes, at først skal man have orden på at få et velfungerende Integrationsråd, og det har vi altså ikke lige nu. Så det må være det første skridt, og så må vi diskutere bagefter, om vi har behov for en anden model a la en sammenblanding af Integrationsudvalgets medlemmer og Integrationsrådet. Det kan jeg forstå er det, som Wallait Khan lægger op til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Lad mig også minde om, at sådan set er der en dialog mellem politikere valgt her i Borgerrepræsentationen og Integrationsrådets medlemmer. Vi har jo faktisk 2 gange om året et fællesmøde, hvor vi diskuterer åbent, netop det møde, som Louise Frevert henviste til, hvor meningen er, at man skal komme i dialog med hinanden, selv om man ikke kan være enige, men hvor man kan komme og sige fra Integrationsrådet, hvad man synes er integrationspolitik. Og så kan man som politiker enten tage det med videre i Integrationsudvalget og dermed videre til Borgerrepræsentationen, eller man kan lade være.

Sådan er det, og jeg synes, det fungerer godt nok. Det eneste, vi mangler, er faktisk et velfungerende Integrationsråd. Det er jeg enig med Wallait Khan i, og det må vi så prøve at finde en løsning på senere.

Mikkel Warming (Ø): Nu vil jeg ikke stå og lave evaluering af hverken Integrationsrådet eller Integrationsudvalget fra talerstolen. Det er jo noget af det, vi skal til at gøre.

Så bare sige, at hvis en anden valgprocedure kan skabe øget inddragelse, øget interesse omkring Integrationsrådet, så vil vi meget gerne diskutere det. Der opfatter vi det ikke, som om forslagsstilleren har en bestemt model. Vi vil da gerne diskutere, om andre modeller end den, der er i dag, i fremtiden kan sikre øget inddragelse, det er slet ikke det.

Vi er nok ikke så lune på tanken om en sammenblanding, også fordi vi har opfattelsen af, at der er nogle lovgivningsmæssige begrænsninger i, hvad man faktisk kan gøre, og hvad integrationsrådene faktisk har mulighed for.

Men lad os diskutere, hvor meget vi kan, også om man kan finde andre måder, flere, bedre fællesmøder, så der kommer en større dialog osv. Det vil vi alt sammen meget gerne diskutere efter sommerferien, og også når folk, der måtte have været medlemmer af samme parti, har klaret forskellige ting af, som egentlig ikke kommer denne debat ved.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Wallait Khan (V): Jeg vil sige igen, at det eneste, jeg ønsker med dette forslag, er at sikre, at indvandrere og flygtninge, som bor i Københavns Kommune, vælger deres egne repræsentanter selv, som skal sidde i Integrationsrådet, plus at vi skal bruges mere. Det er bare én måde, som jeg tænker på, at måske hvis vi har politikere, i stedet for at de sidder i Integrationsudvalget, bliver de udpeget til Integrationsrådet, så kan vi gøre mere brug af det her Integrationsråd. Vi skal bare give dem lidt mere indflydelse, lidt mere høringsret. Det er det, jeg vil sikre med dette forslag, ikke andet.

Så vil jeg sige, at SF's ordfører på dette område, det er ikke første gang, altid, det er lige meget, hvad Wallait taler om, taxibusbaner eller gravpladser, det er lige meget, hvad jeg kommer med, så er det en eller anden personlig interesse, jeg har i det her, det kan han altid se. Han går ikke efter bolden, han går altid efter manden. Og jeg er meget, meget skuffet og sur faktisk. Jeg synes, det er på tide, at SF finder en person, som er egnet til den her post, som han har. Han er en uduelig og doven person ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Wallait, sådan taler man ikke fra talerstolen.

Wallait Khan (V): Det er på tide, SF finder en person, som er lidt mere seriøs med det arbejde, som han laver.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg skal gøre det meget kort. For det første vil jeg bebude, at jeg ønsker at henvise sagen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Og som jeg sagde i mit første indlæg, så var ideen i virkeligheden, at vi skulle have behandlet høringssvarene på et ekstraordinært møde i Integrationsudvalget den 27., fordi sagen er sendt til høring fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og vi har fået høringssvar fra Integrationsrådet.

Men lad os nu tage den snak i sammenhæng og bruge det Integrationsudvalg, som vi har, til at samle op på det, og det bliver så i begyndelsen af august, at vi kan tage den drøftelse, og når Integrationsudvalget så er færdigt, så går sagen tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stille og roligt. Jeg synes ikke, vi skal lave den her store evaluering fra talerstolen. Jeg synes, man skal sætte sig ned, og så skal vi i øvrigt også lytte til dem, som det er sendt i høring til.

Så lad os nu se, hvad der sker, og som sagt vil jeg ved forhandlingernes afslutning gerne henvise forslaget til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Louise Frevert (O): Jeg vil blot kvittere for de pæne ord, som vores medlem Ben Haddou kom med. Det viser jo, hvor vigtigt det er, at man ikke kaster med sten, fordi man bor i glashus, hvad man kan sige. Fordi det er vigtigt, at man kommer frem selv med åben pande og ikke med et lukket sind.

Fordi det, der sker hver eneste gang, er, at hvis vi andre skal være åbne, så må man også forlange, at indvandrerorganisationerne skal være åbne, og det er de desværre ikke altid, fordi de er forudindtagede, når de kommer til mødet. Det havde vi et tydeligt bevis på på det omtalte møde, som Ben Haddou nævner.

Jeg vil nok sige, at det, der er det store problem og det store skisma her, er, at de indvandrerorganisationer, vi taler om, har så meget brok i deres interne rækker, at de ikke selv kan finde ud af det. De slås og bekriges så meget, det ved hr. Wallait Khan også, at de gør, og det skaber så mange konflikter, at de tager dem med og giver os andre skylden, som er medlemmer af andre partier, der måske ikke sympatiserer helt på samme måde, som de pågældende organisationer gør, at det skaber nogle kolossale problemer og virkelig, virkelig et stort gab, så det er næsten umuligt, når man ikke kommer og er åben og ærlig med oprejst pande for at få en ligeværdig dialog.

Hvis vi andre skal komme og have en ligeværdig dialog på et ligeværdigt værdigrundlag, som faktisk er vedtaget i denne kommune, så må jeg også forlange, at de mennesker, som er kommet ind i f.eks. Integrationsrådet, også kommer med det samme værdigrundlag, som vi andre kommer med. Det synes jeg er det første, vi skal forlange.

Det synes jeg, vi alle sammen skal tænke lidt over, uanset hvilken politisk habitus vi har. Det synes jeg er det primære i denne diskussion. Det gælder faktisk alle, også den måde, som vi mange gange taler til hinanden på fra denne talerstol, det synes jeg også er utilstedeligt. Det har jo ikke noget at gøre med, hvilken etnisk baggrund vi har. Det har jo bare noget at gøre med politisk tilhørsforhold, men det kan jo så sandelig også være nok.

På forslag af Winnie Larsen – Jensen (A) blev medlemsforslaget henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

49) BR 300/01. Medlemsforslag om regeringens forpligtelser overfor H:S

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Opfylder regeringen ikke sine forpligtigelser overfor HS i forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2002, herunder fastholdelse af bonuspuljen til Rigshospitalet, konstaterer Borgerrepræsentationen, at regeringen har begået aftalebrud, og Borgerrepræsentationen retter henvendelse til regeringen med henblik på, at denne fremsætter lovforslag om ophævelse af H:S.

Borgerrepræsentationen forventer herefter, at regeringen påtager sig sine historiske forpligtigelser og ansvar overfor Rigshospitalet, som er hele landets hospital.

Københavns Kommune forhandler herefter med Frederiksberg Kommune om løsning af hovedstadens sygehusopgaver.

Hovedstadens hospitaler skal fremover politisk ledes i overensstemmelse med folkestyrets demokratiske principper. Sundhedsministeriets repræsentation med 40 pct. i HS' bestyrelse bortfalder, og fjerner hermed det demokratiske underskud i ledelsen af hovedstadens hospitaler.

Lars Engberg (A): Man må sige, at det er et meget aktuelt forslag, fordi det rammer lige ind i de forhandlinger, som kommunen fører med regeringen for øjeblikket. På den måde er dele af forslaget jo i hvert fald meget sympatiske, forstået på den måde, at den bonuspulje til Rigshospitalet, som alle eller i hvert fald mange ved er under angreb for øjeblikket, er der jo al mulig grund til at protestere imod.

Der er selvfølgelig andre dele af forslaget, som vi er mindre enige i, når vi kommer til at snakke om konsekvenserne af det.

Men det korte af det lange er, at som tingene ser ud lige nu, så vil det være fornuftigt at sende dette forslag til behandling i Økonomiudvalget, og det vil jeg derfor gerne foreslå.

På forslag af Lars Engberg (A) blev medlemsforslaget henvist til Økonomiudvalget.

50) BR 302/01. Arbejdernes Ligkistemagasinet

Indstilling om godkendelse af kommissorium for advokatundersøgelse.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal sige, at der er ved at blive delt papirer rundt til alle i salen, fordi i det kommissorium, der har været udsendt i forvejen, manglede der noget på side 2, og derfor bliver det uddelt nu.

Martin Geertsen (V): Så er vi jo ved noget, der kunne minde om en tilnærmelsesvis afslutning på denne runde af sagen om Arbejdernes Ligkistemagasinet.

Vores uenighed går ikke så meget på kommissoriet som sådant. Det tror jeg, og det ved jeg, at der er en bred politisk enighed om, også i Sundheds- og Omsorgsudvalget og derfor selvfølgelig også her i Borgerrepræsentationen. Vi er godt tilfredse med, at man nu får en helt selvstændig undersøgelse af hele det forvaltningsmæssige niveau, og at man også får en helt selvstændig undersøgelse af det politiske niveau.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Det, som vores uenighed i forhold til kommissoriet går på, er indstillingen af de advokater, der skal forestå advokatundersøgelsen i relation til ressortborgmestrene. Vi har i og for sig ikke noget at udsætte på de 3 advokater, som allerede er bragt i forslag, som forvaltningen har bragt i forslag, som advokat Norrbom har bragt i forslag. Det kan være 3 meget udmærkede bud på, hvad det kunne være for nogle advokater, som kunne forestå undersøgelsen i forhold til det politiske niveau, til ressortborgmestrenes rolle i hele denne sag.

Men det, vi undrer os over, er det forslag, som vi allerede bragte til torvs – vi undrer os ikke over forslaget, men vi undrer os over den modtagelse, som forslaget har fået, nemlig forslaget om, at advokat Henrik Holm Nielsen også kom i spil som en mulig undersøger i denne sag.

Jeg skal ikke gentage mig selv unødigt, men dog blot endnu en gang konstatere, at vi i Venstre synes, at man vel dårligt, hvis man kigger tilbage i historien, kan finde en advokat, som har været mere involveret i undersøgelser af det politiske niveau end Henrik Holm Nielsen.

Faktisk undrer vi os lidt over, at en advokat, som var god nok til at undersøge og i sidste instans må man jo indrømme og gå til bekendelse og sige: Også var dygtig nok til at fælde den borgerlige regering – ikke bare kan komme i betragtning til at være dygtig nok, til at være kompetent nok, til at være saglig nok til at undersøge skiftende ressortborgmestre i Københavns Kommune, det skal ikke være nogen hemmelighed: Skiftende socialdemokratiske ressortborgmestre i Københavns Kommune. Det synes vi egentlig er betænkeligt, ikke mindst set i lyset af, at man har haft grundig tid til at overveje sagen.

Jeg har hørt et argument, som har gået på, at en af årsagerne til, at Henrik Holm Nielsen ikke kunne komme i betragtning, var, at han havde udtalt sig i pressen. Hvis man dykker ned i forhold til det, som Henrik Holm Nielsen har udtalt sig i pressen om, ja, så er det, at folk, der har lavet noget forkert, folk, der har begået nogle fejl, folk, der har begået decideret misforvaltning, skal koges og steges.

Jeg vil godt sige for Venstres vedkommende, at hvis der er nogen advokater, som går ind i denne undersøgelse uden det fortsæt, at folk skal koges og steges, hvis de har begået noget forkert, så skal de ikke have lov til at gå ind i denne undersøgelse overhovedet.

Det, som for os egentlig er formålet med at få debatten her i aften, er egentlig, vi har hørt argumenterne i Sundhedsudvalget, men vi kunne egentlig også godt tænke os her for åbent tæppe at få argumenterne imod, at Henrik Holm Nielsen bare er en af de 4 kandidater, som kunne komme i betragtning til denne advokatundersøgelse. Vi er selvfølgelig ikke mindst optaget af at få at vide, hvad den meget hårdnakkede socialdemokratiske modstand mod Henrik Holm Nielsen som en del af feltet går på.

Så det har sådan set været hovedformålet med ønsket om at få debatten her i Borgerrepræsentationssalen.

Winnie Berndtson (A): Når denne sag kommer til behandling i Borgerrepræsentationens sal her i aften, så er det, fordi der er nogle, der har et ønske om at have en sag snarere end et ønske om at få afdækket, om der er en sag.

Det er så enkelt, alle er enige om kommissoriet for undersøgelsen, alle er enige om, at der er foreslået 3 advokater, der er kompetente, 3 advokater, der er kendte for faglig dygtighed, høj integritet og troværdighed, 3 advokater, der har forestået tilsvarende undersøgelser. Venstre er enig, men der skal en fjerde advokat på banen blandt dem, forvaltningen kan vælge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

imellem. Venstre foreslår ikke, at det er deres mand, der skal vælges. Nej, de foreslår, at det skal være den fjerde af dem, der kan vælges mellem.

Hvorfor? spørger jeg. Venstre mener jo, at de 3, der allerede er foreslået, er i stand til at gennemføre undersøgelsen. Hvorfor? spørger jeg, når Venstre ved, at der i udvalget blev rejst tvivl om uvildigheden ved valg af Venstres bud, når Venstre ved, at der i offentligheden kan rejses tvivl, ubegrundet, er jeg fuldstændig sikker på, jeg har intet belæg for at betvivle, at den pågældende vil være i stand til at gennemføre undersøgelsen fuldt forsvarligt som de 3 andre. Men tvivl kan rejses.

Hvorfor? spørger jeg så, kan Venstre ikke for undersøgelsens skyld vælge mellem de 3 kvalificerede advokater, Venstre og alle andre partier er enige i kan gennemføre en undersøgelse på tilfredsstillende vis?

Bente Møller (Ø): Jeg skal love forsamlingen, at jeg skal gøre det kort.

Enhedslisten kender ikke nogen af de her advokater. Det er jo sådan set et held, kan man sige, fordi så er det i hvert fald ikke, fordi vi har særligt kendskab til nogen af dem, at vi skulle ende med at foretrække den ene frem for den anden.

Jeg har selvfølgelig ligesom, tror jeg, mine kolleger i Sundheds- og Omsorgsudvalget forhørt mig blandt de advokater, jeg kender, for at høre, om der var nogen, der ville sige noget grimt om nogen af de her 3. Det var der ikke.

Når Enhedslisten ikke synes, at Henrik Holm Nielsen skal i betragtning her, så er det, fordi vi mener, han har brudt en uskreven etisk lov, der gælder i den her slags sager, ved den 18. maj i Berlingerens udtale, at han gerne ville påtage sig den sag, hvis han blev spurgt om det, at han selv var socialdemokrat – det må han selv om, jeg ved ikke, hvad de andres politiske tilhørsforhold er – og at han syntes, at det ville være næsten endnu sjovere at lave sådan en undersøgelse på en socialdemokrat end på en konservativ.

Han udtaler sig ikke om skyldsspørgsmål, det skal han heller ikke. Han udtaler sig om konsekvenserne, men det er jo bare sådan en fortalelse, det der med, om man skal koges eller steges, fordi en undersøger skal fremlægge substansen, og så skal konsekvenserne jo drages i det politiske system. En undersøger skal ikke dømme.

Men hvis en domsmand eller en nævning tillader sig at udtale bare 3 ord om en sag, man skal ind til, som man ikke engang kender substansen af, så vil dommeren omgående tage den ekstra person, der altid er indkaldt i den slags sager, og sende den domsmand eller nævning hjem, fordi vedkommende har sagt 3 ord, der kan være endnu mindre substans i end det, Henrik Holm Nielsen har sagt.

Vi mener, at de tilsvarende etiske regler må gælde for ham, og derfor synes vi, at han har diskvalificeret sig selv.

Louise Frevert (O): Jeg vil nok sige, at for vores vedkommende er der ikke så meget andet at sige, end at vi er meget enige med Venstre.

Jeg vil godt lige pointere, at vi anser ikke det her for en sag som sådan, fordi vi er fuldstændig enige i kommissoriet, vi er enige i hele undersøgelsen. Der er overhovedet ikke noget at være uenige om fra Dansk Folkepartis side, overhovedet ikke, men vi anser til gengæld ikke, at det er en sag, vi har været med til at bringe på banen.

Det eneste, vi synes ville være klædeligt, det ville måske være lidt forfriskende, var, at det var en anden advokat, der kom i spil i denne sammenhæng, så det ikke kun var 4 advoka-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

ter indbefattet Marianne Norrbom, som var blevet foreslået fra forvaltningen. Det er derfor vi også har stemt for Venstres forslag, netop for at få en anden person med ind i spil.

Vi siger ikke, at det skal være den ene frem for den anden, det er ikke det, vi i Dansk Folkeparti har pointeret. Tværtimod siger vi, at dette er yderligere et forslag, som vi synes, det ville være klædeligt for ikke alene udvalget, men også for Borgerrepræsentationen at acceptere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lige ingen jeg giver den næste taler ordet, så må jeg, hvis nogle har deres mobiltelefoner liggende tændte i skuffen, bede dem om at slukke dem, fordi vores anlæg heroppe ikke har det ret godt. Det kan altså ikke tåle, at mobiltelefoner er tændte. Det er ikke nok, at man ikke må tale i dem; man må altså heller ikke have dem liggende tændte, for det influerer på anlægget her. I øjeblikket er talerlisten gået temmelig græsset, for at sige det ligeud, så vi styrer den altså med hånden. Jeg må altså bede alle om at slukke deres mobiltelefoner, hvis de har nogle liggende.

Grete Henius (C): Louise Frevert foreslog, at et andet navn blev nævnt. Jeg vil gerne foreslå 7 andre navne, jeg vil gerne foreslå Hans Hansen, Niels Nielsen, Jens Jensen, Ole Olsen, Peter Petersen, Karl Karlsen og Jørgen Jørgensen. De kan være lige så gode som Henrik Holm Nielsen og de 3 advokater, som i øvrigt er foreslået.

Det var kun for at sige, at det jo ikke er mængden, der skal gøre det. Jeg mener, at de 3 advokater, der er nævnt af advokat Marianne Norrbom, er 3 advokater, som er kendt for deres dygtighed, hæderlighed, integritet. Jeg ser ikke nogen som helst grund til at bringe endnu flere og sikkert udmærkede advokater og muligvis lige så dygtige, muligvis dygtigere advokater, ind i billedet.

Især finder jeg ingen anledning til at få bragt Henrik Holm Nielsen ind i billedet. Den omstændighed, at han er gået ud i pressen som en anden dommer og mere eller mindre, ikke med de ord, jeg nu bruger, og sagt: Ham skal vi nok få skovlen under. Det skulle glæde mig, om vi kunne få den mand knaldet. Det var sådan det, der lå i det. En sådan hævngrerrighed, inden en sag overhovedet er undersøgt, er så afslørende og diskvalificerende, at jeg under ingen omstændigheder vil kunne acceptere, at han skal røre så meget som ved et enkelt stykke papir i denne sag.

Henrik Morgen (B): Fra radikal side har vi ikke nogen principielle indvendinger imod Venstres ønske om at få føjet et nyt navn på listen. Når vi i Sundheds- og Omsorgsudvalget har undladt at støtte forslaget og stemt blankt, så skyldes det 2 ting. For det første har den radikale repræsentant i udvalget, undertegnede, ikke de faglige forudsætninger for at pege lige præcis på den advokat og dette altså åbenbart i modsætning til Venstres medlemmer i udvalget.

Men for det andet og lidt mere vigtigt vil jeg sige, at der er i forvejen peget på 3 højt kvalificerede advokater, og de er foreslået af den advokat, Marianne Norrbom, som er sat til at lede den oprindelige undersøgelse i forhold til embedsværket.

Når det er væsentligt at lægge vægt på de forslag, som den pågældende advokat er kommet med, så skyldes det for det første, at det er, hvad vi har bedt hende om, og for det andet, at det er helt altafgørende med et utrolig tæt samarbejde imellem de 2 advokatfirmaer, som så skal i gang med det her store dokumentationsarbejde, der i virkeligheden er tale om, hvor man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

skal arbejde meget, meget tæt sammen i forhold til både forvaltningsværkets efterforskning og den politiske undersøgelse.

Her må vi tillægge det, mener vi, meget stor vægt, at her er der altså en advokat, som skal stå for noget af arbejdet, og her peger hun så på 3, hvis bonitet hun hermed garanterer, men også, at hun er i stand til at arbejde tæt sammen med dem. Det må være meget væsentligt.

Jeg skal så lade alt være ufortalt om Henrik Holm Nielsens kvaliteter, både de juridiske og hvorvidt han politisk set tilhører Socialdemokratiet som erklæret tilhænger, eller om han er en ilter person, eller om han har nogle forudfattede meninger. Det synes jeg er sagen uvedkommende, og jeg synes også, det er Borgerrepræsentationen uvedkommende at bringe dette spørgsmål op her i Borgerrepræsentationen. Det var ærlig talt noget, vi burde kunne enes om i mindelighed i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Og man kan ikke få andet end den tanke, at Venstre i virkeligheden vil noget helt andet med det her, nemlig skabe en politisk trænering, en politisk udstilling af denne sag, mere end vi allerede har set, og det synes jeg ærlig talt ikke er sagen værdig.

Så det her er ikke et spørgsmål at behandle for Borgerrepræsentationen. Derfor kan vi heller ikke støtte Venstres forslag.

Lars Hutters (L): (*Mikrofonen afbrudt*) ... der er højst ejendommelig. Vi må jo gå ud fra, at det er ret vigtigt, at Borgerrepræsentationen fastlægger og går efter, at det skal være en kompetent juridisk person, som står for undersøgelsen. Det er det, der er det afgørende, og det er det eneste, der er afgørende. Så må jeg sige, at så er der jo gået politik i det, så er der gået politik i selve kriteriet og metoden, som det her er sket på ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er nogle, der bruger mobiltelefon. Det har jeg lige bedt om, at man ikke gør. Undskyld, Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Det, jeg tænker på, er, at forvaltningen jo udmærket godt har vidst, at der i denne sag har været et ønske om, at Henrik Holm Nielsen kunne komme i betragtning. Det blev nævnt, da Borgerrepræsentationen enstemmigt besluttede, at en sådan undersøgelse skulle iværksættes.

Jeg må sige helt ærligt, at jeg finder det højst, højst ejendommeligt og vil gerne bede om en forklaring – hvis der overhovedet kan gives en forklaring – på, hvorfor forvaltningen ved den af forvaltningen udpegede advokat fuldstændig har undladt at tage den pågældende advokat i betragtning.

Jeg må sige, at den eneste advokat af de navne, der har været nævnt, som jeg i hvert fald kender, der er i stand til på fuldstændig uangribelig juridisk vis at gennemføre en sådan undersøgelse, er Henrik Holm Nielsen. Jeg kender beklageligvis ikke de andre advokater. De kan være ganske udmærkede, og det er også udmærket, de er nævnt.

Men jeg vil sige, at selv metodemæssigt bliver det altså problematisk, når det er nævnt her i Borgerrepræsentationen ikke kun fra Venstre, jeg nævnte det også, ikke fordi Venstre gjorde det, men på det tidspunkt, jeg kender udmærket godt Henrik Holm Nielsen, hvem gør ikke det, jeg synes, det var ganske udmærket.

Jeg vil sige, at jeg finder det betænkeligt og vil udbede mig en forklaring fra dem, der har ansvaret for forvaltningen, på, at den pågældende af forvaltningen udpegede advokat simpelt hen undlader at efterkomme en mulighed. Så kunne man have taget den pågældende som en fjerde, men den pågældende er fuldstændig udeladt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Jeg vil godt sige med det samme, at hvis ikke jeg kan få en forklaring på det, så må jeg altså konstatere, at der allerede fra undersøgelsens start foregår noget, der ikke er gennemskueligt, og som må betyde, at der er tilrettelagt en eller anden type af spil, som ikke er åbenbart for alle i Borgerrepræsentationen. Det synes jeg er meget beklageligt.

Så jeg forventer, at de, der har kendskab til, hvorfor advokaten kun har opstillet de 3 og bevidst, selv om det har været et ønske fra flere sider i Borgerrepræsentationen at tage Henrik Holm Nielsen med i betragtning, forklarer, hvorfor det er udeladt.

Så vil jeg sige til Enhedslisten, at jeg er dybt overrasket. Der er ytringsfrihed i dette land. Der er intet som helst om, at en advokat giver tilsagn om, når han bliver ringet op af et stort dagblad, at han er helt parat til det, der er ikke noget uetisk i det. Jeg synes ikke, det er nogen hæderlig argumentation, det vil jeg sige til Enhedslisten.

Det er virkelig betænkeligt, at man altså overhovedet ikke tager i betragtning nogle ønsker fra Borgerrepræsentationen. Hvis man havde ønsket 3 advokater, så burde Henrik Holm Nielsen have været den ene af de 3.

Så jeg vil gerne udbede mig en forklaring, jeg ved ikke, om det så skal være borgmesteren som forvaltningens øverste myndighed, eller om der sidder en deroppe, som jeg om lidt kan rådspørge, hvorfor man bevidst har undladt at tage i betragtning ønsker fra Borgerrepræsentationen, da vi i enstemmighed besluttede, at dette skulle gennemføres.

Hvis ikke man vil det, hvis man ikke vil komme med en forklaring, så vil jeg sige, at jeg vil ikke på noget som helst tidspunkt stole på noget som helst af det resultat, fordi så viser det sig allerede fra starten af, at det er dybt manipuleret. Det må jeg meget, meget, meget, meget beklage, og jeg synes, det er meget, meget, meget ærgerligt, at man gør den slags ting.

Peter Skaarup (O): Jeg skal først sige, at grundlæggende synes jeg, at det her er udmærket, når vi ser på kommissoriet. Der er rigtig fornuftige ting, og det virker, som om Marianne Norrbom har styr over tingene, så det mener jeg grundlæggende er fornuftigt, det, der ligger i kommissoriet.

Vi synes også, det virker som nogle udmærkede navne, de 3, der er nævnt, Kierkegaard, Magid og Stokholm, alle sammen velrespekterede advokater, som sikkert kan lave en fin undersøgelse.

Men vi undrer os da noget over, også set i lyset af den debat, der var i Borgerrepræsentationen, om selve undersøgelsens kommissorium overhovedet skulle nedsættes, at Socialdemokratiet i den grad ikke svarer på det interessante spørgsmål, hvorfor den fjerde advokat, som jo også var en del af debatten her i Borgerrepræsentationen, nemlig Holm Nielsen, ikke kunne medtages som en mulig kandidat bare som advokat til opgaven. Det forstår vi ikke.

Jeg synes, det ville klæde Socialdemokratiet og også den ansvarlige borgmester, som jo er til stede i salen, at fortælle, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil have ham, hvad er der nu galt med ham, han er endda medlem af partiet, kan jeg forstå.

Jeg hørte et enkelt svar på det, jeg tror, det var fra Bente Møller, der sagde, jamen han havde udtalt sig til pressen på en eller anden vis. Men helt ærligt, det, han bare siger i pressen, er jo det, som enhver advokat er nødt til at mene, hvis han bliver sat over for denne opgave, nemlig at er der noget at komme efter, er der nogle, der har lavet magtfordrejning eller har lavet problemer for de ting, der egentlig skal foregå, altså har lavet noget, der ikke tåler dagens lys, så må det frem i lyset, og så må der placeres et ansvar.

Altså en advokat, der havde anden opfattelse af det forud for at tage sig af denne opgave, var vel ikke sin opgave voksen. Han har jo netop ikke sagt, at der er nogle, der er skyldige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Han har bare sagt: Hvis der er nogle, der er skyldige, hvis der er nogle, der har begået noget, der ikke tåler dagens lys, så må vi have det frem, så må den skyldige have det ansvar, vedkommende nu skal have. Så han har jo ikke taget stilling til skyldsspørgsmålet, og derfor kan det vel ikke være den reelle begrundelse, Enhedslisten har fremført.

Så jeg savner et svar, jeg synes, der er flere, der har spurgt om det: Hvad er årsagen til, at Henrik Holm Nielsen ikke duer? Er det hans faglige kompetence, der er noget galt med, er det noget med hans politiske virke eller ikke-virke, der er noget galt med? Hvor er problemet henne? Kom med et svar.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Martin Geertsen (V): Jeg synes simpelt hen ikke, det er fair af den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes ikke, det er fair i den grad at hidse sig op over, at vi ønskede denne drøftelse i Borgerrepræsentationssalen.

For at sige det på en anden måde: Vi startede jo i og for sig allerede den drøftelse for et borgerrepræsentationsmøde siden, hvor vi jo bragte Henrik Holm Nielsen i forslag, i høj grad på baggrund af hans meriter. Jeg tror, hverken Winnie Berndtson eller andre i Den Socialdemokratiske Gruppe vil være i stand til at anfægte det faktum, at Henrik Holm Nielsen i høj grad har været manden i dansk politisk-juridisk historie, som har været i stand til at gå på sager, som har været politisk betændte.

Jeg bliver nødt til at stille spørgsmålet til den socialdemokratiske ordfører igen: Hvordan i alverden kan det være, at en mand, som var dygtig nok til at undersøge den borgerlige regering, ikke er dygtig nok til at undersøge eventuelle uregelmæssigheder i socialdemokratiske borgmestres forvaltning af hele spørgsmålet om Arbejdernes Ligkistemagasin? Det er det spørgsmål, som vi fundamentalt set savner et svar på.

Jeg synes, det her minder mere om politisk drilleri fra den socialdemokratiske ordfører, fra Den Socialdemokratiske Gruppe, og til syvende og sidst tror jeg egentlig, der mere er tale om en politisk tilståelsessag. Det er tredje gang nu inden for et halvt år, at Den Socialdemokratiske Gruppe har stillet sig mere eller mindre hindrende i vejen for, at vi kunne komme helt til bunds i denne sag. Det ved Winnie Berndtson godt. Winnie Berndtson ved godt, at Socialdemokratiet 2 gange i Sundhedsudvalget inden for det seneste halve år har stemt imod yderligere undersøgelser af hele denne sag med begrundelsen: Der er ikke mere at komme efter. Og nu prøver man så for tredje gang at lægge hindringer i vejen for, at vi kan skabe en bred politisk enighed om at komme helt til bunds i denne sag. Det minder om en politisk tilståelsessag.

Så siger Winnie Berndtson og med hende andre, at Henrik Holm Nielsen har politiseret. Må jeg ikke stille et spørgsmål, der går i den modsatte retning: Har advokat Marianne Norrbom ikke gjort det samme? Har Marianne Norrbom ikke været nede i denne sag over en længere periode i forhold til de eventuelle ansættelsesretlige tiltag? Har Marianne Norrbom ikke omvendt undladt sammen med sundhedsforvaltningen at tage hensyn til de politiske drøftelser, som vi her på det sidste borgerrepræsentationsmøde havde i relation til spørgsmålet om, hvilke advokater man skulle lade komme i betragtning i forhold til en eventuel advokatundersøgelse? Har Marianne Norrbom ikke i lige så høj grad og måske endda højere grad end Henrik Holm Nielsen haft fingrene nede i den politiske substans i denne sag?

Jeg synes sådan set, svaret er et entydigt ja, og jeg tror ikke, der er nogen, Winnie Berndtson, der har noget at lade hinanden høre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Vi bad ydmygt på sidste borgerrepræsentationsmøde om, og vi gjorde det faktisk på daværende tidspunkt i et meget afdæmpet toneleje, i et meget mildt toneleje, om ikke Henrik Holm Nielsen kunne komme i betragtning som en af advokaterne. Vi gjorde det igen på sundhedsudvalgsmødet, og nu gør vi det altså her igen for tredje gang, og vi har stadig væk ikke fået noget klart svar på, hvorfor han ikke bare kan blive en af de 4 kandidater, hvorfor han ikke kan blive tilføjet de 3 kandidater, vi har i forvejen, og så ud fra de kriterier, som vi i øvrigt er enige om, blive føjet til listen og komme i betragtning som den advokat, der skal undersøge denne sag.

Det er os fuldkommen uforståeligt, og det minder om en politisk tilståelsessag. Og taget i betragtning, hvad der er sket ikke mindst inden for det seneste halve år, så er der vel også nærmest tale om det.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil ikke kommentere Marianne Norrbom. Jeg synes, det er fuldstændig uanstændigt at angribe hende på denne måde fra denne talerstol, uden at hun har mulighed for overhovedet at svare igen. Jeg synes, det er fuldkommen uanstændigt. Marianne Norrbom har valgt ud fra det, hun har fået i opdrag, ud fra det, hun har fået i opgave, så der er ikke mere at sige om det.

Jeg ved godt, at Martin Geertsen sådan ville ønske, at jeg hidsede mig op. Det kan jeg simpelt hen ikke i denne sag, jeg synes ikke, der er noget at hidse sig op over. Vi var parate til i mandags at igangsætte undersøgelsen, vi var parate til i mandags at igangsætte undersøgelsen, det var Venstre ikke, så jeg ved ikke, hvem det er der træner og trækker denne sag ud.

For Venstres og Dansk Folkepartis skyld skal jeg læse den sidste halvdel af min tale én gang til, for det er det, der er svaret. Jeg beklager, hvis man ikke har hørt det, jeg beklager, hvis man ikke har forstået det, så derfor vil jeg læse det igen og tilføje Dansk Folkeparti, så Peter Skaarup også ved, at det er rettet til ham.

Hvorfor? spørger jeg. Venstre og Dansk Folkeparti mener jo, at de 3 foreslåede er i stand til at gennemføre undersøgelsen. Hvorfor? spørger jeg, når Venstre og Dansk Folkeparti ved, at der i udvalget blev rejst tvivl om Venstres bud, når Venstre og Dansk Folkeparti ved, at der i offentligheden kan rejses tvivl? Ubegrundet, ubegrundet er jeg sikker på. Jeg har intet belæg for at betvivle, at den pågældende vil være i stand til at gennemføre undersøgelsen fuldt forsvareligt som alle de andre 3 foreslåede. Men tvivl kan rejses.

Hvorfor? spørger jeg så, kan Venstre og Dansk Folkeparti ikke for undersøgelsens skyld vælge mellem de 3 kvalificerede advokater, som både Venstre og Dansk Folkeparti og alle andre partier er enige i kan gennemføre denne undersøgelse på fuldt tilfredsstillende vis?

Lars Hutters (L): Jeg går ud fra, at Borgerrepræsentationen udmærket godt ved, at hvis det her undersøgelsesarbejde skal give resultater, så kræver det et kæmpearbejde.

Jeg går også ud fra, at stort set alle i Borgerrepræsentationen må erkende, at det kræver en speciel kvalitet af den pågældende advokat at gennemføre det. Jeg vil endda skærpe det så vidt, at valget af advokaten kan blive afgørende for, om der overhovedet kommer noget som helst resultat ud af den pågældende undersøgelse. Man kan stille nok så mange kommissorier op. Det er primært kvaliteten af den pågældende advokats arbejde, det dygtige juridiske arbejde.

Som jeg sagde i min første runde, så har jeg beklageligvis ikke så stort kendskab til de 3, der er nævnt. Jeg betvivler overhovedet ikke på nogen som helst måde, at det er dygtige advokater. Men jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvorfor har advokat Marianne Norrbom

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

udelukket overhovedet, at advokat Henrik Holm Nielsen kan komme i betragtning? Jeg har ikke fået noget som helst svar på det, og Grete Henius kan ikke tilføre noget som helst sagligt i denne sag ud over almindelig idiosynkrasi fra De Konservatives side over for den pågældende advokat, og det vil jeg udelukke. Det her drejer sig for mig kun om noget rent sagligt juridisk.

Men jeg har ikke kunnet få noget svar, og det gør mig meget bekymret. Jeg vil sige, og det går jeg ud fra, at borgmesteren, forvaltningens øverste chef, noterer sig her og nu, at jeg ønsker allerede i morgen at få sagsindsigt i den måde, Marianne Norrbom arbejder på. Det gør jeg altså ud fra, at jeg er nødt til i aften at stille mig det spørgsmål: Har advokat Marianne Norrbom, som jo er forvaltningens advokat i en tidligere sag, der ligner den her, fået nogen som helst instrukser om, hvordan og hvorledes præmisserne for valget af advokat står opstillet?

Der er ikke nogen i aften, der har kunnet besvare det. Altså må jeg selv gå ned og kigge i sagens akter. Jeg går ud fra, at selv om borgmesteren lader som om borgmesteren ikke hører det, er det noteret, således at jeg i morgen kan tage ind i sundhedsdirektoratet og med det samme få adgang til de pågældende sagsdokumenter, så jeg ad den vej kan få enten bekræftet, det håber jeg ikke, men så få afkræftet min tvivl om, at der bag ved det her ligger nogle instrukser om, at man under alle omstændigheder ikke vil tage Henrik Holm Nielsen i betragtning.

Jeg må sige, at jeg synes, det er en stor fejl. Jeg synes ikke, det er særlig klogt. Jeg håber ikke, at der ligger det her bag ved, men det er ikke særlig klogt, at man ikke har gjort det, således at Borgerrepræsentationen havde været fri for denne drøftelse og frit har kunnet vælge uden at skulle kaste alle mulige forskellige ting og sager. Så det er min konklusion i denne sag.

Peter Skaarup (O): Vi fik en oplæsning af Winnie Berndtson af den tale, der var holdt én gang, men jeg synes ikke, jeg kunne høre noget svar på det spørgsmål, som jeg stillede, og som også andre har stillet. Det er: Hvorfor kunne Henrik Holm Nielsen ikke være en af de kandidater, som kunne være blandt de 3 eller gerne 4, som kunne udføre denne opgave? Det har vi ikke fået noget svar på.

Der bliver sagt, at der er rejst tvivl, men hvad er det for en tvivl? Vi må jo kunne få at vide, hvor den tvivl ligger henne. Vi så gerne, som også Louise Frevert har sagt, at der kom flere navne på, og vi så Henrik Holm Nielsen som en klar mulighed. Vi synes også, det er underligt, når manden har været nævnt her i Borgerrepræsentationen, at han så ikke bliver taget med som en mulighed, i og med at der ikke er kommet nogen argumenter imod ham.

Så vil jeg også sige, at vi skal jo ikke være blege for at erkende, at Socialdemokratiet, og der har også været andre partier, har været skeptiske over for, om det her overhovedet skulle undersøges. Og vi kan ikke undgå at få den fornemmelse, at i forlængelse af den skepsis er det så, at man også er modstræbende over for at tage en mand med, som helt tydeligt gerne vil være med til at placere et ansvar, hvis der er et ansvar at placere, for de uregelmæssigheder, der har været.

Så vi synes, at det vil være rigtigt, at også sundhedsborgmesteren, Socialdemokratiet i det hele taget, kom med de forklaringer, der eventuelt måtte være, på, hvorfor man ikke kan tage denne her mand med også her i salen.

Man må jo også være opmærksom på, når det nævnes både fra Venstre, fra Solidarisk Alternativ, fra Dansk Folkeparti, og jeg tror også, der er andre, der undrer sig over, hvorfor den-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

ne mand ikke er med, så må man trods alt tage et vist hensyn til, at der er partier herinde, relativt mange mandater, der synes, det vil være en god idé.

Man må også være opmærksom på, at når resultatet kommer af denne undersøgelse, og Henrik Holm Nielsen eventuelt ikke har været med som advokat på den, så vil der være en tvivl hos nogle partier herinde, det kan jo ikke undgås, efterfølgende om, om det så var det helt rigtige, der blev lavet, eller det ikke var. Jamen det kan jo ikke undgås, at når der laves den slags urene tacklinger, hvor vi troede, at vi fra start af kunne være enige om kommissoriet, kunne være enige om dem, der undersøgte, og så bagefter kommer man så: Nej, ham der kan man ikke tage med, der er grunde til, at vi ikke kan tage ham med. Men man vil ikke fortælle, hvad det er for nogle grunde der er.

Så det kan ikke undgås, at der lægges en tvivl frem, og derfor ville det være fornuftigt af Socialdemokratiet, der har været modstandere af at lave undersøgelsen fra start af, at man indrømmer og så siger: O.k., vi er gået med til undersøgelsen. Vi vil også godt acceptere, at det mindretal, der er relativt stort her, får den cadeau eller får det igennem, at det trods alt får den advokat, som det har nævnt som en mulighed, med.

Jeg kan ikke se, hvad der vil gå af Socialdemokratiet ved at erkende det, og derfor synes jeg bare, man skal gøre det, i stedet for at tage denne her ørkesløse diskussion, om en mand skal være med eller ej.

Henrik Morgen (B): Jeg vil igen lige slå fast, at vi har ingen principielle problemer med at have et fjerde eller femte navn med og ej heller Henrik Holm Niensens navn.

Men jeg må sige til de flere ordførere og andre medlemmer, der har været heroppe og tale om tvivlsspørgsmål i sagens udfald, for det første, at de 3 navne, der nu er på listen, er højt, højt respekterede advokater, og at drage deres hæderlighed i tvivl om, at de ikke skulle nå frem til et efter deres bedste evne aldeles retvisende billede i forhold til den dokumentation, de kan fremfinde, at drage det i nogen som helst tvivl forlods, synes jeg simpelt hen er uanstændigt. Jeg tror nok, at de vil betakke sig for at tage mod opgaven, hvis de hørte det niveau, som argumentationen har her i salen.

Så vil jeg også godt vende den rundt og sige, at hvis man så tog denne Henrik Holm Nielsen, en erklæret socialdemokrat, med på listen, så kan man jo rejse 2 andre tvivlsspørgsmål ud i fremtiden, ikke nødvendigvis på forhånd. Men hvis nu det blev en Henrik Holm Nielsen, en erklæret socialdemokrat, som gennemførte den undersøgelse, og hvis den undersøgelse så ikke kunne fremkomme med nogen som helst dokumentation for, at der var foregået noget uregelmæssigt i forhold til undersøgelsen af et politisk ansvar, så vil man selvfølgelig også straks fra nogle medlemmer måske kunne drage det i tvivl og sige: Det er jo også bare, fordi han i virkeligheden er socialdemokrat.

Helt ærligt, vi taler her om virkelig respekterede navne, som jeg er sikker på under ingen omstændigheder vil sætte deres gode professionelle ry og rygte over styr ved på nogen måde at bøje konklusioner, argumenter eller fakta. Det gælder både de 3, der står på Marianne Norrboms liste, og det gælder også, er jeg sikker på, Henrik Holm Nielsen.

Det samme kan man jo så sige, hvis han skulle medtages på listen, hvad man selvfølgelig kan være tilbøjelige til at give skeptikerne her ret i. Jeg har som sagt ingen principielle problemer med det, hvis det alene kan fjerne enhver tvivl om, at denne undersøgelse sker på den bedste og mest sobre måde overhovedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Men hvis man sætter denne Henrik Holm Nielsen på listen, og det så var en af de andre 3, som endte med at vinde eller modtage opgaven, så ville man jo også straks kunne rejse tvivl om: Er der nu foregået et uregelmæssigt trav?

Helt ærligt, jeg synes, det her er et niveau for lavt. For det første mener jeg, at den slags spørgsmål om, hvilke advokater der skal foretage den undersøgelse, burde Sundheds- og Omsorgsudvalget kunne enes om i den enighed, der faktisk har været, jeg vil ikke sige hele vejen rundt om bordet i hele sagen, men som der trods alt har tegnet sig.

Og så for det andet, altså næsten uanset hvad vi gør i denne sag, så vil man, hvis man er en svag sjæl og det er politisk opportunt, altid kunne rejse tvivl, og det synes jeg simpelt hen, sagen er for alvorlig til at misbruge den til.

Abderrahman Ben Haddou (D): Revisionsfirmaet Deloitte & Touche er jo sådan set kommet med nogle relevante oplysninger, der klart viser, at der er foregået skævheder i sundhedsforvaltningen omkring denne her ligkistemagasinsag. Derfor er det jo klart for enhver, at der er foregået noget forkert i denne forvaltning.

Efterfølgende har man så i Sundheds- og Omsorgsudvalget besluttet sig for at sætte nogle advokater på denne sag. Jeg er enig med Det Radikale Venstre i, at det er noget underligt noget. Det er jo ikke normalt, at man begynder at sætte spørgsmålstejn ved, om en advokat er af en eller anden politisk observans. Jeg har ikke set det nogen steder blive diskuteret før i tiden. Så kan vi jo også diskutere, om ombudsmanden egentlig har et politisk tilhørsforhold eller ej.

Altså jeg synes ikke, at man sådan heroppefra, bare fordi man vil køre løs på hinanden rent politisk, begynder sådan set at miskreditere nogle højtuddannede advokater. For det er i virkeligheden det, man gør, i og med at man siger, at man hellere vil have en anden advokat frem for 3 andre. Altså det synes jeg er virkelig helt lousy af de pågældende partier, der kommer herop.

Jeg har fuld tillid til, at de her advokater nok skal leve op til deres ansvar inden for lovens rammer, ligesom Deloitte & Touche også kom med de relevante oplysninger, som vi havde behov for. Og der blev ikke fejlet noget ind under gulvtæppet, det ved vi jo alle sammen. Så de her 3 advokater skal nok komme med de oplysninger, som vi har behov for. Det har jeg i hvert fald fuld tillid til.

Altså på samme måde kan man jo også diskutere et nævningeting. Så skal vi begynde at pille folk fra, hvis vi synes, de er alt for højreorienterede eller alt for venstreorienterede. Det gør man jo ikke engang. Og vi taler om normale mennesker, som får den opgave virkelig afgøre en kriminalsag, voldtægtssager osv.

Her taler vi om en juridisk alvorlig sag, meget kedelig sag, men vi sidder med 3 højtuddannede danske advokater og påstår sådan set her, at de egentlig ikke vil kunne magte deres opgave. Og hele 3 stykker skulle måske være påvirket af en eller anden politisk observans. Altså det er meget, meget, meget svært at sige, at alle 3 skulle være socialdemokrater. Det ville være meget, meget svært.

Så jeg har fuld tillid til, at 3 danske advokater nok skal komme ind og ordne denne sag for os. Og lad os så se, hvad der kommer af resultater.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Martin Geertsen (V): Må jeg ikke starte med at sige til den radikale Henrik Morgen, at det med, at Henrik Holm Nielsen er socialdemokrat og var socialdemokrat, havde Det Radika-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

le Venstre ikke det store problem med i sin tid, da han rent faktisk blev brugt i forhold til Tamilsagen.

Så at han var socialdemokrat dengang og er socialdemokrat nu, og det kvalificerede ham ikke dengang, det gjorde ham heller ikke uegnet, kan vel hverken kvalificere eller gøre ham uegnet til at forestå en undersøgelse, som er af en noget anden karakter, noget mindre karakter, end Tamilsagen.

Så vil jeg sige til Winnie Berndtson og den socialdemokratiske selvretfærdighed, den socialdemokratiske glorie, at den måde, som Winnie Berndtson nu har fået vendt tingene fuldstændig på hovedet, har fået vendt tingene om til, at nu er Socialdemokratiet i denne sag den forfulgte uskyldighed. Der er ikke noget at hidse sig op over, siger Winnie Berndtson. Det minder mig om de talrige gange, hvor Winnie Berndtson og borgmester Peter Martinussen og sågar også overborgmesteren har sagt: Nu er enhver sten i denne sag vendt, nu er der simpelt hen ikke mere at komme efter. Nu kan I godt pakke sammen med jeres yderligere undersøgelser af denne sag, for nu er hver en sten vendt. Og hver evig eneste gang har det vist sig, at hver en sten jo ikke har været vendt.

Der har, som meget ledende socialdemokrater i skikkelse af overborgmesteren og sundhedsborgmesteren den ene gang efter den anden har sagt, været tale om familier, som har været ramt af den største ulykke, som vel kan overgå en familie, men hvor et ligkistefirma har svindlet. Der har været tale om forvaltningsmæssig svindel og humbug, der har været tale om økonomisk svindel og humbug. Og hver evig eneste gang har Socialdemokratiet sagt: Hver evig eneste sten er vendt i denne sag, der er ikke mere at komme efter.

Som jeg har pointeret flere gange fra denne talerstol, har Socialdemokratiet 2 gange stemt imod yderligere undersøgelser, og 2 gange har det vist sig, at Socialdemokratiet har taget fejl, har taget gruelig fejl, ikke har spillet offensivt med på den vogn, der hed: Vi vil til bunds i denne sag.

Kære socialdemokrater. Hvordan i alverden, hvordan i alverden kan I gå og bilde jer selv ind, at vi skulle have nogen som helst form for tillid til jer i denne sag? Det kan ingen have.

Nu forsøger man så et sidste desperat forsøg ved at vende tingene på hovedet, ved at spille den forfulgte uskyldighed, som anklager os for på det sidste borgerrepræsentationsmøde at have bragt Henrik Holm Nielsen i forslag, og siger, at det er en desavouering af de 3 kandidater, som nu er bragt i forslag.

Kære Winnie Berndtson, kære Peter Martinussen, kære overborgmester. Det hænger ikke sammen nogen steder. Det her er mindst tredje gang ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Og nu er Martin Geertsens taletid opbrugt.

Lars Hutters (L): Jeg er naturligvis ked af, at den radikale Henrik Morgen og CD's Ben Haddou ikke forstår den problemstilling, som piner mig.

Jeg spurgte i min første runde, om jeg kunne få en forklaring på, hvorfor advokat Marianne Norrbom havde udelukket Henrik Holm Nielsen, hvilken metode der var blevet bragt i anvendelse. Det kunne da være, der var en fornuftig forklaring. Den har jeg ikke kunnet få.

Så er det, at jeg efterfølgende, når jeg ikke kan få noget svar, er nødt til at spørge, og det er det afgørende: Foreligger der fra forvaltningen instruktioner til advokat Marianne Norrbom om på forhånd at udelukke Henrik Holm Nielsen? Foreligger der sådanne instruktioner?

Jeg ved ikke, om Henrik Morgen kan svare på det ... (*Afbrydelse*). Næh, jeg kan heller ikke. Og det er deri, problemet ligger. Det er derfor, jeg er nødt til at sige, og jeg har bedt borg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. juni 2001

mesteren i aften om at få adgang til de relevante dokumenter, så jeg selv kan undersøge, om der foreligger den slags instruktioner. Fordi hvis der foreligger instruktioner om at udelukke en advokat fra at være med til trods for et ønske, hvor lang tid kan en sådan kæde af instruktioner så også komme til at påvirke den efterfølgende advokat, som bliver valgt? Det er deri, at det principielle politiske problem kommer til at ligge. Det gør, at det hele bliver invalideret, hvis der fra starten af er nogle mere eller mindre skjulte instruktioner om, at noget ikke må tages med. Det er jo det, der så gør, at der er nogle af os, der bliver bekymrede for, om den undersøgelse, som kommer til at koste ret meget i Københavns Kommune, måske ikke får det åbne resultat, som vi alle sammen ønsker, så vi kan komme videre.

Det er derfor, jeg synes, det er uendelig beklageligt, at man ikke har taget det i betragtning. Jeg siger ikke, at der foreligger instruktioner, det er ikke det, jeg gør, men jeg siger også, at jeg håber, at når jeg kan få adgang til dokumenterne og ser, hvordan arbejdsmetoden har været i selve opstillingen af de 3 advokater, at jeg helt frit, fordi jeg tror, alle vil kunne stole på, at når jeg har undersøgt det, så er det ikke, fordi jeg vil skjule noget som helst, hvis jeg opdager, der er instruktioner. Men omvendt, det vil jeg også sige, hvis jeg opdager, der er instruktioner, så må jeg altså gå ud og sige: Denne undersøgelse er invalid på forhånd, beklageligvis, og så vokser den. Så det er et kæmpestort ansvar, der ligger i hele den måde.

Det har ikke noget at gøre med, det er sikkert 3 ganske udmærkede advokater, jeg vil overhovedet ikke rejse nogen som helst tvivl om, at det er 3 ganske udmærkede advokater. Det er problemet, at jeg ikke kan få oplyst, om der har foreligget instruktioner fra forvaltningen om, at der skulle handles på en bestemt måde, når der skulle udpeges en advokat.

Louise Frevert (O): Dette blot for lige en lille korrektion til Ben Haddou. Det er, at vi ikke på noget som helst tidspunkt har sagt, at vi vil have den ene advokat frem for den anden. Vi har kun sagt, at vi vil have dem alle fire i spil. Det er det, vi har anset for at være meget, meget vigtigt.

Vi i Dansk Folkeparti er slet ikke inde i dialogen om humbug eller mangel på samme eller noget som helst andet. Vi kan bare ikke forstå, hvorfor, hvorfor, som Winnie Berndtson selv har brugt, jeg spørger bare mig selv hvorfor vi ikke kan få et svar på, hvad grunden er til, at denne advokat ikke kan være en af de 4.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke bare kan få et svar. Så sig, at det er, fordi han er socialdemokrat, eller sig, han er uduelig, sig et eller andet andet. Men en grund synes jeg, vi har krav på at få, fordi det ville være klædeligt, om man kunne få en udenforstående ind, som vi har foreslået som menige medlemmer for ligesom at sige, at det her er trods alt demokrati, vi kommer med et forslag.

At det måske ikke er spiseligt for alle partier, det er så, hvad det er, men den anden ting er, at hvis vi skal bevare den demokratiske ånd, så mener jeg også selvsagt, at det er vigtigt, at man kan sige, at én advokat mere kan vel ikke være for meget at forlange. Det er det eneste, vi beder om, at få et ekstra navn på listen.

Et af Martin Geertsen (V) stillet ændringsforslag om, at advokat Henrik Holm Nielsen blev tilføjet listen, blev forkastet med 36 stemmer imod 13.

For stemte V, O og L.

Imod stemte A, F, Ø, C med undtagelse af 1 medlem (H. Thustrup Hansen), B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: 1 medlem af C (H. Thustrup Hansen).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Herefter blev indstillingen godkendt med 49 stemmer. Ingen stemte imod.
For stemte A, V, F, Ø, O, C med undtagelse af 1 medlem (H. Thustrup Hansen), B, P, L,
D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).
Undlod at stemme: 1 medlem af C (H. Thustrup Hansen).

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke mere på dagsordenen. Borgerrepræsentationens næste møde afholdes torsdag den 16. august kl. 16.00, hvor kommunens budget for 2002 forelægges og førstebehandles, og behandlingen fortsætter mandag den 20. august kl. 16.00.

God sommerferie!

Dørene lukkedes kl. 00.17

Disse sager behandles for lukkede døre

51) BR 285/01. Indgåelse af lejemål
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

52) BR 280/01. Køb af ejendom
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

53) BR 277/01. Indgåelse af lejemål
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

54) BR 276/01. Overtagelse af ejendom
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. juni 2001**

Ole Hentzen (C) stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 3. at:

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

Herefter blev indstillingen – incl. det godkendte ændringsforslag – godkendt uden afstemning.

=====

55) BR 267/01. Salg af ejendom

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 15.

For stemte A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (U) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte F, Ø og L.

=====

56) BR 265/01. Godkendelse af plan

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 00.25